

Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

► **B** **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2000/12/EK**

(2000. gada 20. marts)

par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu

(OV L 126 , 26.5.2000, lpp. 1)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
► <u>M1</u>	Eiropas Parlamenta Un Padomes Direktīva 2000/28/EK (2000. gada 18. septembris),	L 275	37	27.10.2000
► <u>M2</u>	Eiropas Parlamenta un padomes Direktīva 2002/87/EK (2002. gada 16. decembris)	L 35	1	11.2.2003
► <u>M3</u>	Komisijas Direktīva 2004/69/EK (2004. gada 27. aprīlis),	L 125	44	28.4.2004
► <u>M4</u>	Eiropas Parlamenta un padomes Direktīva 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis),	L 145	1	30.4.2004
► <u>M5</u>	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/1/EK (2005. gada 9. marts),	L 79	9	24.3.2005

Grozīta ar:

► <u>A1</u>	Akts par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā	L 236	33	23.9.2003
--------------------	---	-------	----	-----------

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2000/12/EK

(2000. gada 20. marts)

par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 47. panta 2. punkta pirmo un trešo teikumu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Direktīva 73/183/EEK (1973. gada 28. jūnijs) par ierobežojumu atcelšanu attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību banku un citu finanšu iestāžu iekšējo darījumu jomā ⁽³⁾, Padomes Pirmā direktīva 77/780/EEK (1977. gada 12. decembris) par normatīvo un administratīvo aktu saskaņošanu attiecībā uz kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu ⁽⁴⁾, Padomes Direktīva 89/299/EEK (1989. gada 17. aprīlis) par kredītiestāžu pašu kapitālu ⁽⁵⁾, Padomes Otrā direktīva 89/646/EEK (1989. gada 15. decembris) par normatīvu un administratīvu aktu koordinēšanu attiecībā uz kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu ⁽⁶⁾, Padomes Direktīva 89/647/EEK (1989. gada 18. decembris) par kredītiestāžu maksātspējas koeficientu ⁽⁷⁾, Padomes Direktīva 92/30/EEK (1992. gada 6. aprīlis) par kredītiestāžu konsolidētu uzraudzību ⁽⁸⁾, Padomes Direktīva 92/121/EEK (1992. gada 21. decembris) par kredītiestāžu liela riska darījumu uzraudzību un kontroli ⁽⁹⁾ ir bieži un būtiski grozītas. Tādējādi atbilstīguma un skaidrības labad minētās direktīvas būtu jāapvieno vienā tekstā.
- (2) Saskaņā ar Līgumu uzņēmējdarbības un pakalpojumu sniegšanas jomā ir aizliegta jebkāda diskriminācija pilsonības dēļ vai tādēļ, ka uzņēmums nav dibināts dalībvalstī, kur sniedz pakalpojumus.
- (3) Lai atvieglotu kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu, jānovērš visvairāk traucējošās atšķirības dalībvalstu likumos, kuri paredz noteikumus, kas attiecas uz šīm iestādēm.
- (4) Šī direktīva ir būtiski svarīgs instruments iekšējā tirgus izveidošanai kredītiestāžu jomā, kā noteikts Vienotajā Eiropas aktā un plānots Komisijas Baltajā grāmatā, gan attiecībā uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību, gan attiecībā uz brīvību sniegt finanšu pakalpojumus.
- (5) Koordinēšanas pasākumi kredītiestāžu jomā gan tādēļ, lai aizsargātu noguldījumus, gan tādēļ, lai šīm iestādēm radītu vienādus konkurences apstākļus, jāattiecinā uz visām kredītiestādēm; tomēr vajadzības gadījumā jāņem vērā objektīvās atšķirības to statūtos un mērķos, kādi tie noteikti valstu likumos.

⁽¹⁾ OV C 157, 25.5.1998., 13. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2000. gada 18. janvāra atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts) un Padomes 2000. gada 13. marta lēmums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽³⁾ OV L 194, 16.7.1973., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 322, 17.12.1977., 30. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 98/33/EK (OV L 204, 21.7.1998., 29. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 124, 5.5.1989., 16. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/30/EEK (OV L 110, 28.4.1992., 52. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 386, 30.12.1989., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 95/26/EK (OV L 168, 18.7.1995., 7. lpp.).

⁽⁷⁾ OV L 386, 30.12.1989., 14. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 98/33/EK.

⁽⁸⁾ OV L 110, 28.4.1992., 52. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 29, 5.2.1993., 1. lpp. Direktīva grozīta ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

▼B

- (6) Tādēļ ir svarīgi, lai minēto pasākumu piemērojums būtu iespējami plašs un aptvertu visas iestādes, kuru uzdevums ir no plašas sabiedrības pieņemt atmaksājamus naudas līdzekļus vai nu kā noguldījumus, vai kā citādi, piemēram, pastāvīgi emitējot obligācijas un citus līdzīgus vērtspapīrus, kā arī piešķirt kredītus uz sava rēķina. Jāparedz izņēmumi attiecībā uz dažām kredītiestādēm, kam nevar piemērot šo direktīvu. Šīs direktīvas noteikumi neliedz piemērot valsts likumus, kas paredz īpašas papildu atļaujas, kuras kredītiestādēm ļauj veikt īpašas darbības vai īpašas operācijas.
- (7) Izvēlēta pieeja ir paredzēta, lai panāktu vienīgi būtisko saskaņošanu, kas ir nepieciešama un pietiekama, lai nodrošinātu piešķirto atļauju un uzraudzības sistēmu savstarpēju atzīšanu, dodot iespēju piešķirt vienveida atļauju, kas ir derīga visā Kopienā, un piemērot izcelsmes dalībvalsts uzraudzības principu. Prasība izstrādāt darbības programmu tādēļ būtu jāuzskata tikai par faktoru, kas ļauj kompetentajām iestādēm pieņemt lēmumus uz precīzākas informācijas pamata, izmantojot objektīvus kritērijus. Tomēr pieļaujamās atkāpes no prasībām, kas attiecas uz kredītiestāžu juridisko formu un banku nosaukumu aizsardzību.
- (8) Jāizvirza vienādas finanšu prasības kredītiestādēm, lai nodrošinātu vienādas aizsardzības pasākumus noguldītājiem un godīgas konkurences apstākļus līdzīgu grupu kredītiestādēm. Pirms turpmākas koordinācijas būtu jānosaka attiecīgi struktūru koeficienti, kas ļaus, sadarbojoties valstu iestādēm, saskaņā ar standartmetodēm novērtēt līdzīga tipa kredītiestāžu stāvokli. Šai procedūrai būtu jāpalīdz pakāpeniski tuvināt koeficientu sistēmas, ko izveidojušas un piemēro dalībvalstis. Tomēr jānošķir koeficienti, kas paredzēti, lai nodrošinātu nevainojamu kredītiestāžu vadību, un tie, kas izveidoti ekonomiskās un monetārās politikas nolūkā.
- (9) Savstarpējas atzīšanas princips un izcelsmes dalībvalsts kontroles princips nosaka, ka dalībvalstu kompetentās iestādes nedrīkst piešķirt atļauju vai tā ir jāatsauc, ja tādi faktori kā darbības programma, atrašanās vieta vai faktiskā darbība skaidri rāda, ka finanšu uzņēmums izvēlēties kādas dalībvalsts tiesību sistēmu, lai izvairītos no stingrākiem standartiem, kas ir spēkā citā dalībvalstī, kuras teritorijā tas plāno veikt vai veic lielāko daļu darbības. Tādas kredītiestādes atļaujai, kas ir juridiska persona, jābūt piešķirtai dalībvalstī, kurā ir tās juridiskā adrese. Tādas kredītiestādes galvenajam birojam, kura nav juridiska persona, jābūt dalībvalstī, kurā tai ir izsniegta atļauja. Turklāt dalībvalstīm jāprasa no kredītiestādēm, lai galvenais birojs vienmēr atrastos to izcelsmes valstī un lai tas tur faktiski darbotos.
- (10) Kompetentajām iestādēm nevajadzētu kādai kredītiestādei piešķirt vai saglabāt atļauju, kad starp minēto iestādi un citām fiziskām vai juridiskām personām ir tāda veida ciešas saiknes, kas liedz pienācīgi īstenot to uzraudzības uzdevumu. Jau apstiprinātām kredītiestādēm ir jāpakļaujas kompetento iestāžu prasībām arī šajā sakarā. "Ciešu saikņu" definīcija šajā direktīvā paredz obligātos kritērijus. Tas nenozīmē, ka dalībvalstis to var piemērot tikai tādiem, kas paredzēti šajā definīcijā. Tas, ka iegādāta kādas sabiedrības nozīmīga kapitāla daļa, vēl nenozīmē ciešas saiknes, ja šī iegāde veikta vienīgi kā pagaidu investīcija, kas nedod iespēju ietekmēt šīs iestādes struktūru vai finanšu politiku.
- (11) Norāde par to, ka uzraudzības iestādes pienācīgi pilda savus uzraudzības uzdevumus, attiecas uz konsolidētu uzraudzību, kas jāīsteno attiecībā uz kādu kredītiestādi, kad Kopienas tiesību akti paredz šāda veida uzraudzību. Iestādēm, no kurām tiek prasīta atļauja, jāspēj norādīt iestādes, kuras ir kompetentas īstenot šīs kredītiestādes konsolidētu uzraudzību.
- (12) Izcelsmes dalībvalsts var cita starpā noteikt stingrākus noteikumus par tiem, kādi 5. panta 1. punkta pirmajā daļā un 2. punktā, un 7., 16., 30., 51. un 65. pantā noteikti attiecībā uz iestādēm, kam atļauja piešķir tās kompetentās iestādes.
- (13) Kopienas kredītiestāžu filiālēm paredzētās atļaujas atcelšana prasa, lai tiktu atcelts dotāciju kapitāls.

▼B

- (14) Izvēlētā pieeja, pateicoties savstarpējās atzīšanas principam, ļauj kredītiestādēm, kam atļaujas piešķirtas izcelsmes dalībvalstīs, visā Kopienā veikt dažas vai visas pielikumā uzskaitītās darbības, dibinot filiāles vai sniedzot pakalpojumus. Uz tādu darbību veikšanu, kas nav uzskaitītas pielikumā, attiecas tiesības veikt uzņēmējdarbību un brīvība sniegt pakalpojumus saskaņā ar vispārīgajiem Līguma noteikumiem.
- (15) Tomēr ir pareizi savstarpēju atzīšanu attiecināt uz pielikumā uzskaitītajām darbībām, ko veic finanšu iestādes, kuras ir kredītiestāžu meitas uzņēmumi, ja uz šādiem meitas uzņēmumiem attiecas konsolidētā uzraudzība, ko īsteno attiecībā uz to mātes uzņēmumiem, un tās ievēro noteiktus stingrus nosacījumus.
- (16) Uzņēmēja dalībvalsts no iestādēm, kam kā kredītiestādēm nav piešķirta atļauja izcelsmes dalībvalstīs, un attiecībā uz darbībām, kas nav uzskaitītas I pielikumā, sakarā ar izmantojamām tiesībām veikt uzņēmējdarbību un brīvību sniegt pakalpojumus drīkst prasīt, lai tiek ievēroti tās normatīvo aktu specifiskie noteikumi, ja, pirmkārt, šādi noteikumi ir saderīgi ar Kopienas tiesībām un paredzēti vispārējā labuma aizsardzībai, otrkārt, ja tādi paši noteikumi neattiecas uz šādām iestādēm vai šādām darbībām atbilstīgi izcelsmes dalībvalsts normatīvajiem aktiem.
- (17) Dalībvalstīm jāgādā, lai nekas netraucētu tāpat kā izcelsmes dalībvalstī veikt darbības, uz kurām attiecas savstarpējā atzīšana, ciktāl šīs darbības nav pretrunā noteikumiem, kas sargā vispārējo labumu uzņēmējā dalībvalstī.
- (18) Šīs direktīvas mērķis un kapitāla pārvietošanas liberalizācija, ko īsteno ar citiem Kopienas tiesību aktiem, ir savstarpēji saistīti. Jebkurā gadījumā banku pakalpojumu liberalizācijas pasākumiem jābūt saskaņotiem ar pasākumiem, kas liberalizē kapitāla pārvietošanu.
- (19) Noteikumiem, kas reglamentē tādu kredītiestāžu filiāles, kuru galvenie biroji ir ārpus Kopienas, visās dalībvalstīs vajadzētu būt vienādiem. Svarīgi paredzēt, ka šie noteikumi nedrīkst būt izdevīgāki par noteikumiem, kas attiecas uz tādu iestāžu filiālēm, kuras atrodas dalībvalstīs. Būtu jāprecizē, ka Kopiena, ievērojot savstarpības principu, var slēgt ar trešām valstīm līgumus, kas nodrošina to, ka piemēro tādus noteikumus, kuri šādām filiālēm nodrošina vienādus apstākļus visā tās teritorijā. Trešās valstīs apstiprinātu kredītiestāžu filiāles nevar brīvi sniegt pakalpojumus saskaņā ar Līguma 49. panta otro daļu vai izmantot tiesības veikt uzņēmējdarbību dalībvalstīs, kas nav tās, kur šīs filiāles ir reģistrētas. Tomēr uz lūgumiem par atļaujas piešķiršanu meitas uzņēmumiem vai līdzdalības iegūšanu, ko izsaka uzņēmumi, kurus reglamentē trešu valstu likumi, attiecas procedūra, kas nodrošina līdzvērtīgu režīmu Kopienas uzņēmumiem attiecīgajās trešās valstīs.
- (20) Atļaujas, ko valstu kompetentās iestādes piešķirušas saskaņā ar šo direktīvu, no šā brīža ir derīgas ne tikai attiecīgajā valstī, bet visā Kopienā. Pastāvošie savstarpības noteikumi tādēļ nav spēkā. Tādējādi ir vajadzīga elastīga procedūra, lai režīmu līdzvērtību varētu novērtēt Kopienas mērogā. Šīs procedūras mērķis ir nevis slēgt Kopienas finanšu tirgus, bet gan, tā kā Kopienas nolūks ir savus finanšu tirgus atstāt atvērtus pārējām pasaules valstīm, liberalizēt pasaules finanšu tirgus trešās valstīs. Šajā nolūkā šī direktīva paredz procedūru sarunām ar trešām valstīm un, kā galēju līdzekli, iespēju noteikt pasākumus, kas apturētu jaunu atļauju pieteikumu izskatīšanu vai ierobežotu jaunu atļauju piešķiršanu.
- (21) Vēlams panākt savstarpējus nolīgumus starp Kopienu un trešām valstīm, lai ļautu praktiski īstenot konsolidētu uzraudzību tik lielā ☐geogrāfiskā apgabalā, cik vien tas ir iespējams.
- (22) Par kredītiestādes finanšu stabilitāti un, jo īpaši, maksāspējas uzraudzību atbild tās izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes atbild par likviditātes

▼B

un monetārās politikas uzraudzību. Tirgus riska uzraudzība jāveic, cieši sadarbojoties izcelsmes un uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

- (23) Lai iekšējais banku tirgus vienmērīgi darbotos, ir vajadzīgas ne vien tiesību normas, bet arī dalībvalstu kompetento iestāžu cieša un regulāra sadarbība. Individuālas kredītiestādes problēmu izskatīšanai arī turpmāk vispiemērotākā ir kontaktgrupa, ko savā starpā izveidojušas banku uzraudzības iestādes. Šī grupa ir piemērota struktūra informācijas apmaiņai, kas noteikta 28. pantā.
- (24) Šī savstarpējās informācijas procedūra jebkurā gadījumā neaizstāj 28. pantā paredzēto divpusējo sadarbību. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes, nepārsniedzot savas kontroles pilnvaras, gan pēc pašu iniciatīvas ārkārtējā stāvoklī, gan pēc izcelsmes dalībvalsts kompetento iestāžu iniciatīvas var turpināt pārbaudīt, vai to teritorijā esošu kredītiestāžu darbība atbilst likumiem un pareizas vadības un grāmatvedības organizācijas principiem, un pietiekamai iekšējai kontrolei.
- (25) Jāļauj savā starpā apmainīties ar informāciju kompetentajām iestādēm un iestādēm vai struktūrām, kuras saskaņā ar savu uzdevumu palīdz nostiprināt finanšu sistēmas stabilitāti. Lai saglabātu nosūtītās informācijas slepenību, šīs informācijas adresātu sarakstam jāpaliek stingri ierobežotam.
- (26) Tādas darbības kā krāpšana un korporatīvi pārkāpumi pat tad, ja ir iesaistītas citas iestādes, kas nav kredītiestādes, var ietekmēt finanšu sistēmas stabilitāti, kā arī vienotību.
- (27) Jāprecizē nosacījumi, saskaņā ar kuriem ir atļauta šāda informācijas apmaiņa.
- (28) Ja ir noteikts, ka informāciju var izpaust vienīgi tad, kad to nepārprotami atļāvušas kompetentās iestādes, vajadzības gadījumā šīs iestādes atļauju piešķir, ja ir ievēroti stingri nosacījumi.
- (29) Informācijas apmaiņa būtu jāatļauj arī starp kompetentajām iestādēm, no vienas puses, un centrālajām bankām un citām institūcijām, kas pilda monetārām iestādēm līdzīgas funkcijas, un vajadzības gadījumā citām valsts iestādēm, kas būtu atbildīgas par norēķinu sistēmu uzraudzīšanu, no otras puses.
- (30) Nolikā stiprināt kredītiestāžu uzraudzību un kredītiestāžu klientu aizsardzību jāparedz, ka revidentam ir pienākums tūlīt ziņot kompetentajām iestādēm, kad šajā direktīvā paredzētajos gadījumos viņš, pildot savu uzdevumu, konstatējis faktus, kas var nopietni iespaidot kādas kredītiestādes finanšu stāvokli vai vadības un grāmatvedības organizāciju. Ņemot vērā izvirzīto mērķi, vēlams, lai dalībvalstis paredzētu, ka šis pienākums būtu jāpiemēro visos gadījumos, kad revidents, pildot savu uzdevumu, konstatē šādus faktus kādā uzņēmumā, kam ir ciešas saiknes ar kādu kredītiestādi. Revidentu pienākums vajadzības gadījumā darīt zināmus kompetentajām iestādēm dažus faktus un atzinumus par kādu kredītiestādi, kurus tie gūst, pildot savu uzdevumu kādā uzņēmumā ārpus finanšu jomas, pats par sevi nemaina ne šajā uzņēmumā veicamā uzdevuma būtību, ne to, kā viņiem jāveic savi uzdevumi šajā uzņēmumā.
- (31) Kredītiestāžu pašu kapitāla kopēji pamatstandarti ir noteicošs faktors iekšējā tirgus izveidē banku nozarē, jo pašu kapitāls kalpo tam, lai nodrošinātu kredītiestāžu darbības nepārtrauktību un aizsargātu noguldījumus. Šāda saskaņošana stiprina kredītiestāžu uzraudzību un sekmē citus koordinējošus pasākumus banku nozarē.
- (32) Šādiem standartiem jāattiecas uz visām kredītiestādēm, kurām ir atļauta darbībai Kopienā.

▼B

- (33) Kredītiestāžu pašu kapitāls var kalpot tam, lai līdzsvarotu zaudējumus, kam neatbilst pietiekams ienākumu apjoms. Pašu kapitāls ir arī būtisks kritērijs kompetentajām iestādēm, jo īpaši, lai novērtētu kredītiestāžu maksāspēju, kā arī citiem piesardzības mērķiem.
- (34) Sakarā ar to, ka kredītiestādes vienotajā banku tirgū tieši konkurē savā starpā, definīcijām un standartiem, kas attiecas uz pašu kapitālu, jābūt vienādiem. Tāpēc kritērijus pašu kapitāla sastāva noteikšanai nevar atstāt vienīgi dalībvalstu izlemšanai. Pamatstandartu pieņemšana ir Kopienas interesēs, jo novērsīs konkurences traucējumus un stiprinās Kopienas banku sistēmu.
- (35) Šajā direktīvā noteiktā definīcija paredz maksimālo posteņu skaitu un kvalifikācijas summas, atstājot katras dalībvalsts ziņā izvēli, vai izmantot visus vai dažus šādus posteņus vai apstiprināt zemāku kvalifikācijas summu.
- (36) Šī direktīva precizē kvalifikācijas kritērijus dažiem pašu kapitāla posteņiem, un dalībvalstis saglabā tiesības piemērot stingrākus noteikumus.
- (37) Sākotnējā stadijā kopējus pamatstandartus nosaka vispārīgi, lai ietvertu visus posteņus, kas veido pašu kapitālu dažādās dalībvalstīs.
- (38) Šī direktīva, ņemot vērā to posteņu iezīmes, kas veido pašu kapitālu, nošķir posteņus, kas veido pašu pamatkapitālu, un posteņus, kas veido pašu rezerves kapitālu.
- (39) Lai atspoguļotu faktu, ka posteņi, kas veido pašu rezerves kapitālu, atšķiras no posteņiem, kas veido pašu pamatkapitālu, pašu kapitālā iekļauto pirmo minēto posteņu summa nedrīkst pārsniegt pašu pamatkapitālu. Turklāt dažu posteņu summa iekļautajā pašu rezerves kapitālā nedrīkst pārsniegt pusi no pašu pamatkapitāla.
- (40) Lai novērstu konkurences traucējumus, valsts kredītiestādes nedrīkst iekļaut pašu kapitālā dalībvalstu vai vietējo iestāžu piešķirtās garantijas.
- (41) Kādas kredītiestāžu grupas konsolidētā pašu kapitāla apmēru uzraudzības vajadzībām aprēķina saskaņā ar šo direktīvu.
- (42) Konkrētajai grāmatvedības metodei, kas izmantojama, lai aprēķinātu pašu kapitālu, maksāspējas koeficientu un lai novērtētu riska koncentrāciju, jāņem vērā noteikumi Padomes Direktīvā 86/635/EEK (1986. gada 8. decembris) par banku un citu finanšu iestāžu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem ⁽¹⁾, kurā ietverti daži pielāgojumi, kas skar Padomes Direktīvu 83/349/EEK (1983. gada 13. jūnijs), kas pamatojas uz Līguma 44. panta 2. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz konsolidētajiem pārskatiem ⁽²⁾.
- (43) Noteikumi par pašu kapitālu ir daļa no plašākiem starptautiskiem centieniem, lai vairākumā valstu tuvinātu spēkā esošos noteikumus par pašu kapitāla pietiekamību.
- (44) Komisija sastādīs ziņojumu un regulāri izskatīs noteikumus par pašu kapitālu, lai tos stiprinātu, tādējādi panākot lielāku vienprātību attiecībā uz pašu kapitāla kopējo definīciju. Šāda tuvināšanās ļaus uzlabot Kopienas kredītiestāžu pašu kapitāla pietiekamību.
- (45) Noteikumi par maksāspējas koeficientu ir darbs, ko veica Padomdevēja komiteja banku jautājumos, kuras uzdevums ir izteikt Komisijai priekšlikumus, lai koordinētu koeficientus, kas piemērojami dalībvalstīs.
- (46) Piemērota maksāspējas koeficienta noteikšanai ir svarīga nozīme kredītiestāžu uzraudzībā.

⁽¹⁾ OV L 372, 31.12.1986., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 193, 18.7.1983., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 90/605/EEK (OV L 317, 16.11.1990., 60. lpp).

▼B

- (47) Koeficients, ar ko novērtē aktīvus un ārpusbilances posteņus saskaņā ar kredītriska pakāpi, ir jo īpaši noderīgs maksātspējas kritērijs.
- (48) Kopēju standartu izveidošana pašu kapitālam, vadoties no kredītriskam pakļautiem aktīviem un ārpusbilances posteņiem, ir būtisks elements saskaņošanā, kas vajadzīga, lai sasniegtu uzraudzības metožu savstarpēju atzīšanu un tādējādi banku jomā izveidotu iekšējo tirgu.
- (49) Šajā sakarā noteikumi par maksātspējas koeficientu jāapsver kopsakarā ar citiem īpašiem instrumentiem, kas arī saskaņo kredītiestāžu uzraudzības pamata metodes.
- (50) Kopējā banku tirgū iestādēm citai ar citu jānonāk tiešā konkurencē, un vispārējie maksātspējas standarti minimālā koeficienta veidā novērsīs konkurences traucējumus un stiprinās Kopienas banku sistēmu.
- (51) Šī direktīva paredz dažādus svērumus garantijām, ko sniegušas dažādas finanšu iestādes. Komisija savukārt apņemas pārbaudīt, vai šī direktīva rada novirzes konkurencē starp kredītiestādēm un apdrošināšanas uzņēmumiem un, ņemot vērā šo pārbaudi, apsvērt, vai ir pamatoti veikt pasākumus, lai stāvokli labotu.
- (52) III pielikumā paredzēti noteikumi, kas piemērojami ārpusbilances posteņiem sakarā ar kredītiestādēm noteikto pašu kapitāla normatīvu aprēķinu. Lai iekšējais tirgus netraucēti darbotos un, jo īpaši, lai nodrošinātu vienādus konkurences apstākļus, dalībvalstīm jācenšas panākt, lai to kompetentās iestādes vienveidīgi vērtētu vienošanās par savstarpējo prasījumu līgumisku dzēšanu. III pielikums atbilst banku uzraudzītāju starptautiskā līmenī veiktajam darbam attiecībā uz to, kā šīs uzraudzības iestādes atzīt savstarpējo prasījumu divpusēju dzēšanu, jo īpaši attiecībā uz iespēju aprēķināt pašu kapitāla normatīvus dažiem darījumiem, pamatojoties uz neto, nevis bruto summu, ar noteikumu, ka pastāv juridiski saistošas vienošanās, kas nodrošina to, ka kredītrisks tiek attiecināts uz neto summu. Plašākā starptautiskā līmenī pieņemti noteikumi daudzās trešās valstīs uzlabos tādu kredītiestāžu un kredītiestāžu grupu atvasinātu ārpusbiržas finanšu instrumentu uzraudzību, kuras darbojas starptautiskā līmenī un konkurē ar Kopienas kredītiestādēm. Šis uzlabojums ļaus labāk pielāgot obligāto pašu kapitāla segumu, ņemot vērā to, ka uzraudzības iestāžu atzītas vienošanās par līgumisku dzēšanu samazina varbūtēju nākotnes kredītrisku. Atvasinātu ārpusbiržas finanšu instrumentu dzēšanai, ko veic ieskaita iestāde kā galvenā darījumu otra puse, ir liela nozīme dažās dalībvalstīs. Jāatzīst šādu ieskaita norēķinu priekšrocības, ņemot vērā, ka apdomīgā kredītriska uzraudzībasamazinās kredītrisks un saistītais sistēmiskais risks. Pilnīgi jānodrošina faktiskais kredītrisks un varbūtējais nākotnes kredītrisks, ko rada dzēsti atvasinātu ārpusbiržas finanšu instrumentu līgumi, un jāgādā, lai kredītrisks, ko uzkrāj ieskaita iestāde, nepārsniegtu nodrošinājuma tirgus vērtību, lai dzēsti atvasināti ārpusbiržas finanšu instrumenti pārejas laikposmā tiktu uzraudzīti tāpat kā atvasināti biržas finanšu instrumenti. Jābūt ievērotām kompetento iestāžu prasībām attiecībā uz sākotnējo drošības depozītu un mainīgo drošības depozītu līmeni un nodrošinājuma drošības kvalitāti un līmeni. III pielikums piedāvā dalībvalstīs reģistrētām kredītiestādēm līdzīgu iespēju tam, lai kompetentās iestādes atzītu savstarpējo prasījumu divpusēju dzēšanu, un tādējādi nodrošina minētajām kredītiestādēm vienādus konkurences apstākļus. Noteikumi vienlaikus ir gan līdzsvaroti, gan atbilstīgi tam, lai turpinātu kredītiestādēm piemērot konsultatīvas uzraudzības pasākumus. Kompetentajām iestādēm dalībvalstīs būtu jānodrošina, lai palielinājumu aprēķins pamatotos uz faktiskajām, nevis uz šķietamajām nosacītajām summām.
- (53) Minimālais rādītājs, ko paredz šī direktīva, nostiprina kredītiestāžu pašu kapitāla līmeni Kopienā. 8 % līmenis tika pieņemts saskaņā ar statistikas pārskatu par 1988. gada sākumā spēkā esošajiem kapitāla normatīviem.

▼B

- (54) Jāsaskaņo būtiskie noteikumi kredītiestāžu liela riska darījumu uzraudzībai. Dalībvalstīm būtu arī turpmāk jāspēj pieņemt noteikumi, kas ir stingrāki par šajā direktīvā paredzētajiem.
- (55) Kredītiestāžu riska darījumu uzraudzība un kontrole ir kredītiestāžu uzraudzības sastāvdaļa. Pārmērīga riska darījumu koncentrācija vienam klientam vai saistītu klientu grupai var radīt nepieļaujamu zaudējuma risku. Var uzskatīt, ka šāds stāvoklis apdraud kredītiestādes maksātspēju.
- (56) Sakarā ar to, ka vienotā banku tirgū kredītiestādes ir iesaistītas tiešā konkurencē cita ar citu, uzraudzības prasībām visā Kopienā vajadzētu būt vienādām. Tāpēc uz kritērijiem, ko piemēro, lai noteiktu riska darījumu koncentrāciju, jāattiecinā juridiski saistoši Kopienas līmeņa noteikumi, un tos nevar atstāt tikai dalībvalstu ziņā. Kopēju noteikumu pieņemšana tāpēc vislabāk atbilst Kopienas interesēm, jo tā novērsīs konkurences nosacījumu atšķirības, vienlaikus stiprinot Kopienas banku sistēmu.
- (57) Noteikumos par kredītiestāžu maksātspējas koeficientu ietilpst saraksts, kur uzskaitīti riska darījumi, kurus var uzņemt kredītiestādes. Šis saraksts tāpēc būtu jāizmanto riska darījumu definēšanai nolūkā ierobežot liela riska darījumus. Tomēr nav lietderīgi principiāli atsaukties uz minētajos noteikumos paredzētajiem riska svērumiem vai riska pakāpēm. Šos riska svērumus un riska apjomus izstrādāja, lai noteiktu vispārējas maksātspējas prasības, kas sedz kredītiestāžu kredītrisku. Liela riska darījumu regulēšanas mērķis ir ierobežot maksimālos zaudējumus, kādi kredītiestādēm varētu rasties saistībā ar jebkuru atsevišķu klientu vai saistītu klientu grupu. Tāpēc ir lietderīgi izvēlēties apdomīgu pieeju, parasti ņemot vērā riska darījumu nominālvērtību, nevis svērumus vai riska apjomus.
- (58) Īpaša apdomība vajadzīga gadījumos, kad kādai kredītiestādei ir riska darījums ar tās mātes uzņēmumu vai ar citiem šā mātes uzņēmuma meitas uzņēmumiem. Kredītiestāžu riska darījumu pārvaldība jāveic pilnīgi atsevišķi saskaņā ar pareizas banku pārvaldības principiem, ņemot vērā vienīgi šos principus, nevis citus apsvērumus. Šis direktīvas noteikumi paredz, ka gadījumos, kad tādu personu ietekme, kam tieši vai netieši ir būtiska līdzdalība kādā kredītiestādē, varētu kaitēt attiecīgās kredītiestādes pareizai un apdomīgai pārvaldībai, kompetentās iestādes veic atbilstīgus pasākumus, lai šādu stāvokli izbeigtu. Liela riska darījumu jomā jānosaka arī īpaši standarti kredītiestādes riska darījumiem ar savu grupu, un šādos gadījumos ir pamatoti stingrāki ierobežojumi nekā attiecībā uz citiem riska darījumiem. Stingrākus ierobežojumus tomēr nevajag piemērot, ja mātes uzņēmums ir finanšu pārvaldītājsabiedrība vai kredītiestāde vai ja pārējie meitas uzņēmumi ir kredītiestādes, finanšu iestādes vai uzņēmumi, kas piedāvā banku palīgpakalpojumus, ar noteikumu, ka uz visiem šādiem uzņēmumiem attiecas kredītiestādes konsolidēta uzraudzība. Šādos gadījumos uzņēmumu grupas konsolidēta uzraudzība nodrošina pietiekamu uzraudzību un neprasa piemērot riska darījumam vēl stingrākus ierobežojumus. Saskaņā ar šo pieeju banku grupas arī tiks mudinātas organizēt savas struktūras tā, lai varētu veikt konsolidētu uzraudzību, kas ir vēlama, jo ir iespējama pilnīgāka uzraudzība.
- (59) Lai konsolidēta uzraudzība būtu efektīva, tā jāpiemēro visām banku grupām, tostarp tām, kuru mātes uzņēmumi nav kredītiestādes. Kompetentajām iestādēm jābūt nepieciešamajiem juridiskajiem instrumentiem, lai īstenotu šādu uzraudzību.
- (60) Ja ir grupas, kuru darbība ir diversificēta un kuru mātes uzņēmumi kontrolē vismaz vienu meitas uzņēmumu, kas ir kredītiestāde, kompetentajām iestādēm jāspēj noteikt šādā grupā ietilpstošās kredītiestādes finanšu stāvokli. Līdz turpmākai koordinācijai dalībvalstis var noteikt atbilstīgas konsolidācijas metodes, lai sasniegtu šīs direktīvas mērķi. Kompetentajām iestādēm jābūt vismaz līdzekļiem, lai no visiem grupas uzņēmumiem saņemtu

▼B

informāciju, kas nepieciešama to funkciju veikšanai. Ja ir uzņēmumi, kas veic dažādas finanšu darbības, jāizveido sadarbība starp iestādēm, kas atbild par dažādu finanšu sektoru uzraudzību.

- (61) Dalībvalstis turklāt var atteikt vai atsaukt bankas atļauju gadījumos, kad tās uzskata, ka atsevišķas grupas struktūras ir nepiemērotas banku darbības veikšanai, jo īpaši tāpēc, ka šādas struktūras nevar efektīvi uzraudzīt. Šajā sakarā, lai nodrošinātu kredītiestāžu pienācīgu pārvaldību, kompetentajām iestādēm ir pilnvaras, kas minētas šīs direktīvas 7. panta 1. punkta pirmajā daļā, 7. panta 2. punktā, 14. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 16. pantā.
- (62) Dalībvalstis, izmantojot atbilstīgus uzraudzības paņēmienus, var ieviest arī tādu grupu uzraudzību, kurās ietilpst struktūras, uz kurām neattiecas šī direktīva. Ja šādas struktūras kļūst izplatītas, šī direktīva būtu jāpaplašina, lai aptvertu šādas struktūras.
- (63) Konsolidētajai uzraudzībai jāaptver visas I pielikumā definētas darbības. Tāpēc konsolidētajā uzraudzībā jāiekļauj visi uzņēmumi, kas nozīmīgi iesaistīti šādās darbībās. Tas nozīmē, ka finanšu iestāžu definīcija jāpaplašina, lai tā aptvertu šādas darbības.
- (64) Direktīvā 86/635/EEK un Direktīvā 83/349/EEK paredzēti konsolidācijas noteikumi, kas piemērojami konsolidētajiem pārskatiem, ko publicējušas kredītiestādes. Tāpēc ir iespējams vēl sīkāk definēt paņēmienus, kas izmantojami konsolidētajā uzraudzībā.
- (65) Kredītiestāžu konsolidētai uzraudzībai jo īpaši jābūt vērīgai uz minēto iestāžu noguldītāju aizsardzību un finanšu sistēmas stabilitātes nodrošināšanu.
- (66) Tādu problēmu risināšanai, kuras saistītas ar jautājumiem, uz kuriem attiecas šī direktīva, kā arī citas direktīvas par kredītiestāžu darbību, jo īpaši, ja to veic ciešākas koordinācijas nolūkā, vajadzīga kompetento iestāžu un Komisijas sadarbība Padomdevējā komitejā banku jautājumos. Padomdevēja komiteja banku jautājumos neliedz citas sadarbības formas to iestāžu starpā, kuras uzrauga kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu, jo īpaši sadarbību *groupe de contact* (kontaktgrupā), ko izveidojušas banku uzraudzības iestādes.
- (67) Lai ņemtu vērā pārmaiņas banku nozarē, laiku pa laikam var būt vajadzīgi tehniski grozījumi sīki izstrādātajās normās, kas izklāstītas šajā direktīvā. Komisija, apspriedusies ar Padomdevēju komiteju banku jautājumos, nepārsniedzot izpildpilnvaras, ko tai piešķir Līgums, attiecīgi izdara vajadzīgos grozījumus. Šīs direktīvas izpildei vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.
- (68) Kredītiestādēm, kas izveidotas kā kooperatīvas sabiedrības vai fondi, šīs direktīvas 36. panta 1. punkts atļauj uzskatīt aizņēmēju solidāras saistības par pašu kapitāla posteņiem saskaņā ar 34. panta 2. punkta 7. apakšpunktu. Dānijas valdība ir izrādījusi lielu interesi par dažu tādu hipotekāro kredītiestāžu pārveidošanu par akciju sabiedrībām, kas izveidotas kā kooperatīvas sabiedrības vai fondi. Lai veicinātu šo pārveidošanu vai padarītu to iespējamu, ir vajadzīga pagaidu atkāpe, kas tām ļautu pašu kapitālā iekļaut daļu solidāro saistību. Šī pagaidu atkāpe nedrīkst nelabvēlīgi ietekmēt kredītiestāžu konkurenci.
- (69) Piemērojot 20 % svērumu kredītiestāžu turētām hipotekārajām ķīlu zīmēm, var izjaukt valsts finanšu tirgu, kurā šādiem instrumentiem ir galvenā nozīme. Šajā gadījumā ir veikti pagaidu pasākumi, lai piemērotu 10 % riska svērumu. Strauji attīstās parādu kapitalizācijas tirgus. Tādēļ ir vēlams, lai Komisija ar dalībvalstīm izskatītu ar aktīviem nodrošinātu vērtspapīru uzraudzību un gada laikā pēc šīs direktīvas pieņemšanas iesniegtu priekšlikumus, kas

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999, 23. lpp.

▼ **B**

paredz pielāgot esošos likumus, lai definētu ar aktīviem nodrošinātu vērtspapīru pienācīgu uzraudzību. Līdz 2006. gada 31. decembrim kompetentās iestādes var atļaut aktīviem, ko garantē hipotēkas attiecībā uz birojiem vai daudzprofilu tirdzniecības telpām, piemērot 50 % svērumu. Īpašumam, uz ko attiecas hipotēka, jāpiemēro stingri novērtēšanas kritēriji un regulāras pārvērtēšanas noteikums, lai ņemtu vērā izmaiņas komerciālā īpašuma tirgū. Īpašniekam nekustamais īpašums jāaizņem vai jāizīrē/jāiznomā. Šo 50 % svērumu nepiemēro aizņēmumiem nekustamā īpašuma attīstīšanai.

- (70) Lai nodrošinātu to, ka noteikumus par liela riska darījumiem piemēro saskaņoti, būtu jādod dalībvalstīm iespēja paredzēt jauno ierobežojumu piemērošanu divos posmos. Mazākām kredītiestādēm var atļaut ilgāku pārejas laikposmu, jo pārāk strauja 25 % noteikuma piemērošana varētu pārāk pēkšņi samazināt to kredīšanas darbību.
- (71) Turklāt norit arī kredītiestāžu sanācijas un likvidācijas nosacījumu saskaņošana.
- (72) Jāsaskaņo arī pasākumi, kas vajadzīgi likviditātes riska uzraudzībai.
- (73) Šai direktīvai nevajadzētu ietekmēt dalībvalstu pienākumus ievērot V pielikuma B daļā dotos direktīvu ieviešanas termiņus,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

▼B

	SATURS
I SADAĻA	DEFINĪCIJAS UN DARBĪBAS JOMA
1. pants	Definīcijas
2. pants	Darbības joma
3. pants	Aizliegums uzņēmumiem, kas nav kredītiestādes, no plašas sabiedrības pieņemt noguldījumus un citus atmaksājamus līdzekļus
II SADAĻA	NOSACĪJUMI KREDĪTIESTĀŽU DARBĪBAS SĀKŠANAI UN VEIKŠANAI
4. pants	Atļauju izsniegšana
5. pants	Sākumkapitāls
6. pants	Kredītiestāžu pārvaldes institūcijas, galvenā biroja atrašanās vieta
7. pants	Akcionāri un dalībnieki
8. pants	Darbības programma un organizācijas struktūra
9. pants	Ekonomiskās vajadzības
10. pants	Atļaujas atteikums
11. pants	Komisijas informēšana par atļaujas izdošanu
12. pants	Iepriekšējas apspriedes ar citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm
13. pants	Citās dalībvalstīs atļautu kredītiestāžu filiāles
14. pants	Atļaujas atsaukums
15. pants	Nosaukums
16. pants	Līdzdalība kredītiestādē
17. pants	Organizācija un iekšējās kontroles mehānismi
III SADAĻA	NOTEIKUMI PAR TIESĪBĀM VEIKT UZŅĒMĒJDARBĪBU UN BRĪVĪBU SNIEGT PAKALPOJUMUS
18. pants	Kredītiestādes
19. pants	Finanšu iestādes
20. pants	Tiesību veikt uzņēmējdarbību izmantojums
21. pants	Brīvības sniegt pakalpojumus izmantojums
22. pants	Uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu pilnvaras
IV SADAĻA	ATTIECĪBAS AR TREŠĀM VALSTĪM
23. pants	Trešu valstu uzņēmumu meitas uzņēmumu paziņošana un nosacījumi iekļūšanai šo valstu tirgū
24. pants	Tādu kredītiestāžu filiāles, kuru galvenie biroji ir ārpus Kopienas
25. pants	Sadarbība ar trešu valstu kompetentajām iestādēm konsolidētās uzraudzības jomā
V SADAĻA	KONSULTATĪVAS UZRAUDZĪBAS PRINCIPI UN METODES
1. nodaļa	Konsultatīvas uzraudzības principi
26. pants	Izcelsmes dalībvalsts pārraudzības kompetence
27. pants	Uzņēmējas dalībvalsts kompetence
28. pants	Sadarbība uzraudzības jomā
29. pants	Citā dalībvalstī izveidotu filiāļu pārbaude uz vietas
30. pants	Informācijas apmaiņa un dienesta noslēpums
31. pants	Par gada pārskatu un konsolidēto pārskatu juridisko pārraudzību atbildīgo personu pienākumi

▼B

32. pants	Valstu kompetento iestāžu pilnvaras noteikt sodus
33. pants	Tiesības griezties tiesās
2. nodaļa	Konsultatīvas uzraudzības metodes
<i>1. iedaļa</i>	<i>Pašu kapitāls</i>
34. pants	Vispārīgi principi.
35. pants	Citi posteņi
36. pants	Citi noteikumi par pašu kapitālu
37. pants	Pašu kapitāla konsolidēts aprēķins
38. pants	Atskaitījumi un ierobežojumi
39. pants	Pierādījums, kas jāsniedz kompetentajām iestādēm
<i>2. iedaļa</i>	<i>Maksāspējas koeficients</i>
40. pants	Vispārīgi principi
41. pants	Skaitītājs: pašu kapitāls
42. pants	Saucējs: aktīvi un ārpusbilances posteņi, kam piemērots riska svērumi
43. pants	Riska svērumi
44. pants	Dalībvalstu reģionālo un vietējo varas iestāžu prasījumu svērumi
45. pants	Citi svērumi
46. pants	Pārvaldes struktūras un bezpeļņas uzņēmumi
47. pants	Maksāspējas koeficients
<i>3. iedaļa</i>	<i>Liela riska darījumi</i>
48. pants	Ziņošana par liela riska darījumiem
49. pants	Liela riska darījumu ierobežojumi
50. pants	Liela riska darījumu konsolidēta vai nekonsolidēta uzraudzība
<i>4. iedaļa</i>	<i>Būtiska līdzdalība ārpus finanšu jomas</i>
51. pants	Ierobežojumi būtiskai līdzdalībai ārpus finanšu jomas
3. nodaļa	Konsolidētā uzraudzība
52. pants	Kreditīestāžu konsolidētā uzraudzība
53. pants	Kompetentās iestādes, kas atbild par konsolidētās uzraudzības īstenošanu
54. pants	Konsolidācijas veids un apjoms
55. pants	Informācija, kas jāiesniedz jauktas darbības līdzdalības sabiedrībām un to meitas uzņēmumiem
56. pants	Pasākumi konsolidētās uzraudzības atvieglināšanai
VI SADAĻA	PADOMDEVĒJA KOMITEJA BANKU JAUTĀJUMOS
57. pants	Padomdevējas komitejas banku jautājumos sastāvs un uzdevumi
58. pants	Atļaujas nosacījumu pārbaude
59. pants	Koeficienti, ko izmanto novērošanai
VII SADAĻA	IZPILDPILNVARAS
60. pants	Tehniski pielāgojumi
VIII SADAĻA	PAGaidu UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI
1. nodaļa	Pārejas noteikumi
61. pants	Pārejas noteikumi attiecībā uz 36. pantu

▼ **B**

62. pants	Pārejas noteikumi attiecībā uz 43. pantu
63. pants	Pārejas noteikumi attiecībā uz 47. pantu
64. pants	Pārejas noteikumi attiecībā uz 49. pantu
65. pants	Pārejas noteikumi attiecībā uz 51. pantu
2. nodaļa	Nobeiguma noteikumi
66. pants	Komisijas informācija
67. pants	Atceltās direktīvas
68. pants	Ieviešana
69. pants	Adresāti
I PIELIKUMS	Darbības, uz kurām attiecas savstarpējā atzīšana
II PIELIKUMS	Ārpusbilances posteņu klasifikācija
III PIELIKUMS	Noteikumi, kurus piemēro ārpusbilances posteņiem
IV PIELIKUMS	Ārpusbilances posteņu klasifikācija
V PIELIKUMS A daļa	Atceltās direktīvas un to grozījumi (minēti 67. pantā)
V PIELIKUMS B daļa	Ieviešanas termiņi (minēti 67. pantā)
VI PIELIKUMS	Korelācijas tabula

▼B

I SADAĻA

DEFINĪCIJAS UN PIEMĒROŠANAS JOMA

*1. pants***Definīcijas**

Šajā direktīvā:

▼M1

1. "kredītiestāde" ir:

- a) uzņēmums, kura uzņēmējdarbība ir noguldījumu vai citu atmaksājamo līdzekļu pieņemšana no plašas sabiedrības un kredītu piešķiršana uz sava rēķina; vai
- b) elektroniskās naudas iestāde, kas definēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/46/EK (2000. gada 18. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību ⁽¹⁾.

▼B

Konsolidētas uzraudzības piemērošanas nolūkiem par kredītiestādi uzskata kredītiestādi saskaņā ar pirmo daļu un jebkuru privātu vai valsts uzņēmumu, kas atbilst pirmās daļas definīcijai un kam atļauja piešķirta trešā valstī.

Liela riska darījumu uzraudzības un kontroles piemērošanas nolūkiem par kredītiestādi uzskata kredītiestādi saskaņā ar pirmo daļu, tostarp šādas kredītiestādes filiāles trešās valstīs, un jebkuru privātu vai valsts uzņēmumu, tostarp tā filiāles, kas atbilst pirmās daļas definīcijai un kam atļauja piešķirta trešā valstī;

- 2. "atļauja" ir jebkādas formas dokuments, ko izdod attiecīgās iestādes un kas dod tiesības veikt kredītiestādes uzņēmējdarbību;
- 3. "filiāle" ir uzņēmējdarbības vieta, kas ir kredītiestādes juridiski atkarīga daļa un kur tieši veic visus vai daļu no darījumiem, kas ir raksturīgi kredītiestāžu uzņēmējdarbībai; visas darījumu vietas, ko vienā dalībvalstī izveidojusi kredītiestāde, kuras pārvaldes struktūras ir citā dalībvalstī, uzskata par vienu filiāli;
- 4. "kompetentas iestādes" ir valsts iestādes, kuras ar likumu vai ar noteikumiem ir pilnvarotas uzraudzīt kredītiestādes;
- 5. "finanšu iestāde" ir uzņēmums, kurš nav kredītiestāde un kura galvenā darbība ir līdzdalības iegāde vai viena vai vairākas no I pielikuma 2. līdz 12. punktā uzskaitītajām darbībām;
- 6. "izcelsmes dalībvalsts" ir dalībvalsts, kur kredītiestādei ir piešķirta atļauja saskaņā ar 4. līdz 11. pantu;
- 7. "uzņēmēja dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā kredītiestādei ir filiāle vai kurā tā sniedz pakalpojumus;
- 8. "kontrolē" ir mātes uzņēmuma un meitas uzņēmuma attiecības, kas definētas Direktīvas 83/349/EEK 1. pantā, vai līdzīgas attiecības starp kādu fizisku vai juridisku personu un uzņēmumu;

▼M2

- 9. "līdzdalība" konsolidētas uzraudzības nolūkos un 34. panta 2. punkta 15. un 16. punkta nolūkos ir līdzdalība Direktīvas 78/660/EEK 17. panta pirmā teikuma nozīmē, vai fakts, ka kādā uzņēmumā tieši vai netieši pieder 20 % vai vairāk balsstiesību vai kapitāla;

▼B

- 10. "būtiska līdzdalība" ir tiešs vai netiešs īpašums kādā uzņēmumā, kas ir vismaz 10 % no uzņēmuma balsstiesībām vai kapitāla vai ļauj ievērojami ietekmēt pārvaldību uzņēmumā, kurā ir šī līdzdalība;
- 11. "sākumkapitāls" ir kapitāls, kā tas definēts 34. panta 2. punkta 1) un 2) apakšpunktā;
- 12. "mātes uzņēmums" ir mātes uzņēmums, kā tas definēts Direktīvas 83/349/EEK 1. un 2. pantā.

⁽¹⁾ OV L 275, 27.10.2000., 39. lpp.

▼B

Liela riska darījumu konsolidētas uzraudzības un kontroles piemērošanas nolūkiem tas ir mātes uzņēmums Direktīvas 83/349/EEK 1. panta 1. punkta nozīmē un katrs uzņēmums, kam pēc kompetentu iestāžu domām faktiski ir dominējoša ietekme citā uzņēmumā;

13. "meitas uzņēmums" ir meitas uzņēmums, kā tas definēts Direktīvas 83/349/EEK 1. un 2. pantā.

Liela riska darījumu konsolidētas uzraudzības un kontroles piemērošanas nolūkiem tas ir meitas uzņēmums Direktīvas 83/349/EEK 1. panta 1. punkta nozīmē un katrs uzņēmums, attiecībā uz ko mātes uzņēmumam pēc kompetentu iestāžu domām faktiski ir dominējoša ietekme.

Visi meitas uzņēmuma meitas uzņēmumi arī tiek uzskatīti par to sākotnējā mātes uzņēmuma meitas uzņēmumiem;

14. "A zona" ir visas dalībvalstis un visas pārējās valstis, kas ir pilntiesīgas Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) locekles, un visas tās valstis, kas saskaņā ar Starptautiskā valūtas fonda (SVF) vispārējiem aizņēmuma nolīgumiem (VAN) noslēgušas īpašus aizdevuma līgumus ar SVF. Tomēr valstis, kas pārskata sava ārējā parāda atmaksājuma grafiku, piecus gadus nevar būt A zonas valstis;
15. "B zona" ir visas valstis, kas neietilpst A zonā,
16. "A zonas kredītiestādes" ir visas kredītiestādes, kam saskaņā ar 4. pantu piešķirtas atļaujas dalībvalstīs, tostarp šo kredītiestāžu filiāles trešās valstīs, un visi privātie vai valsts uzņēmumi, uz ko attiecas definīcija 1. punkta pirmajā daļā un kam atļaujas piešķirtas pārējās A zonas valstīs, tostarp šo uzņēmumu filiāles;
17. "B zonas kredītiestādes" ir visi privātie vai valsts uzņēmumi, kam atļaujas piešķirtas ārpus A zonas, uz kuriem attiecas definīcija 1. punkta pirmajā daļā, tostarp šo uzņēmumu filiāles, kas atrodas Kopienā;
18. "ārpusbanku sektors" ir visi aizdevuma ņēmēji, kas nav 16. un 17. punktā definētās kredītiestādes, centrālās bankas un dalībvalstu valdības, reģionālās un vietējās varas iestādes, Eiropas Kopienas, Eiropas Investīciju banka (EIB) un daudzpusējas attīstības bankas, kas definētas 19. punktā;

▼M3

19. "daudzpusējās attīstības bankas" ir Starptautiskā rekonstrukcijas un attīstības banka, Starptautiskā finanšu sabiedrība, Amerikas Attīstības banka, Āzijas Attīstības banka, Āfrikas Attīstības banka, Eiropas Padomes Rekonstrukcijas fonds, Ziemeļvalstu Investīciju banka, Karību jūras baseina valstu attīstības banka, Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banka, Eiropas Investīciju fonds, Ziemeļu un Dienvidu Amerikas ieguldījumu sabiedrība un Daudzpusējo ieguldījumu garantiju aģentūra;

▼B

20. "pilna riska", "vidēja riska", "par vidējo zemāka riska" un "zema riska" ārpusbilances posteņi ir posteņi, kas aprakstīti 43. panta 2. punktā un uzskaitīti II pielikumā;

▼M2

21. "finanšu līdzdalības sabiedrība" ir finanšu iestāde, kuras meitasuzņēmumi ir vienīgi vai galvenokārt kredītiestādes vai finanšu iestādes, no kurām vismaz viena ir kredītiestāde, un kura nav jaukta finanšu kontrolakciju sabiedrība atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2002/87/EK (2002. gada 16. decembris) par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos ⁽¹⁾;
22. "jauktas darbības līdzdalības sabiedrība" ir mātesuzņēmums, kas nav finanšu līdzdalības sabiedrība, kredītiestāde vai jaukta finanšu kontrolakciju sabiedrība Direktīvas 2002/87/EK nozīmē, starp kuras meitasuzņēmumiem ir vismaz viena kredītiestāde;

(1) OV L 35, 11.2.2003.

▼B

23. "banku pakalpojumu palīguzņēmums" ir uzņēmums, kura galveno darbību veido nekustamā īpašuma pārvaldīšana vai vadīšana, datu apstrādes pakalpojumu vadība vai jebkāda cita līdzīga darbība, kas papildina vienas vai vairāku kredītiestāžu galveno darbību;
24. "riska darījumi" 48., 49. un 50. panta piemērošanas nolūkiem ir 43. pantā un II un IV pielikumā minētie aktīvi un ārpusbilances posteņi, nepiemērojot tur noteiktos riska svērumus vai riska apjomus; IV pielikumā minēto risku jāaprēķina saskaņā ar kādu no III pielikumā izklāstītajām metodēm, nepiemērojot svērumus otras darījuma puses riskam; riska darījuma definīciju ar kompetento iestāžu piekrišanu var neattiecināt uz visiem elementiem, ko pilnībā sedz pašu kapitāls, ar noteikumu, ka šādu pašu kapitālu neiekļauj maksāspējas koeficienta vai citu Kopienas tiesību aktos noteiktu uzraudzības koeficientu aprēķinā; riska darījumi nav:
25. "saistītu klientu grupa" ir:
- divas vai vairāk fiziskas vai juridiskas personas, kas — ja vien nav norādīts citādi — rada vienu risku, jo viena no tām tieši vai netieši kontrolē otru personu vai pārējās personas, vai
 - divas vai vairāk fiziskas vai juridiskas personas, kuras cita citu nekontrolē, kā noteikts pirmajā ievilkumā, bet kuras ir uzskatāmas par tādām, kas veido vienu risku, jo tās ir savstarpēji saistītas tā, ka gadījumā, ja vienai no tām rastos finansiālas grūtības, otrai vai visām pārējām varētu būt grūtības, veicot atmaksājumu.
26. "ciešas saiknes" ir stāvoklis, kad divas vai vairāk fiziskas vai juridiskas personas saista:
- a) līdzdalība, kas ir tiešs vai pārvaldībā nodots īpašums, ko veido vismaz 20 % no uzņēmuma balsstiesībām vai kapitāla; vai
 - b) "kontrolē", kas ir saistība starp mātes uzņēmumu un meitas uzņēmumu, kā tā definēta Direktīvas 83/349/EEK 1. panta 1. un 2. punktā, vai līdzīga saistība starp fizisku vai juridisku personu un kādu uzņēmumu; meitas uzņēmumu meitas uzņēmumus uzskata par galvenā mātes uzņēmuma meitas uzņēmumiem.
- Uzskata, ka ciešas saiknes ir arī stāvoklis, kad divām vai vairāk fiziskām vai juridiskām personām ar vienu un to pašu personu ilgstoši ir kontroles saistība;
27. "atzīta birža" ir kompetento iestāžu atzīta birža, kura:
- i) darbojas regulāri;
 - ii) pēc noteikumiem, ko paredzējušas vai apstiprinājušas biržas izcelsmes valsts attiecīgās iestādes, kas definē biržas darbības nosacījumus, nosacījumus, pēc kuriem var piekļūt biržai, kā arī līgumiem izvirzītus nosacījumus, kuru izpilde dod tiesības reāli slēgt darījumus par šiem līgumiem;
 - iii) un tai ir ieskaita sistēma, kas paredz, ka uz IV pielikumā uzskaitītajiem līgumiem attiecas normatīvi dienas drošības depozītu jomā, kas nodrošina aizsardzību, kuru par pienācīgu uzskata kompetentās iestādes.

2. pants

Piemērošanas joma

1. Šī direktīva attiecas uz kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu. Šo direktīvu piemēro visām kredītiestādēm.
2. Šīs direktīvas 25. un 52. līdz 56. pants attiecas arī uz finanšu līdzdalības sabiedrībām un jauktas darbības līdzdalības sabiedrībām, kuru galvenais birojs ir Kopienā.

Iestādes, kas 3. punktā minētas kā tādas, uz ko pilnībā neattiecas šī direktīva, izņemot dalībvalstu centrālās bankas, 25. un 52. līdz 56. pantā uzskata par finanšu iestādēm.

3. Šī direktīva neattiecas uz:
 - dalībvalstu centrālajām bankām,
 - pasta nodaļu pārvedumu daļām,

▼B

- Beļģijā — *"Institut de Réescompte et de Garantie — Herdiscontering- en Waarborginstituut"*,
- Dānijā — *"Dansk Eksportfinansieringsfond"*, *"Danmarks Skibskreditfond"* un *"Dansk Landbrugs Realkreditfond"*,
- Vācijā — *"Kreditanstalt für Wiederaufbau"*, uzņēmumiem, kuri saskaņā ar *"Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz"* ir atzīti par valsts mājokļu attīstības politikas struktūrām un faktiski neiesaistās banku darījumos, un uzņēmumiem, kuri saskaņā ar šo likumu ir atzīti par bezpeļņas mājokļu attīstības uzņēmumiem,
- Grieķijā — *"Ελληνική Τράπεζα Βιομηχανικής Αναπτύξεως"* (*Elliniki Trapeza Viomichanikis Anaptyxeos*), *"Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων"* (*Tamio Parakatathikon kai Danion*) un *"Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο"* (*Tachidromiko Tamieftirio*),
- Spānijā — *"Instituto de Crédito Oficial"*,
- Francijā — *"Caisse des dépôts et consignations"*,
- Īrijā — kredītapvienībām un kooperatīvajām sabiedrībām,
- Itālijā — *"Cassa depositi e prestiti"*,
- Nīderlandē — *"Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV"*, *"NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij"*, *"NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering"* un *"Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV"*,
- Austrijā — uzņēmumiem, kas atzīti par valsts dzīvokļu celtniecības apvienībām un *"Österreichische Kontrollbank AG"*,
- Portugālē — *"Caixas Económicas"*, kas pastāvēja 1986. gada 1. janvārī, izņemot tās, kas reģistrētas kā akciju sabiedrības, un izņemot *"Caixa Económica Montepio Geral"*,
- Somijā — *"Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB"*, un *"Kera Oy/Kera Ab"*,
- Zviedrijā — *"Svenska Skeppshypotekskassan"*,
- Apvienotajā Karalistē — *"National Savings Bank"*, *"Commonwealth Development Finance Company Ltd"*, *"Agricultural Mortgage Corporation Ltd"*, *"Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd"*, *"Crown Agents for overseas governments and administrations"*, *"credit unions"* un *"municipal banks"*,

▼A1

- in Latvia, the 'krajaizdevu sabiedrības', undertakings that are recognised under the 'Krajaizdevu sabiedrību likums' as cooperative undertakings rendering financial services solely to their members,
- in Lithuania, the 'kredito unijos' other than the 'Centrine kredito unija',
- in Hungary, the 'Magyar Fejlesztési Bank Rt.' and the 'Magyar Export-Import Bank Rt.',
- in Poland, the 'Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo — Kredytowe' and the 'Bank Gospodarstwa Krajowego'.

▼M5

4. Saskaņā ar 60. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija lemj par 3. punkta saraksta grozījumiem.

▼B

5. Kredītiestādes, kas 1977. gada 15. decembrī darbojās vienā un tajā pašā dalībvalstī un kas šajā dienā bija pastāvīgi saistītas ar kādu galveno iestādi, kura tās uzrauga un ir reģistrēta tajā pašā dalībvalstī, var atbrīvot no prasībām, kas noteiktas 6. panta 1. punktā, 8. un 59. pantā, ja ne vēlāk par 1979. gada 15. decembri valsts tiesību akti paredzēja, ka:
 - galvenā iestāde un ar to saistītās iestādes ir solidāri atbildīgas par savām saistībām vai galvenā iestāde pilnībā garantē piederīgo iestāžu saistības,

▼B

- galvenās iestādes un visu saistīto iestāžu maksātspēju un likviditāti uzrauga kopā, pamatojoties uz konsolidētiem pārskatiem,
- galvenās iestādes vadība ir pilnvarota dot rīkojumus saistīto iestāžu vadībai.

Kredītiestādes, kas darbojas vietējā mērogā un kas pēc 1977. gada 15. decembra kļūst par iestādi, kura ir saistīta ar kādu galveno iestādi pirmās daļas nozīmē, var izmantot minētajā daļā paredzētās priekšrocības, ja tās ir tikai ar šo galveno iestādi saistītu iestāžu tīkla papildinājums.

▼M5

Attiecībā uz kredītiestādēm, kas nav tādas kredītiestādes, kuras izveidotas reģionos, kas nesen atgūti no jūras, vai kuras radušās, daloties vai apvienojoties iestādēm, kas ir atkarīgas no galvenās struktūras vai tai pakļautas, Komisija saskaņā ar 60. panta 2. punktā izklāstīto procedūru var noteikt papildu noteikumus otrās daļas piemērošanai, tostarp pirmajā daļā noteikto atbrīvojumu atsaukumu, ja tā atzīst, ka jaunu tādu iestāžu piesaistīšana, kurām otrajā daļā noteiktie pasākumi rada priekšrocības, var negatīvi ietekmēt konkurenci.

▼B

6. Kredītiestādei, kas, kā noteikts 5. punkta pirmajā daļā, ir saistīta ar galveno iestādi, kura atrodas tajā pašā dalībvalstī, arī var nepiemērot 5. panta un arī 40. līdz 51. panta un 65. panta noteikumus, ja neatkarīgi no šo noteikumu piemērojuma attiecīgajai galvenajai iestādei uz šo galveno iestādi un ar to saistītajām iestādēm iepriekš minētie noteikumi attiecas kā uz vienotu veselumu.

Atbrīvojuma gadījumos 13., 18., 19. pantu, 20. panta 1. līdz 6. punktu, 21. un 22. pantu piemēro attiecīgajai galvenajai iestādei un tās saistītajām iestādēm kā vienotam veselumam.

3. pants

Aizliegums uzņēmumiem, kas nav kredītiestādes, no plašas sabiedrības pieņemt noguldījumus un citus atmaksājamus līdzekļus

Personām vai uzņēmumiem, kas nav kredītiestādes, dalībvalstis liedz pieņemt noguldījumus vai citus atmaksājamus līdzekļus no plašas sabiedrības. Šo aizliegumu nepiemēro noguldījumu vai citu atmaksājamo līdzekļu pieņemšanai, ko veic dalībvalstis vai dalībvalstu reģionālās vai vietējās varas iestādes, vai starptautiskās publiskās organizācijas, kurās viena vai vairākas dalībvalstis ir locekles, vai gadījumiem, kas nepārprotami paredzēti valsts vai Kopienas tiesību aktos, ja uz minēto darbību attiecas noteikumi un kontrole, kas paredz noguldītāju un ieguldītāju aizsardzību un ko piemēro šādos gadījumos.

II SADAĻA

NOSACĪJUMI KREDĪTIESTĀŽU DARBĪBAS SĀKŠANAI UN VEIKŠANAI

▼M5*4. pants***Atļauja**

Dalībvalstis pieprasa, lai kredītiestādes pirms savu darbību sākšanas iegūtu atļauju. Tās nosaka prasības šādām atļaujām saskaņā ar 5. un 9. pantu un paziņo par tām Komisijai.

▼B*5. pants***Sācumkapitāls**

1. Neierobežojot citus valsts tiesību aktos paredzētus vispārējus nosacījumus, kompetentās iestādes nepiešķir atļauju, ja kredītiestādei nav atsevišķa pašu kapitāla vai kad sācumkapitāls nesasniedz 5 miljonus eiro.

▼B

Dalībvalstis var paredzēt, ka kredītiestādes, kuras neatbilst nosacījumam par atsevišķu pašu kapitālu un kuras pastāvēja 1979. gada 15. decembrī, var turpināt savu uzņēmējdarbību. Tās var atbrīvot šādas kredītiestādes no pienākuma pildīt 6. panta 1. punkta pirmās daļas prasību.

2. Dalībvalstīm tomēr ir iespēja piešķirt atļauju īpašu kategoriju kredītiestādēm, kuru sākumkapitāls ir mazāks par 1. punktā noteikto. Šādos gadījumos:

- a) sākumkapitāls nedrīkst būt mazāks par 1 miljonu eiro;
- b) attiecīgajām dalībvalstīm jādara zināmi Komisijai savi argumenti šajā punktā noteiktās iespējas izmantošanai;
- c) publicējot 11. pantā minēto sarakstu, attiecīgi atzīmē visas kredītiestādes, kurām nav 1. punktā noteiktā kapitāla minimuma.

3. Kredītiestādes pašu kapitāls nedrīkst būt mazāks par sākumkapitāla apjomu, kāds atļaujas piešķiršanai noteikts 1. un 2. punktā.

4. Dalībvalstis var paredzēt, ka kredītiestādes, kuras pastāvēja 1993. gada 1. janvārī un kuru pašu kapitāls nesasniedz līmeni, kāds attiecībā uz sākumkapitālu noteikts 1. pantā, drīkst turpināt darbību. Šajā gadījumā pašu kapitāls nedrīkst būt mazāks par maksimālo apjomu, kāds sasniegts no 1989. gada 22. decembra.

5. Ja kādas kredītiestādes, uz kuru attiecas 4. punkts, vadību pārņem cita fiziska vai juridiska persona, pašu kapitālam jābūt vismaz tādā līmenī, kāds attiecībā uz sākumkapitālu noteikts 1. un 2. punktā.

6. Tomēr īpašos apstākļos un ar kompetento iestāžu piekrišanu, divu vai vairāku kredītiestāžu, uz kurām attiecas 4. punkts, saplūšanas gadījumā iznākuma iestādes pašu kapitāls nedrīkst samazināties tā, ka tas nesasniedz attiecīgo iestāžu kopējo pašu kapitālu saplūšanas laikā, kamēr nav sasniegti attiecīgi līmeņi saskaņā ar 1. un 2. pantu.

7. Tomēr, ja 3., 4. un 6. punktā minētajos gadījumos pašu kapitāls samazinās, kompetentās iestādes var, ja apstākļi to atļauj, dot iestādēm ierobežotu laiku, lai labotu stāvokli vai izbeigtu darbību.

6. pants

Kredītiestāžu pārvaldes struktūra un galvenā biroja atrašanās vieta

1. Kompetentās iestādes piešķir kredītiestādei atļauju vienīgi tad, ja kredītiestādes uzņēmējdarbību faktiski pārvalda vismaz divas personas.

Turklāt attiecīgās iestādes nepiešķir atļauju, ja šīm personām nav vajadzīgās reputācijas vai pietiekamas pieredzes šādu uzdevumu veikšanai.

2. Visas dalībvalstis prasa, lai:

- visām ieguldījumu sabiedrībām, kas ir juridiskas personas un kam saskaņā ar likumu ir juridiskā adrese, galvenais birojs atrastos tajā pašā dalībvalstī, kur atrodas tās juridiskā adrese,
- visām citām kredītiestādēm galvenie biroji atrastos dalībvalstī, kura ir izdevusi atļauju un kurā tās faktiski darbojas.

7. pants

Akcionāri un dalībnieki

1. Kompetentās iestādes nepiešķir atļauju sākt kredītiestādes darbību, iekams nav informētas par tiešu vai netiešu akcionāru vai dalībnieku identitāti, fiziskām vai juridiskām personām, kurām ir būtiska līdzdalība, un par šīs daļas apjomu.

Lai šā panta kontekstā definētu būtiskas līdzdalības jēdzienu, ņem vērā balsstiesības, kas paredzētas Padomes Direktīvas 88/627/EEK ⁽¹⁾ 7. pantā.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 88/627/EEK (1988. gada 12. decembris) par informāciju, kas jāpublicē, iegūstot vai atsavinot būtisku līdzdalību biržas sarakstā iekļautā sabiedrībā (OV L 348, 17.12.1988., 62. lpp.).

▼B

2. Kompetentās iestādes atļauju atsaka, ja, ņemot vērā vajadzību nodrošināt kredītiestādes pareizu un konsultatīvu vadību, tās nav pārliecinātas par iepriekšminēto akcionāru vai dalībnieku piemērotību.

3. Ja starp kredītiestādi un citām fiziskām vai juridiskām personām pastāv ciešas saiknes, kompetentās iestādes atļauju piešķir tikai tad, ja šīs saiknes tām netraucē nevainojami veikt uzraudzības uzdevumu.

Kompetentās iestādes tāpat liedz atļauju, ja kādas trešās valsts normatīvie un administratīvie akti, kas reglamentē vienu vai vairāk fiziskas vai juridiskas personas, ar kurām kredītiestādei ir ciešas saiknes, vai to piemērošanas grūtības liedz tām nevainojami veikt uzraudzības uzdevumus.

Kompetentās iestādes prasa, lai kredītiestādes tām sniegtu ziņas, ko tās prasa, lai nepārtraukti uzraudzītu atbilstību nosacījumiem, kas paredzēti šajā punktā.

8. pants

Darbības programma un organizatoriskā uzbūve

Dalībvalstis prasa, lai kopā ar atļaujas pieteikumu būtu darbības programma, kurā cita starpā izklāstīti paredzētās uzņēmējdarbības veidi un attiecīgās iestādes organizatoriskā struktūra.

9. pants

Ekonomiskās vajadzības

Dalībvalstis nedrīkst prasīt, lai atļaujas pieteikumus izskatītu saskaņā ar tirgus ekonomiskajām vajadzībām.

10. pants

Atļaujas atteikums

Ja atļauju atsaka, to vienmēr pamato, un sešos mēnešos pēc pieteikuma saņemšanas vai, ja pieteikums nav pilnīgs, sešos mēnešos pēc tam, kad pieteikuma iesniedzējs ir nosūtījis informāciju, kas vajadzīga lēmuma pieņemšanai, to dara zināmu pieteikuma iesniedzējam. Jebkurā gadījumā lēmumu pieņem 12 mēnešos pēc pieteikuma saņemšanas.

11. pants

Komisijas informēšana par atļaujas izdošanu

Visas atļaujas dara zināmas Komisijai. Visas kredītiestādes iekļauj sarakstā, ko Komisija publicē *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī* un regulāri atjaunina.

12. pants

Iepriekšējas apspriedes ar citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm

Iepriekš jāapspriežas ar otras iesaistītās dalībvalsts kompetentajām iestādēm par atļaujas piešķiršanu kādai kredītiestādei, kura ir:

- meitas uzņēmums kredītiestādei, kam atļauja piešķirta citā dalībvalstī, vai
- meitas uzņēmums tādas kredītiestādes mātes uzņēmumam, kam atļauja piešķirta citā dalībvalstī, vai kas
- pakļauta kontrolei, kuru īsteno tās pašas fiziskās vai juridiskās personas, kas kontrolē kredītiestādi, kurai atļauja piešķirta citā dalībvalstī.

▼M2

Ir jāapspriežas ar iesaistītās dalībvalsts kompetento iestādi, kas ir atbildīga par apdrošināšanas uzņēmumu vai ieguldījumu sabiedrību uzraudzību, pirms piešķirt licenci kredītiestādei,

- a) kas ir meitasuzņēmums apdrošināšanas uzņēmumam vai ieguldījumu sabiedrībai, kurai licence piešķirta Kopienā; vai

▼ **M2**

- b) kas ir meitasuzņēmums apdrošināšanas uzņēmuma vai ieguldījumu sabiedrības mātesuzņēmumam, kuram licence piešķirta Kopienā; vai
- c) ko kontrolē kāda fiziska vai juridiska persona, kura kontrolē arī apdrošināšanas uzņēmumu vai ieguldījumu sabiedrību, kam licence piešķirta Kopienā.

Attiecīgās kompetentās iestādes, kas minētas 1. un 2. punktā, jo īpaši, savstarpēji apspriežas, lai novērtētu akcionāru piemērotību un tās pašas grupas citas vienības vadībā iesaistīto vadītāju reputāciju un pieredzi. Tās sniedz viena otrai visu informāciju attiecībā uz akcionāru piemērotību un vadītāju reputāciju un pieredzi, kas ir svarīga pārējām kompetentajām iestādēm kā licences piešķiršanai, tā arī nolūkā īstenot pastāvīgu kontroli attiecībā uz to, kā ievērota atbilstība darbības nosacījumiem.

▼ **B***13. pants***Citās dalībvalstīs atļautu kredītiestāžu filiāles**

Uzņēmējas dalībvalstis nevar prasīt atļauju vai dotāciju kapitālu citās dalībvalstīs atļautu kredītiestāžu filiālēm. Šādu filiāļu izveidi un uzraudzību veic tā, kā noteikts 17. pantā, 20. panta 1. līdz 6. punktā un 22. un 26. pantā.

*14. pants***Atļaujas atsaukums**

1. Kompetentās iestādes var atsaukt kredītiestādēm piešķirtu atļauju vienīgi tad, ja šāda iestāde:
 - a) 12 mēnešos neizmanto atļauju, skaidri atsakās no tās vai ilgāk par sešiem mēnešiem nav veikusi darījumus, ja vien attiecīgā dalībvalsts nav noteikusi, ka šādos gadījumos atļauja zaudē spēku;
 - b) ir ieguvusi atļauju, sniedzot nepatiesas ziņas vai izmantojot kādus citus nelikumīgus līdzekļus;
 - c) vairs neatbilst nosacījumiem, saskaņā ar kuriem atļauja piešķirta;
 - d) tai vairs nav pietiekamu pašas fondu vai arī vairs nevar paļauties, ka tā pildīs savus pienākumus pret kreditoriem, un, jo īpaši, tā negarantē tai uzticēto aktīvu drošību;
 - e) uz to attiecas kādi citi apstākļi, kuros valsts likumi paredz atļauju atsaukt.
2. Visi atļaujas atsaukumi jāpamato, un par to jāinformē attiecīgās personas; šādus atsaukumus dara zināmus Komisijai.

*15. pants***Nosaukums**

Lai veiktu darbību, kredītiestādes, uz ko attiecas šī direktīva, neatkarīgi no jebkādiem noteikumiem par vārda "banka", "krājbanka" vai citu tādu banku nosaukumu lietojumu, kuri var būt uzņēmējā dalībvalstī, visā Kopienā var izmantot to pašu nosaukumu, kuru tās izmanto dalībvalstīs, kurā atrodas to pārvaldes struktūras. Ja var rasties pārpratums, uzņēmēja dalībvalsts var prasīt, lai skaidrības labad nosaukumu papildina ar paskaidrojumiem.

*16. pants***Būtiska līdzdalība kredītiestādē**

1. Dalībvalstis paredz, ka katrai personai, kas plāno tieši vai netieši iegūt būtisku līdzdalību kādā kredītiestādē, par to vispirms jāinformē kompetentās iestādes, darot zināmu šīs līdzdalības lielumu. Šādām personām tāpat jāinformē kompetentās iestādes par to, vai tās paredzējušas palielināt savu būtisku līdzdalību tā, lai tai piederušā balsstiesību vai kapitāla daļa sasniedz vai pārsniedz 20 %, 33 % vai 50 %, vai tik daudz, ka kredītiestāde kļūst par tās meitas uzņēmumu.

▼B

Neierobežojot 2. punktu, kompetentās iestādes trīs mēnešos no pirmajā daļā paredzētā paziņojuma dienas var iebilst pret šādu plānu, ja, ņemot vērā vajadzību nodrošināt kredītiestādes pareizu un konsultatīvu vadību, tās nav pārliecinātas par pirmajā daļā minētās personas piemērotību. Ja tās neiebilst pret pirmajā daļā minēto plānu, tās var noteikt galīgo termiņu tā īstenošanai.

▼M2

2. Ja 1. punktā minētās līdzdalības iegādātājs ir citā dalībvalstī licencēta kredītiestāde, apdrošināšanas uzņēmums vai ieguldījumu sabiedrība, vai arī šādas vienības mātesuzņēmums vai fiziska vai juridiska persona, kura šo vienību kontrolē, un ja sakarā ar šo iegādi uzņēmums, kur iegādātājs gatavojas piedalīties ar savu līdzdalību, kļūtu par meitasuzņēmumu vai nonāktu iegādātāja kontrolē, iegādes novērtējumam jāveic iepriekšējas konsultācijas, kā paredzēts 12. pantā.

▼B

3. Dalībvalstis paredz, ka katrai personai, kas plāno tieši vai netieši atsavināt būtisku līdzdalību kredītiestādē, par to vispirms jāinformē kompetentās iestādes, darot zināmu savas līdzdalības lielumu. Ikvienu personu tāpat informē kompetentās iestādes par to, vai gatavojas tiktāl samazināt savu būtisko līdzdalību, ka tās īpašumā esošā balsstiesību vai kapitāla daļa samazinātos līdz 20 %, 33 % vai 50 %, vai tā, ka kredītiestāde vairs nebūtu tās meitas uzņēmums.

4. Kredītiestādes informē kompetentās iestādes, līdzko uzzina par katru tādu to kapitāla iegūšanu vai atsavināšanu, kuras dēļ līdzdalība pārsniedz kādu no 1. un 3. punktā minētajām robežām vai noslīd zem tās.

Vismaz reizi gadā tās arī dara kompetentajām iestādēm zināmus to akcionāru un dalībnieku vārdus, kuriem ir būtiska līdzdalība, un šīs līdzdalības lielumu, kā tas norādīts, piemēram, informācijā, ko sniedz gadskārtējā akcionāru un biedru kopsapulcē vai saskaņā ar noteikumiem, kas attiecas uz biržu sarakstos iekļautajiem uzņēmumiem.

5. Dalībvalstis paredz, ka gadījumā, kad 1. punktā minēto personu ietekme var kaitēt kredītiestādes konsultatīvai un pareizai vadībai, kompetentās iestādes veic piemērotus pasākumus, lai stāvokli labotu. Šādi pasākumi var būt, piemēram, pavēles, sankcijas pret direktoriem un vadītājiem vai attiecīgo akcionāru vai dalībnieku turētajām daļām atbilstīgo balsstiesību atcelšana.

Līdzīgus pasākumus piemēro fiziskām un juridiskām personām, kas neievēro pienākumu laikus sniegt 1. punktā noteikto informāciju. Ja līdzdalība iegūta, neievērojot kompetento iestāžu iebildumu, dalībvalstis neatkarīgi no citām pieņemamajām sankcijām paredz atbilstīgo balsstiesību atcelšanu, balsojuma atzīšanu par nederīgu vai iespēju to anulēt.

6. Lai definētu šajā pantā paredzēto būtiskas līdzdalības un citu līmeņu līdzdalības jēdzienu, ņem vērā balsstiesības, kas paredzētas Padomes Direktīvas 88/627/EEK 7. pantā.

*17. pants***Organizācija un iekšējās kontroles mehānismi**

Izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes prasa, lai katrai kredītiestādei būtu pareiza vadības un grāmatvedības organizācija un pienācīgi iekšējās kontroles mehānismi.

III SADAĻA

NOTEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ TIESĪBĀM VEIKT UZŅĒMĒJDARBĪBU
UN BRĪVĪBU SNIEGT PAKALPOJUMUS

18. pants

Kredītiestādes

Dalībvalstis nosaka, ka kredītiestādes, kam atļauju piešķirušas un ko pārbauda citas dalībvalsts kompetentās iestādes, to teritorijā saskaņā ar 20. panta 1. līdz 6. punktu, 21. panta 1. un 2. punktu un 22. pantu var veikt darbības, kas uzskaitītas I pielikumā, izveidojot filiāli vai saskaņā ar brīvību sniegt pakalpojumus, ja atļauja aptver šādas darbības.

19. pants

Finanšu iestādes

Dalībvalstis arī nosaka, ka darbības, kas uzskaitītas pielikumā, var veikt to teritorijā saskaņā ar 20. panta 1. līdz 6. punktu, 21. panta 1. un 2. punktu un 22. pantu, izveidojot filiāli vai saskaņā ar brīvību sniegt pakalpojumus, ikviena citas dalībvalsts finanšu iestāde, neatkarīgi no tā, vai tā ir kādas kredītiestādes meitas uzņēmums vai divu vai vairāku kredītiestāžu kopīgs meitas uzņēmums, kuras juridiskais statuss ļauj veikt šīs darbības un kura atbilst visiem šiem nosacījumiem:

- mātes uzņēmumam vai mātes uzņēmumiem kredītiestāžu atļauja piešķirta dalībvalstī, kuras likumi reglamentē attiecīgo meitas uzņēmumu,
- konkrētās darbības patiešām tiek veiktas attiecīgās dalībvalsts teritorijā,
- mātes uzņēmumam vai mātes uzņēmumiem meitas uzņēmuma kapitālā ir vismaz 90 % no akcijās nostiprinātajām balsstiesībām,
- mātes uzņēmums vai mātes uzņēmumi atbilstīgi kompetento iestāžu prasībām pierādījuši meitas uzņēmuma konsultatīvu vadību un ar attiecīgās izcelsmes dalībvalsts kompetento iestāžu piekrišanu deklarējuši, ka tie solidāri garantē saistības, ko uzņēmies attiecīgais meitas uzņēmums,
- saskaņā ar 52. līdz 56. pantu meitas uzņēmums, jo īpaši attiecībā uz konkrētajām darbībām, faktiski ir iekļauts konsolidētajā uzraudzībā, kam pakļauts mātes uzņēmums vai katrs no mātes uzņēmumiem, jo īpaši maksātspējas koeficientu aprēķināšanai, liela riska darījumu kontrolei un 51. pantā paredzētās līdzdalības ierobežošanai.

Izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm jāpārbauda atbilstība šiem nosacījumiem un jāpiešķir attiecīgajam meitas uzņēmumam atbilstības apliecība, kas jāiekļauj paziņojumā, kurš minēts 20. panta 1. līdz 6. punktā, 21. panta 1. un 2. punktā.

Izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes nodrošina meitas uzņēmuma uzraudzību saskaņā ar 5. panta 3. punktu, 16., 17., 26., 28., 29., 30. un 32. pantu.

Pēc vajadzīgo grozījumu izdarīšanas šajā punktā minētos noteikumus *mutatis mutandis* piemēro meitas uzņēmumiem. Cita starpā, vārdu "kredītiestāde" aizstāj ar "finanšu iestāde, kas atbilst 19. panta nosacījumiem", un vārdu "atļauja" ar "juridiskais statuss".

Direktīvas 20. panta 3. punkta otro daļu izsaka šādi:

"Izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes arī dara zināmu finanšu meitas iestādes pašu kapitāla apjomu un tās kredītiestādes konsolidēto maksātspējas koeficientu, kura ir tās mātes uzņēmums".

Ja kāda finanšu iestāde, uz ko attiecas šis punkts, vairs neatbilst kādam no nosacījumiem, izcelsmes dalībvalsts to paziņo uzņēmējās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, un tad uz darbībām, ko uzņēmējā dalībvalstī veic šī iestāde, attiecas attiecīgās uzņēmējās dalībvalsts likumi.

▼B

20. pants

Tiesību veikt uzņēmējdarbību izmantojums

1. Kredītiestāde, kas vēlas izveidot filiāli citas dalībvalsts teritorijā, par to paziņo izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

2. Dalībvalsts nosaka, ka kredītiestādes, kas vēlas izveidot filiāli citas dalībvalsts teritorijā, 1. punktā paredzētajā paziņojumā sniedz šādu informāciju:

- a) dalībvalsts, kuras teritorijā tā plāno izveidot filiāli;
- b) darbības programma, kurā *inter alia* izklāstīti paredzētās uzņēmējdarbības veidi un filiāles organizatoriskā uzbūve;
- c) adrese uzņēmējā dalībvalstī, kur var iegūt dokumentus;
- d) to personu vārdi, kas atbild par filiāles vadību.

3. Ja izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm, ņemot vērā paredzētās darbības, nav iemesla apšaubīt kredītiestādes vadības struktūras piemērotību vai finanšu stāvokli, tās trīs mēnešos pēc visas 2. punktā minētās informācijas saņemšanas to dara zināmu uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm un par to informē attiecīgo kredītiestādi.

Izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes arī dara zināmu kredītiestādes pašu kapitāla apjomu un maksāspējas koeficientu.

Ja izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes atsakās sniegt uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm 2. punktā minēto informāciju, tās paziņo attiecīgai iestādei šā atteikuma iemeslus trīs mēnešos pēc informācijas saņemšanas. Šis atteikums vai atbildes nesniegšana dod tiesības griezties izcelsmes dalībvalsts tiesā.

4. Pirms kredītiestādes filiāle sāk darboties, divos mēnešos pēc 3. punktā minētās informācijas saņemšanas uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes sagatavojas kredītiestādes pārraudzībai saskaņā ar 22. pantu un vajadzības gadījumā norāda nosacījumus, ar kuriem vispārēja labuma interesēs šīs darbības jāveic uzņēmējā dalībvalstī.

5. Saņemot paziņojumu no uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm vai, nesaņemot nekādu paziņojumu no šīm iestādēm, 4. punktā paredzētā termiņa beigās var izveidot filiāli un sākt darbību.

6. Ja mainās kādi no datiem, ko iesniedz saskaņā ar 2. punkta b), c) vai d) apakšpunktu, kredītiestāde rakstiski ziņo par šīm pārmaiņām izcelsmes dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm ne vēlāk kā mēnesi pirms to īstenošanas, lai izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes varētu pieņemt lēmumu par izmaiņām saskaņā ar 3. punktu un uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes — saskaņā ar 4. punktu.

7. Uzskata, ka 1. līdz 5. punktā paredzētā kārtība ir ievērota attiecībā uz filiālēm, kuras saskaņā ar uzņēmējās dalībvalstīs spēkā esošajiem noteikumiem darbību sākušas pirms 1993. gada 1. janvāra. No iepriekšminētās dienas uz tām attiecas šā panta 6. punkts un 18., 19., 22. un 29. pants.

21. pants

Brīvības sniegt pakalpojumus izmantojums

1. Visas kredītiestādes, kas vēlas pirmo reizi izmantot brīvību sniegt pakalpojumus, darbojoties citas dalībvalsts teritorijā, informē izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes par I pielikuma sarakstā minētajām darbībām, kuras tā paredzējusi veikt.

2. Mēneša laikā pēc 1. punktā minētā paziņojuma saņemšanas izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes to nosūta uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

3. Šis pants neietekmē tiesības, ko ieguvušas kredītiestādes, kuras sniedz pakalpojumus jau pirms 1993. gada 1. janvāra.

22. pants

Uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu pilnvaras

1. Uzņēmējas dalībvalstis var statistikas vajadzībām noteikt, ka visas kredītiestādes ar filiālēm to teritorijā regulāri ziņo uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm par savu darbību tās teritorijā.

Pildot pienākumus, kurus tām nosaka 27. pants, uzņēmējas dalībvalstis drīkst noteikt, ka citu dalībvalstu kredītiestāžu filiāles sniedz tādas pašas ziņas, kādas šajā nolūkā sniedz pašmāju kredītiestādes.

2. Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes konstatē, ka iestāde, kurai ir filiāle vai kura sniedz pakalpojumus tās teritorijā, neatbilst likumiem, kas pieņemti šajā valstī, piemērojot šīs direktīvas noteikumus par uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu pilnvarām, tad minētās iestādes liek attiecīgajai iestādei stāvēkli labot.

3. Ja attiecīgā iestāde vajadzīgos pasākumus neveic, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes par to informē izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes. Izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes, cik drīz vien iespējams, veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgā iestāde stāvēkli labo. Šo pasākumu būtību dara zināmu uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

4. Ja pretēji izcelsmes dalībvalsts veiktajiem pasākumiem vai tādēļ, ka šie pasākumi izrādās nepiemēroti vai nav attiecīgajā valstī veicami, kredītiestāde turpina pārkāpt 2. punktā minētos likumus, kas ir spēkā uzņēmējā dalībvalstī, pēdējā, informējusi izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes, var veikt piemērotus pasākumus, lai novērstu turpmākas nelikumības vai noteiktu sodus par tām, un, ciktāl vajadzīgs, liegtu šai iestādei tās teritorijā veikt jaunus darījumus. Dalībvalstis gādā, lai to teritorijā juridiskos dokumentus, kas vajadzīgi šādu pasākumu pieņemšanai, būtu iespējams paziņot kredītiestādēm.

5. Noteikumi 1. līdz 4. punktā neiespaido uzņēmējas dalībvalsts tiesības veikt piemērotus pasākumus, lai novērstu to teritorijā izdarītos pārkāpumus, kas ir pretrunā ar likumiem, kas pieņemti vispārēja labuma interesēs, vai sodītu par tiem. Šajās tiesībās ietilpst iespēja liegt pārkāpējām iestādēm sākt jaunus darījumus tās teritorijā.

6. Visi pasākumi, kas noteikti, piemērojot 3., 4. vai 5. punktu, kuri paredz sodus vai ierobežojumus attiecībā uz brīvības sniegt pakalpojumus izmantojumu, pienācīgi jāpamato un jādara zināmi attiecīgajai iestādei. Par šādu pasākumu drīkst griezties tiesā dalībvalstī, kuras iestādes to pieņēmušas.

7. Pirms 2., 3. un 4. punktā noteiktās procedūras izpildes uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes ārkārtas gadījumos var veikt visus vajadzīgos piesardzības pasākumus, lai aizsargātu noguldītāju, ieguldītāju un visu to intereses, kam pakalpojumus sniedz. Par šādiem pasākumiem iespējami drīz jāinformē Komisija un attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes.

Apspriedusies ar attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm, Komisija var nolemt, ka attiecīgajai dalībvalstij jāgroza vai jāatceļ šie pasākumi.

8. Uzņēmējas dalībvalstis var veikt attiecīgus pasākumus, lai to teritorijā novērstu turpmākas nelikumības vai noteiktu sodus par tām, izmantojot pilnvaras, kas tām ir piešķirtas saskaņā ar šo direktīvu. Šajās tiesībās ietilpst iespēja to teritorijā liegt iestādēm sākt jaunus darījumus.

9. Ja atļauju atsauc, informē uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes, un tās veic attiecīgus pasākumus, lai to teritorijā liegtu attiecīgajai iestādei veikt turpmākus darījumus un aizsargātu ieguldītāju intereses. ► **M5** ————— ◀

10. Dalībvalstis dara Komisijai zināmu to gadījumu skaitu un būtību, kad ir bijis atteikums saskaņā ar 20. panta 1. līdz 6. punktu vai kad ir veikti pasākumi saskaņā ar šā panta 4. punktu. ► **M5** ————— ◀

▼B

11. Šis pants neliedz kredītiestādēm, kuru galvenais birojs ir kādā citā dalībvalstī, reklamēt uzņēmējā dalībvalstī savus pakalpojumus ar visiem pieejamiem saziņas līdzekļiem, ievērojot normas, kas reglamentē šādas reklāmas formu un saturu un kas ir pieņemtas vispārēja labuma interesēs.

IV SADAĻA

ATTIECĪBAS AR TREŠĀM VALSTĪM

23. pants

Trešu valstu uzņēmumu meitas uzņēmumu paziņošana un nosacījumi iekļūšanai šo valstu tirgos

▼M5

1. Dalībvalstu kompetentās iestādes informē Komisiju un pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes:

- a) par visām atļaujām, kas piešķirtas tiešam vai netiešam meitasuzņēmumam, kura vienu vai vairākus mātesuzņēmumus reglamentē kādas trešās valsts tiesību akti;
- b) visos gadījumos, kad šāds mātesuzņēmums iegūst tādu līdzdalību Kopienas kredītiestādē, kas darītu šo kredītiestādi par savu meitasuzņēmumu.

Ja atļauja piešķirta tiešam vai netiešam meitasuzņēmumam, kura viena vai vairāku mātesuzņēmumu darbību reglamentē trešās valsts tiesību akti, grupas struktūru uzrāda paziņojumā, ko kompetentās iestādes adresē Komisijai saskaņā ar 11. pantu.

▼B

2. Dalībvalstis informē Komisiju par vispārīgām grūtībām, ar kādām saduras to kredītiestādes, sākot vai veicot banku darbību kādā trešā valstī.

3. Komisija saskaņā ar 4. un 5. punktu regulāri izstrādā ziņojumu, kurā izskata režīmu, ko trešās valstīs piemēro Kopienas kredītiestādēm attiecībā uz banku darbības sākšanu un veikšanu un līdzdalības iegūšanu trešu valstu kredītiestādēs. Komisija šos ziņojumus kopā ar attiecīgiem priekšlikumiem iesniedz Padomei.

4. Ja, pamatojoties uz 3. punktā minētajiem ziņojumiem vai citu informāciju, Komisija konstatē, ka kāda trešā valsts nenodrošina Kopienas kredītiestādēm tikpat efektīvu iekļūšanu tirgū, kā Kopiena nodrošina šīs trešās valsts kredītiestādēm, Komisija var iesniegt Padomei priekšlikumus par vajadzīgo pilnvaru piešķiršanu sarunām, lai Kopienas kredītiestādēm panāktu līdzvērtīgas konkurences iespējas. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

5. Ja, pamatojoties uz 3. punktā minētajiem ziņojumiem vai citu informāciju, Komisija konstatē, ka Kopienas kredītiestādēm trešā valstī nepiemēro režīmu, kas nodrošina tādas pašas konkurences iespējas, kādas ir šīs valsts kredītiestādēm, un ka nav izpildīti nosacījumi efektīvai iekļūšanai tirgū, Komisija var sākt sarunas, lai stāvokli labotu.

Pirmajā daļā minētajos gadījumos saskaņā ar procedūru, kas noteikta 60. panta 2. punktā, jebkurā laikā un papildus sarunu sākšanai var arī pieņemt lēmumu, ka attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm jāierobežo vai jāatceļ lēmumi attiecībā uz atļaujas pieteikumiem, kas iesniegti lēmuma pieņemšanas laikā vai vēlāk, un attiecībā uz līdzdalības iegūšanu, ko veic tieši vai netieši mātes uzņēmumi, kurus reglamentē attiecīgās trešās valsts likumi. Šādi pasākumi nedrīkst būt ilgāki par trim mēnešiem.

Pirms šā trīs mēnešu termiņa beigām, ņemot vērā sarunu rezultātus, Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu var izlemt, vai pasākumus turpināt piemērot.

Šādus ierobežojumus vai lēmumus par atcelšanu nedrīkst piemērot attiecībā uz filiāļu izveidi, ko veic kredītiestādes vai to filiāles, kurām Kopienā piešķirta atļauja, vai attiecībā uz līdzdalības iegūšanu Kopienas kredītiestādēs, ko veic šādas iestādes vai filiāles.

▼B

6. Ja Komisija konstatējusi vienu no 4. un 5. punktā aprakstītajām situācijām, dalībvalstis pēc tās lūguma to informē:

- a) par visiem atļaujas pieteikumiem, kurus iesniedzis kāds tiešs vai netiešs meitas uzņēmums, kura vienu vai vairākus mātes uzņēmumus reglamentē attiecīgās trešās valsts likumi;
- b) ja tās saskaņā ar 16. pantu ir informētas, ka šāds mātes uzņēmums gatavojas iegūt tādu līdzdalību Kopienas kredītiestādē, lai pēdējā kļūtu par tās meitas uzņēmumu.

Šis pienākums sniegt informāciju nav spēkā, ja ir panākta vienošanās ar 4. vai 5. punktā minēto trešu valsti vai ja 5. punkta otrajā un trešajā daļā minētie pasākumi vairs nav spēkā.

7. Pasākumi, ko veic saskaņā ar šo pantu, ir saderīgi ar Kopienas saistībām, kādas tai ir saskaņā ar divpusējiem vai daudzpusējiem starptautiskiem līgumiem, kas reglamentē kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu.

24. pants

Tādu kredītiestāžu filiāles, kuru galvenie biroji ir ārpus Kopienas

1. Kredītiestāžu filiālēm, kuru galvenie biroji ir ārpus Kopienas, sākot vai izvēršot darbību, dalībvalstis nepiemēro noteikumus, kas rada labvēlīgāku režīmu par to, kādu piemēro to kredītiestāžu filiālēm, kuru galvenie biroji ir Kopienā.
2. Kompetentās iestādes dara zināmas Komisijai un ►M5 Eiropas Banku komiteja ◄ jautājumos filiāļu atļaujas, kas piešķirtas kredītiestādēm, kuru pārvaldes struktūras ir ārpus Kopienas.
3. Neierobežojot 1. punktu, Kopiena var ar nolīgumiem, ko saskaņā ar Līgumu noslēdz ar vienu vai vairākām trešām valstīm, piekrist piemērot noteikumus, kas, pamatojoties uz savstarpības principu, piešķir vienādu režīmu visā Kopienas teritorijā to kredītiestāžu filiālēm, kuru pārvaldes struktūras ir ārpus Kopienas.

25. pants

Sadarbība ar trešu valstu kompetentajām iestādēm konsolidētas uzraudzības jomā

1. Komisija var iesniegt Padomei priekšlikumus pēc kādas dalībvalsts lūguma vai pēc savas iniciatīvas, lai apspriestu nolīgumus ar vienu vai vairākām trešām valstīm par konsolidētas uzraudzības līdzekļiem attiecībā uz:
 - kredītiestādēm, kuru mātes uzņēmumu vadība atrodas kādā trešā valstī, un
 - trešā valstī izvietotām kredītiestādēm, kuru mātes uzņēmumu, neatkarīgi no tā, vai tie ir kredītiestādes, vai finanšu līdzdalības sabiedrības, vadība atrodas Kopienā.
2. Ar 1. punktā minētajiem nolīgumiem cenšas nodrošināt, ka:
 - dalībvalstu kompetentās iestādes var iegūt informāciju, kas nepieciešama Kopienā izvietotu tādu kredītiestāžu vai finanšu iestāžu konsolidētai uzraudzībai, ņemot vērā to konsolidēto finanšu situāciju, kurām ir meitas uzņēmumi — kredītiestādes vai finanšu iestādes, kas atrodas ārpus Kopienas, vai kurām ir dalība šādās iestādēs,
 - trešo valstu kompetentās iestādes var saņemt informāciju, kas nepieciešama tādu mātes uzņēmumu uzraudzībai, kuru vadība atrodas to teritorijās un kurām ir meitas uzņēmumi — kredītiestādes vai finanšu iestādes, kas atrodas vienā vai vairākās dalībvalstīs, vai kam ir līdzdalība šādās iestādēs.

▼M5

3. Neskarot Līguma 300. panta 1. un 2. punktu, Komisija ar Eiropas Banku komitejas palīdzību izvērtē 1. punktā minēto sarunu iznākumu un attiecīgās sekas.

V SADAĻA

KONSULTATĪVAS UZRAUDZĪBAS PRINCIPI UN METODES

1. NODAĻA

KONSULTATĪVAS UZRAUDZĪBAS PRINCIPI

26. pants

Izcelsmes dalībvalsts pārraudzības kompetence

1. Izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes ir atbildīgas par kredītiestādes un saskaņā ar 18. un 19. panta noteikumiem veikto darbību uzraudzību, neierobežojot šīs direktīvas noteikumus, kas nosaka uzņēmējās dalībvalsts iestāžu atbildību.
2. Šā panta 1. punkts neliedz veikt konsolidētu uzraudzību saskaņā ar šo direktīvu.

27. pants

Uzņēmējās dalībvalsts kompetence

Līdz turpmākai koordinācijai uzņēmējās dalībvalstis sadarbībā ar izcelsmes dalībvalsts kompetento iestādi joprojām atbild par kredītiestāžu filiāļu likviditātes uzraudzību. Ciktāl tas nav pretrunā Eiropas Monetārās sistēmas ieviešanas pasākumiem, uzņēmēja dalībvalsts joprojām pilnībā atbild par pasākumiem, kas ir saistīti ar tās monetārās politikas īstenošanu. Šādi pasākumi nedrīkst noteikt režīmu, kurš diskriminētu vai ierobežotu tādēļ, ka kādai kredītiestādei atļauja ir piešķirta citā dalībvalstī.

28. pants

Sadarbība uzraudzības jomā

Attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai uzraudzītu tādu kredītiestāžu darbību, kas ar tur izveidotām filiālēm darbojas vienā vai vairākās dalībvalstīs, kuras nav dalībvalstis, kurās ir to galvenie biroji. Tās cita citai sniedz visu informāciju par šādu kredītiestāžu vadību un īpašumtiesībām, kas var sekmēt to uzraudzību un attiecīgo apstākļu pārbaudi nolūkā izsniegt tām atļauju, un visu informāciju, kas var atvieglināt to pārraudzību, jo īpaši attiecībā uz likviditāti, maksātspēju, noguldījumu garantijām, liela riska darījumu ierobežojumu, vadības un grāmatvedības organizāciju un iekšējās kontroles mehānismiem.

29. pants

Citā dalībvalstī izveidotu filiāļu pārbaude uz vietas

1. Uzņēmējās dalībvalstis nosaka, ka, ja kredītiestāde, kam atļauja piešķirta citā dalībvalstī, darbojas tās teritorijā ar filiāles starpniecību, izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes var pēc uzņēmējās dalībvalsts kompetento iestāžu informēšanas pašas vai ar to personu starpniecību, kam tās dod šo uzdevumu, veikt 28. pantā minētās informācijas pārbaudi uz vietas.
2. Lai pārbaudītu attiecīgās filiāles, izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes var arī izmantot kādu no citām procedūrām, kas minētas 56. panta 7. punktā.
3. Šis pants neiespaido uzņēmējās dalībvalsts kompetento iestāžu tiesības, pildot uzdevumus, ko nosaka šī direktīva, veikt to teritorijā izveidotu filiāļu pārbaudes uz vietas.

30. pants

Informācijas apmaiņa un dienesta noslēpums

1. Dalībvalstis nosaka, ka visām personām, kas strādā vai strādājušas kompetentajās iestādēs, kā arī revidentiem un ekspertiem, kas darbojas kompetento iestāžu uzdevumā, ir pienākums glabāt dienesta noslēpumu. Tas nozīmē, ka konfidenciālu informāciju, ko tās var saņemt, pildot pienākumus, nedrīkst izpaust nevienai personai vai iestādei, izņemot pārskata vai apkopojuma formā tā, ka nevar noteikt atsevišķas iestādes, izņemot gadījumus, uz kuriem attiecas krimināltiesības.

Tomēr, ja kredītiestādi atzīst par bankrotējušu vai ir pieņemts lēmums par tās likvidāciju, konfidenciālu informāciju, kas neattiecas uz trešām personām, kuras iesaistītas mēģinājumos kredītiestādi glābt, var izpaust civillietās vai komercietās.

2. Dažādu dalībvalstu kompetentajām iestādēm 1. punkts neliedz apmainīties ar informāciju saskaņā ar šo direktīvu un citām direktīvām, ko piemēro kredītiestādēm. Uz šo informāciju attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu, kā norādīts 1. punktā.

3. Sadarbības līgumus, kas paredz dalīties informācijā ar trešo valstu kompetentajām iestādēm vai šo valstu iestādēm vai institūcijām, kuras definētas 5. un 6. punktā, dalībvalstis var slēgt tikai tad, ja uz sniedzamo informāciju attiecas dienesta noslēpuma garantijas, kas ir vismaz līdzvērtīgas tām, kuras minētas šajā pantā. Šādas informācijas apmaiņai jāpāstāv minēto iestāžu un institūciju uzraudzības uzdevuma izpildes nolūkā.

Kad informācijas izcelsme ir kādā citā dalībvalstī, to var izpaust vienīgi ar to kompetento iestāžu skaidru piekrišanu, kuras sniegušas šo informāciju, un, vajadzības gadījumā, vienīgi nolūkiem, kam šīs iestādes devušas savu piekrišanu.

4. Kompetentās iestādes, kas saņem konfidenciālu informāciju saskaņā ar 1. vai 2. punktu, var to izmantot vienīgi savu uzdevumu izpildē:

- lai pārbaudītu, ka ir izpildīti nosacījumi, kas reglamentē kredītiestāžu darbības sākšanu, un veicinātu šādas uzņēmējdarbības vienotu vai individuālu pārzināšanu, jo īpaši attiecībā uz likviditāti, maksāspēju, liela riska darījumiem, vadības un grāmatvedības organizāciju un iekšējās kontroles mehānismiem, vai
- piemērotu sankcijas, vai
- administratīvā sūdzībā par kompetentās iestādes lēmumu, vai
- tiesas procesos, ko sāk saskaņā ar 33. pantu vai īpašiem noteikumiem, ko nosaka šī direktīva, kā arī citas direktīvas, kas pieņemtas kredītiestāžu jomā.

5. Šā panta 1. un 4. punkts neliedz apmainīties ar informāciju kādā dalībvalstī, ja tajā ir divas vai vairāk kompetentās iestādes, vai dalībvalstu starpā, starp kompetentajām iestādēm un:

- par citu finanšu organizāciju un apdrošināšanas sabiedrību un par finanšu tirgu uzraudzību atbildīgām iestādēm,
- kredītiestāžu likvidēšanā un maksājumu pārtraukšanā un citās līdzīgās procedūrās iesaistītām struktūrām,
- personām, kas atbild par likumā paredzētām kredītiestāžu un citu finanšu iestāžu uzskaites pārbaudēm,

veicot uzraudzības uzdevumus, un izpaust iestādēm, kas vada kompensācijas shēmas, informāciju, kas ir vajadzīga to pienākumu izpildei. Uz šo informāciju attiecas profesionālā noslēpuma pienākums, kā paredzēts 1. punktā.

6. Neatkarīgi no noteikumiem 1. līdz 4. punktā dalībvalstis var atļaut informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un:

- iestādēm, kas pārrauga kredītiestāžu likvidēšanā un maksājumu pārtraukšanā un citās līdzīgās procedūrās iesaistītas struktūras, vai

▼B

— iestādēm, kas pārrauga personas, kas veic likumā noteikto grāmatvedības dokumentu revīziju apdrošināšanas sabiedrībās, kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās un citās finanšu iestādēs.

Dalībvalstis, kas izmanto pirmajā daļā paredzēto iespēju, prasa, lai būtu izpildīti vismaz šādi nosacījumi:

- informācija ir paredzēta pirmajā daļā minētā uzraudzības uzdevuma izpildei,
- uz šādu informāciju attiecas dienesta noslēpuma pienākums, kā noteikts 1. punktā,
- kad informācijas izcelsme ir kādā citā dalībvalstī, to var izpaust vienīgi ar to kompetento iestāžu skaidru piekrišanu, kuras sniegušas šo informāciju, un, vajadzības gadījumā, vienīgi nolūkiem, kam minētās iestādes devušas savu piekrišanu.

Dalībvalstis dara Komisijai un pārējām dalībvalstīm zināmus to iestāžu nosaukumus, kuras var saņemt informāciju saskaņā ar šo punktu.

7. Neatkarīgi no noteikumiem 1. līdz 4. punktā dalībvalstis, lai stiprinātu finanšu sistēmas stabilitāti un arī vienotību, var atļaut informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un iestādēm vai institūcijām, kas saskaņā ar likumu atbild par uzņēmējdarbības likumu pārkāpumu atklāšanu un izmeklēšanu.

Dalībvalstis, kas izmanto pirmajā daļā paredzēto iespēju, prasa, lai būtu izpildīti vismaz šādi nosacījumi:

- informācija ir paredzēta pirmajā daļā minētā uzdevuma izpildei,
- uz šādu informāciju attiecas dienesta noslēpuma pienākums, kā noteikts 1. punktā,
- kad informācijas izcelsme ir kādā citā dalībvalstī, to var izpaust vienīgi ar to kompetento iestāžu skaidru piekrišanu, kuras sniegušas šo informāciju, un, vajadzības gadījumā, vienīgi nolūkiem, kam minētās iestādes devušas savu piekrišanu.

Ja kādā dalībvalstī iestādēm vai institūcijām, kas minētas pirmajā daļā, atklāšanas vai izmeklēšanas uzdevumu palīdz pildīt personas, kas šim nolūkam norīkotas, ņemot vērā viņu īpašo kompetenci, un kas nestrādā valsts sektorā, uz šādām personām drīkst attiecināt pirmajā daļā paredzēto informācijas apmaiņu ar otrajā daļā paredzētajiem nosacījumiem.

Lai ieviestu otrās daļas trešo ievilkumu, pirmajā daļā minētās iestādes vai institūcijas kompetentajām iestādēm, kas sniegušas attiecīgo informāciju, paziņo to personu vārdus un tiešos pienākumus, kam tā jānosūta.

Dalībvalstis dara Komisijai un pārējām dalībvalstīm zināmus to iestāžu nosaukumus, kuras var saņemt informāciju saskaņā ar šo punktu.

Līdz 2000. gada 31. decembrim Komisija izstrādā ziņojumu par šā punkta noteikumu piemērojumu.

8. Šis pants neliedz kompetentai iestādei nosūtīt:

- centrālajām bankām vai citām, monetārām iestādēm līdzīga profila institūcijām,
- vajadzības gadījumā, citām valsts iestādēm, kas ir atbildīgas par norēķinu sistēmu pārraudzību,

informāciju, kas paredzēta to uzdevuma veikšanai, tāpat tas neliedz šīm iestādēm vai institūcijām nosūtīt kompetentajām iestādēm tādu informāciju, kāda tām ir vajadzīga 4. punkta nolūkiem.

9. Turklāt neatkarīgi no 1. un 4. punktā minētajiem noteikumiem dalībvalstis atbilstīgi likumu noteikumiem var atļaut sniegt noteiktu informāciju citiem valsts pārvaldes departamentiem, kas atbild par likumiem attiecībā uz kredītiestāžu, finanšu iestāžu, ieguldījumu sabiedrību un apdrošināšanas pakalpojumu uzraudzību, un inspektoriem, kas strādā minēto struktūrvienību interesēs.

Šādu informāciju drīkst izpaust vienīgi tad, ja tas vajadzīgs pārraudzībai.

▼B

Dalībvalstis tomēr nosaka, ka informāciju, ko saņem saskaņā ar 2. un 5. punktu vai iegūst 29. panta 1. un 2. punktā minētajās pārbaudēs uz vietas, nekādā gadījumā nedrīkst izpaust šajā punktā minētajos apstākļos citādi, kā vien ar to kompetento iestāžu nepārprotamu piekrišanu, kuras šo informāciju sniegušas, vai ar to dalībvalstu kompetento iestāžu nepārprotamu piekrišanu, kurās attiecīgā pārbaude izdarīta.

10. Šis pants neliedz kompetentajām iestādēm darīt zināmu ieskaita iestādei vai citai līdzīgai iestādei, kas saskaņā ar likumu kādam no to dalībvalstu tirgiem sniedz ieskaita vai norēķinu pakalpojumus, 1. līdz 4. punktā minēto informāciju, lai nodrošinātu pienācīgu šo iestāžu darbību sakarā ar tirgus dalībnieku saistību pārkāpumiem vai iespējamām saistību pārkāpumiem. Uz informāciju, kas saņemta šajā sakarā, attiecas 1. punktā paredzētais dienesta noslēpuma pienākums. Dalībvalstis tomēr gādā, lai gadījumā, kas paredzēts šajā daļā, saskaņā ar 2. punktu saņemtu informāciju nevarētu izpaust bez nepārprotamas piekrišanas, kuru sniegušas kompetentās iestādes, kas sniegušas šo informāciju.

31. pants

Par gada pārskatu un konsolidēto pārskatu juridisko pārraudzību atbildīgo personu pienākumi

1. Dalībvalstis paredz, ka:

a) katrai saskaņā ar Padomes Direktīvu 84/253/EEK ⁽¹⁾ pilnvarotai personai, kas kādā kredītiestādē veic uzdevumu, kurš raksturots Padomes Direktīvas 78/660/EEK ⁽²⁾ 51. pantā, Padomes Direktīvas 83/349/EEK 37. pantā vai Padomes Direktīvas 85/611/EEK ⁽³⁾ 31. pantā, vai kādu citu likumā paredzētu uzdevumu, tūlīt jāpaziņo kompetentajām iestādēm visi fakti vai lēmumi attiecībā uz šo iestādi, ko tā konstatējusi, veicot savu uzdevumu, un kas:

- ir tādu normatīvo un administratīvu aktu pārkāpums, kuri paredz nosacījumus atļaujas piešķiršanai vai īpaši reglamentē kredītiestāžu darbības veikšanu, vai
- apdraud kredītiestādes darbības nepārtrauktību, vai
- liedz apstiprināt pārskatus vai nosaka rezervju emisiju;

b) minētai personai tāpat ir pienākums ziņot par faktiem vai lēmumiem, kurus, veicot a) apakšpunktā raksturoto uzdevumu, tā konstatējusi kādā uzņēmumā, kam ir pārraudzības attiecību noteiktas ciešas saiknes ar kredītiestādi, kurā šī persona veic iepriekšminēto uzdevumu.

2. Kāda fakta vai lēmuma godprātīga paziņošana kompetentajām iestādēm, ko veic personas, kas pilnvarotas saskaņā ar Padomes Direktīvu 84/253/EEK, nav ar līgumu vai kādu normatīvu vai administratīvu aktu noteikta informācijas izpaušanas ierobežojuma pārkāpums un nerada šīm personām nekādu atbildību.

32. pants

Kompetento iestāžu pilnvaras noteikt sodus

Ciktāl tas nav pretrunā atļaujas atsaukšanas procedūrām un krimināltiesību normām, dalībvalstis nodrošina, ka to attiecīgās kompetentās iestādes var uzlikt sodus kredītiestādēm vai to faktiskajiem vadītājiem

⁽¹⁾ Padomes Astotā direktīva 84/253/EEK (1984. gada 10. aprīlis), kas pamatojas uz Līguma 44. panta 2. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz personu apstiprināšanu grāmatvedības dokumentu obligāto revīziju veikšanai (OV L 126, 12.5.1984., 20. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Ceturtā direktīva 78/660/EEK (1978. gada 25. jūlijs), kas pamatojas uz Līguma 44. panta 2. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem (OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 1999/60/EK (OV L 62, 26.6.1999., 65. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Direktīva 85/611/EEK (1985. gada 20. decembris) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvu ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 375, 31.12.1985., 3. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 95/26/EK (OV L 168, 18.7.1995., 7. lpp.).

▼B

par normatīvo vai administratīvo aktu pārkāpšanu saistībā ar to darbību vai darbības uzraudzību, kā arī attiecībā uz tiem noteikt pasākumus, kas īpaši paredzēti, lai izskaustu konstatētos pārkāpumus vai šādu pārkāpumu cēloņus.

*33. pants***Tiesības griezties tiesās**

Dalībvalstis nodrošina, ka par lēmumiem, ko attiecībā uz kādu kredītiestādi pieņem, ievērojot normatīvus un administratīvus aktus, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, ir tiesības griezties tiesās. Tas pats ir spēkā, ja lēmums nav pieņemts sešos mēnešos pēc tam, kad iesniegts atļaujas pieteikums, kurā ir visa informācija, kas vajadzīga saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem.

▼M1*33.a pants*

Direktīvas 2000/46/EK 3. pants attiecas uz kredītiestādēm.

▼B**2. NODAĻA****KONSULTATĪVAS UZRAUDZĪBAS METODES****1. iedaļa*****Pašu kapitāls****34. pants***Vispārīgi principi**

1. Ja kāda dalībvalsts normatīvos vai administratīvos aktos paredz noteikumus, lai īstenotu Kopienas tiesību aktus par tādu kredītiestāžu konsultatīvu uzraudzību, kuras darbojas, un šajos noteikumos izmanto terminu "pašu kapitāls" vai ietver tajos norādi uz pašu kapitāla jēdzienu, tā šo terminu vai jēdzienu saskaņo ar 2., 3. un 4. punktā un 35. līdz 38. pantā doto definīciju.

2. Kredītiestāžu nekonsolidētais pašu kapitāls, ņemot vērā 38. pantā noteiktos ierobežojumus, ietver šādus posteņus:

- 1) kapitālu Direktīvas 86/635/EEK 22. panta nozīmē tādā apjomā, kas ir apmaksāts, kā arī akciju emisijas uzcenojuma kontus, bet neietverot kumulatīvas priekšrocību akcijas;
- 2) rezerves Direktīvas 86/635/EEK 23. panta nozīmē, kā arī peļņu un zaudējumus, kādi tie ir pēc gala aprēķiniem. Dalībvalstis var atļaut iekļaut starpposma peļņu pirms oficiāla lēmuma pieņemšanas vienīgi tad, ja šo peļņu apstiprinājušas personas, kas ir atbildīgas par finanšu pārskatu pārbaudi, un ja atbilstīgi kompetento iestāžu prasībām pierāda, ka šīs peļņas apjoms ir novērtēts saskaņā ar Direktīvā 86/635/EEK noteiktajiem principiem un ka tas ir tīrais apjoms pēc jebkādu paredzamo maksājumu vai dividendu atskaitīšanas;
- 3) banku darbības vispārējo riska darījumu līdzekļus Direktīvas 86/635/EEK 38. panta nozīmē;
- 4) pārvērtēšanas rezerves Direktīvas 78/660/EEK 33. panta nozīmē;
- 5) vērtības korekcijas Direktīvas 86/635/EEK 37. panta 2. punkta nozīmē;
- 6) citus posteņus 35. panta nozīmē;
- 7) kredītiestāžu, kas izveidotas kā kooperatīvās sabiedrības, biedru saistības, un dažu tādu iestāžu, kas ir organizētas kā fondī, aizņēmēju solidārās saistības, kā norādīts 36. panta 1. punktā;
- 8) 36. panta 3. punktā minētās noteikta termiņa kumulatīvās priekšrocību akcijas un subordinēto aizņēmumu kapitālu.

Atbilstīgi 38. pantam atskaita šādus posteņus:

▼B

- 9) kredītiestādei piederošās pašu akcijas to uzskaites vērtībā;
- 10) nemateriālos aktīvus Direktīvas 86/635/EEK 4. panta ("aktīvi") 9. punkta nozīmē;
- 11) kārtējā finanšu gada faktiskos zaudējumus;

▼M2

- 12) līdzdalība citās kredītiestādēs un finanšu iestādēs pārsniedz 10 % šo iepriekšminēto iestāžu kapitāla;
- 13) subordinēti prasījumi un instrumenti, kas minēti 35. pantā un 36. panta 3. punktā un kas kredītiestādei ir attiecībā uz kredītiestādēm un finanšu iestādēm, kurās tai ir līdzdalība, kas katrā atsevišķā gadījumā pārsniedz 10 % to kapitāla;
- 14) līdzdalība citās kredītiestādēs un finanšu iestādēs, kas nepārsniedz 10 % no to kapitāla, kā arī subordinēti prasījumi un instrumenti, kas minēti 35. pantā un 36. panta 3. punktā un kas kredītiestādei ir attiecībā uz kredītiestādēm un finanšu iestādēm, izņemot šā punkta 12. un 13. apakšpunktā minētās iestādes, par šādas līdzdalības, subordinētu prasījumu un instrumentu kopējo summu, kura pārsniedz 10 % no šīs kredītiestādes pašu kapitāla, kas aprēķināts pirms 12. līdz 16. apakšpunktā minēto elementu atskaitīšanas;
- 15) līdzdalība 1. panta 9. punkta nozīmē, kas kredītiestādei ir
 - apdrošināšanas uzņēmumos Direktīvas 79/239/EEK 6. panta nozīmē, Direktīvas 79/267/EEK 6. panta nozīmē vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/78/EK ⁽¹⁾ 1. panta b) punkta nozīmē,
 - pārapdrošināšanas uzņēmumos Direktīvas 98/78/EK 1. panta c) punkta nozīmē,
 - apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrībās Direktīvas 98/78/EK 1. panta i) punkta nozīmē;
- 16) katrs no šē turpmāk minētajiem elementiem, kas apdrošināšanas uzņēmumam ir attiecībā uz 15. apakšpunktā definētajām vienībām, kuros tam ir līdzdalība:
 - instrumenti, kas minēti Direktīvas 73/239/EEK 16. panta 3. punktā,
 - instrumenti, kas minēti Direktīvas 79/267/EEK 18. panta 3. punktā.

Ja akcijas citā kredītiestādē, ieguldījumu sabiedrībā, finanšu iestādē, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumā, vai apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrībā tiek turētas īslaicīgi sakarā ar finansiālas palīdzības operāciju, kuras nolūks ir reorganizēt un glābt šo vienību, kompetentā iestāde var atkāpties no noteikumiem attiecībā uz atskaitījumu, kas paredzēti 12. līdz 16. apakšpunktā.

Kā alternatīvu atskaitījumam, kas noteikts elementiem, kuri paredzēti 15. un 16. apakšpunktā, dalībvalstis var atļaut savām kredītiestādēm *mutatis mutandis* piemērot 1., 2. un 3. metodi I pielikumā, kas pievienots Direktīvai 2002/87/EK. Minēto 1. metodi (grāmatvedības konsolidācija) piemēro tikai tad, ja kompetentā iestāde ir pārliecināta par vienotās pārvaldes un iekšējās kontroles līmeni tajās vienībās, kas tiktu iekļautas konsolidācijas piemērošanas jomā. Izvēlēto metodi konsekventi piemēro ilgtermiņā.

Dalībvalstis var paredzēt, ka pašu kapitāla individuālam aprēķinam kredītiestādēm, uz ko attiecas konsolidēta uzraudzība saskaņā ar 3. nodaļu vai papildu uzraudzība saskaņā ar Direktīvu 2002/87/EK, nav jāatskaita 12. līdz 16. punktā minētie elementi, kas tām ir kredītiestādēs, finanšu iestādēs, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumos vai apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrībās, uz kurām attiecas konsolidēta vai papildu uzraudzība.

Šis noteikums attiecas uz visām uzraudzības normām, kas ir saskaņotas ar Kopienas tiesību aktiem.

(1) OV L 330, 5.12.1998., 1. lpp.

▼B

3. Pašu kapitāla jēdziens, kā tas definēts 2. punkta 1. līdz 8. apakšpunktā, ietver maksimālo posteņu un summu skaitu. Šo posteņu izmantošana un zemāka līmeņa noteikšana, kā arī to posteņu atskaitīšana, kas nav 2. punkta 9. līdz 13. apakšpunktā minētie, tiek atstāta dalībvalstu izlemšanai. Dalībvalstīm tomēr jāapsver paplašināta tuvināšanās, lai uz pašu kapitālu varētu attiecināt vienotu definīciju.

Šajā sakarā Komisija, vēlākais, 1996. gada 1. janvārī iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šā panta un 35. līdz 39. panta piemērošanu, vajadzības gadījumā pievienojot ierosinājumus par grozījumiem, ko tā uzskata par vajadzīgiem. Ne vēlāk par 1998. gada 1. janvāri Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar Līguma 251. pantā paredzēto procedūru un pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju pārbauda pašu kapitāla definīciju kopējās definīcijas vienāda piemērojuma nolūkā.

4. Lai segtu riska darījumus vai zaudējumus, tiklīdz tādi rodas, kredītiestādei jābūt iespējai neierobežoti un nekavējoties izmantot 2. punkta 1. līdz 5. apakšpunktā minētos posteņus. No šīs summas jāatskaita visi nodokļu maksājumi, kas ir paredzami tās aprēķināšanas brīdī, vai arī tā jāpielāgo atbilstīgi tam, kā šie nodokļi to samazina līdz summai, pēc kuras šos posteņus var izmantot, lai segtu riska darījumus vai zaudējumus.

35. pants

Citi posteņi

1. Kādā dalībvalstī izmantotā pašu kapitāla jēdzienā var ietvert citus posteņus ar noteikumu, ka — neatkarīgi no to juridiskā vai grāmatvedības nosaukuma — attiecīgajiem posteņiem ir šādas iezīmes:

- a) tie ir brīvi pieejami kredītiestādēm, lai segtu parastus banku darbības riska darījumus, kad ieņēmumi vai kapitāla zaudējumi vēl nav noteikti;
 - b) to esamība ir atspoguļota iekšējos uzskaites dokumentos;
 - c) to apjomu nosaka kredītiestādes vadība, pārbauda neatkarīgi revidenti, dara zināmu kompetentajām iestādēm un nodod to uzraudzībā.
2. Kā citus posteņus var pieņemt arī nenoteikta termiņa vērtspapīrus un citus finanšu instrumentus, kas atbilst turpmāk norādītiem nosacījumiem:
- a) tos nedrīkst atmaksāt pēc turētāja iniciatīvas vai bez kompetentās iestādes iepriekšējas piekrišanas;
 - b) parāda līgumā jābūt noteikumam, ka kredītiestādēm ir iespēja atlikt parāda procentu maksājumu;
 - c) aizdevēja prasījumiem pret kredītiestādi jābūt pilnīgi pakārtotiem visu nesubordinēto kreditoru prasījumiem;
 - d) dokumentos, kas reglamentē vērtspapīru emisiju, jāparedz tāds parāds un nesamaksātie procenti, lai segtu zaudējumus un saglabātu kredītiestādes spēju darboties;
 - e) ņem vērā tikai samaksātas summas.

Šiem posteņiem var pievienot kumulatīvās priekšrocību akcijas, kas nav minētas 34. panta 2. punkta 8. apakšpunktā.

36. pants

Citi noteikumi par pašu kapitālu

1. Tādu kredītiestāžu biedru saistības, kas ir izveidotas kā kooperatīvās sabiedrības un minētas 34. panta 2. punkta 7. apakšpunktā, veido šo kooperatīvo sabiedrību nepieprasīto kapitālu; to papildina šo kooperatīvo sabiedrību biedru juridiskās saistības veikt papildu neatmaksājamas iemaksas, ja kredītiestāde cieš zaudējumus; šādā gadījumā jābūt iespējai pieprasīt šos maksājumus nekavējoties.

Aizņēmēju solidārajām saistībām, ja kredītiestāde ir organizēta kā fonds, piemēro tos pašus noteikumus kā iepriekšminētajiem posteņiem.

▼B

Visus šādus posteņus var iekļaut pašu kapitālā, ja atbilstīgi attiecīgās valsts tiesību aktiem tos ņem vērā, aprēķinot šādu kredītiestāžu pašu kapitālu.

2. Valsts kredītiestāžu pašu kapitālā dalībvalstis neiekļauj garantijas, ko šīs dalībvalstis vai to vietējo pašvaldību iestādes piešķir šādām kredītiestādēm.

3. Dalībvalstis vai kompetentās iestādes var iekļaut pašu kapitālā 34. panta 2. punkta. apakšpunktā minētās noteikta termiņa kumulatīvās priekšrocību akcijas un tajā pašā noteikumā minēto subordinēto aizņēmuma kapitālu, ja pastāv saistošas vienošanās, saskaņā ar kurām kredītiestādes bankrota vai likvidācijas gadījumā šos aizņēmumus ierindo pēc visu pārējo kreditoru prasījumiem un neatmaksā, kamēr nav atmaksāti visi pārējie šajā laikā nenokārtotie parādi.

Subordinētajam aizņēmuma kapitālam jāatbilst arī šādiem kritērijiem:

- a) var ņemt vērā vienīgi pilnīgi apmaksātus līdzekļus;
- b) to sākotnējam termiņam jābūt ne īsākam par pieciem gadiem, pēc kā tos var apmaksāt; ja aizņēmumu termiņš nav nenoteikts, tiem jābūt atmaksājamiem vienīgi pēc pieprasījuma, ko iesniedz piecus gadus iepriekš, pretējā gadījumā aizņēmumu vairs neuzskata par pašu kapitālu, vai arī pirmstermiņa atmaksājumam ir vajadzīga kompetento iestāžu īpaša piekrišana. Kompetentās iestādes var piešķirt atļauju šādu aizņēmumu pirmstermiņa atmaksājumam ar noteikumu, ka pieprasījumu iesniedz pēc emitenta ierosmes un ka tas neietekmē attiecīgās kredītiestādes maksāspēju;
- c) vismaz piecu gadu laikā pirms atmaksājuma dienas pakāpeniski jāsamazina tā subordinētā aizņēmuma kapitāla daļa, ko var iekļaut pašu kapitālā;
- d) aizņēmuma līgumā nedrīkst iekļaut klauzulu, kas noteiktu, ka īpašos apstākļos, izņemot kredītiestādes likvidāciju, parāds jāatmaksā pirms līgumā norādītās atmaksājuma dienas.

37. pants

Pašu kapitāla konsolidēts aprēķins

1. Ja jāveic konsolidēts aprēķins, tad konsolidētās summas, kas attiecas uz 34. panta 2. punktā minētajiem posteņiem, izmanto saskaņā ar 52. līdz 56. pantā paredzētajiem noteikumiem. Turklāt pašu kapitāla aprēķināšanai turpmāk minētos posteņus, ja tie ir kredīta ("negatīvi") posteņi, var uzskatīt par konsolidētajām rezervēm:

- visas akcionāru vai dalībnieku mazākumam piederošās akcijas Direktīvas 83/349/EEK 21. panta nozīmē, ja izmanto vispārējās integrācijas metodi,
- pirmās konsolidācijas starpība Direktīvas 83/349/EEK 19., 30. un 31. panta nozīmē,
- pārvēršanas starpība, kas ir iekļauta konsolidētajās rezervēs saskaņā ar Direktīvas 86/635/EEK 39. panta 6. punktu,
- jebkāda starpība, ko rada dažu līdzdalības procentu iekļaušana saskaņā ar Direktīvas 83/349/EEK 33. pantā aprakstīto metodi.

2. Ja iepriekšminētie ir debeta ("pozitīvi") posteņi, tad, aprēķinot konsolidēto pašu kapitālu, tos atskaita.

38. pants

Atskaitījumi un ierobežojumi

1. Uz 34. panta 2. punkta 4. līdz 8. apakšpunktā minētajiem posteņiem attiecas šādi ierobežojumi:

- a) minētā 4. līdz 8. apakšpunkta posteņu kopsumma nevar pārsniegt 100 % no 1. un 2., un 3. punkta posteņu summas, no kuras atņemta 9., 10. un 11. apakšpunkta posteņu summa;

▼B

- b) minētā 7. un 8. apakšpunkta posteņu kopsumma nevar pārsniegt 50 % no 1. un 2., un 3. punkta posteņu summas, no kuras atņemta 9., 10. un 11. apakšpunkta posteņu summa;
 - c) 12. un 13. punkta posteņu kopsummu atskaita no visu posteņu kopsummas.
2. Kompetentās iestādes var kredītiestādēm atļaut pagaidu un izņēmuma apstākļos pārsniegt 1. punktā noteikto ierobežojumu.

*39. pants***Pierādījums, kas jāsniedz kompetentajām iestādēm**

Tas, ka 34. panta 2., 3. un 4. punktā un 35. līdz 38. pantā paredzētie nosacījumi tiek ievēroti, jāpierāda atbilstīgi kompetentu iestāžu prasībām.

*2. iedaļa***Maksāspējas koeficients***40. pants***Vispārīgi principi**

1. Maksāspējas koeficients ir 41. pantā definētā pašu kapitāla attiecība pret aktīvu kopsummu un ārpusbilances posteņiem, kam piemērots riska svērumu saskaņā ar 42. pantu.
2. Tādu kredītiestāžu maksāspējas koeficientus, kas nav ne mātes uzņēmumi, kuri definēti Direktīvas 83/349/EEK 1. pantā, ne šādu uzņēmumu meitas uzņēmumi, aprēķina individuāli.
3. Tādu kredītiestāžu, kas ir mātes uzņēmumi, maksāspējas koeficientus aprēķina konsolidēti saskaņā ar metodēm, kas noteiktas šajā direktīvā un Direktīvā 86/635/EEK.
4. Kompetentās iestādes, kas atbild par atļaujas piešķiršanu kādam mātes uzņēmumam, kas ir kredītiestāde, un tā uzraudzību, var prasīt, lai attiecībā uz minēto uzņēmumu vai jebkuru no tā meitas uzņēmumiem, kuru tās atļauj un uzrauga, tiktu aprēķināts arī daļēji konsolidēts vai nekonsolidēts koeficients. Ja kapitāla pienācīga sadale banku grupā šādi netiek kontrolēta, jāveic citi pasākumi šā mērķa sasniegšanai.
5. Neierobežojot kredītiestāžu atbilstību prasībām 2., 3. un 4. punktā un 52. panta 8. un 9. punktā, kompetentās iestādes nodrošina, ka koeficientus aprēķina vismaz divas reizes gadā; to veic vai nu pašas kredītiestādes, nosūtot kompetentajām iestādēm rezultātus, kā arī visus vajadzīgos aprēķina datus, vai kompetentās iestādes, izmantojot datus, ko sniedz kredītiestādes.
6. Aktīvus un ārpusbilances posteņus novērtē saskaņā ar Direktīvu 86/635/EEK.

*41. pants***Skaitītājs: pašu kapitāls**

Pašu kapitāls, kas definēts šajā Direktīvā, ir maksāspējas koeficienta skaitītājā.

*42. pants***Saucējs: aktīvi un ārpusbilances posteņi, kam piemērots riska svērumu**

1. Kredītriska apjomus, kas izteikti kā svērumi procentos, dažādiem aktīviem nosaka saskaņā ar 43. un 44. pantu, īpašos gadījumos — saskaņā ar 45., 62. un 63. pantu. Tad katra aktīva bilances vērtību reizina ar attiecīgo svērumu, lai iegūtu vērtību, kam piemērots riska svērumu.

▼B

2. To ārpusbilances posteņu gadījumā, kas uzskaitīti II pielikumā, izmanto divu posmu aprēķinu, kas paredzēts 43. panta 2. punktā.
3. Attiecībā uz 43. panta 3. punktā minētajiem ārpusbilances posteņiem iespējamās līgumu aizstāšanas izmaksas gadījumā, ja darījuma otra puse nepilda līgumsaistības, aprēķina pēc vienas no III pielikumā izklāstītajām divām metodēm. Minētās izmaksas reizina ar attiecīgās darījuma otras puses svērumiem 43. panta 1. punktā, izņemot to, ka tur paredzētos 100 % svērumus aizstāj ar 50 % svērumiem, lai iegūtu vērtības, kam piemērots riska svērums.
4. Tādu šā panta 2. un 3. punktā minēto aktīvu un ārpusbilances posteņu kopsumma, kam piemērots riska svērums, ir maksāspējas koeficienta saucējā.

43. pants

Riska svērumi

1. Dažādu aktīvu kategoriju posteņiem piemēro šādus svērumus, lai gan kompetentās iestādes var noteikt augstākus svērumus, ja tās uzskata to par vajadzīgu:

a) nulles svērums

- 1) nauda kasē un līdzvērtīgi posteņi;
- 2) aktīvi, kas ir prasījumi pret A zonas valstu valdībām un centrālām bankām;
- 3) aktīvu posteņi, kas ir prasījumi pret Eiropas Kopienām;
- 4) aktīvi, kas ir prasījumi, kuri nodrošināti ar skaidri izteiktiem A zonas valstu valdību un centrālo banku vai Eiropas Kopienų galvojumiem;
- 5) aktīvi, kas ir prasījumi pret B zonas valstu valdībām un centrālām bankām, kuri izteikti un finansēti aizdevumaņēmēju valsts valūtās;
- 6) aktīvi, kas ir prasījumi, kuri nodrošināti ar skaidri izteiktiem B zonas valstu valdības un centrālās bankas galvojumiem un kuri izteikti un finansēti galvotājam un aizdevumaņēmējam kopīgajā valsts valūtā;
- 7) aktīvi, kas atbilstīgi kompetento iestāžu prasībām nodrošināti ar A zonas valstu valdību vai centrālo banku, vai Eiropas Kopienų vērtspapīriem, vai ar skaidras naudas depozītiem kredītētājā iestādē vai ar depozīta sertifikātiem, vai līdzīgiem instrumentiem, ko izdod iepriekšminētā iestāde vai kas tai iesniegti;

b) 20 % svērums

- 1) aktīvu posteņi, kas ir prasījumi pret EIB;
- 2) aktīvi, kas ir prasījumi pret daudzpusējām attīstības bankām;
- 3) aktīvi, kas ir prasījumi, kuri nodrošināti ar skaidri izteiktiem EIB galvojumiem;
- 4) aktīvi, kas ir prasījumi, kuri nodrošināti ar skaidri izteiktiem daudzpusēju attīstības banku galvojumiem;
- 5) aktīvi, kas ir prasījumi pret A zonas reģionālajām vai vietējām varas iestādēm, ievērojot 44. pantu;
- 6) aktīvi, kas ir prasījumi, kuri nodrošināti ar skaidri izteiktiem A zonas reģionālo vai vietējo varas iestāžu galvojumiem, ievērojot 44. pantu;
- 7) aktīvi, kas ir prasījumi pret A zonas kredītiestādēm, bet nav šo kredītiestāžu pašu kapitāls;
- 8) aktīvi, kas ir prasījumi, kuru termiņš ir viens gads vai mazāk, pret B zonas kredītiestādēm, izņemot šādu iestāžu emitētus vērtspapīrus, kas atzīti par šo iestāžu pašu kapitāla daļu;
- 9) aktīvi, kas nodrošināti ar skaidri izteiktu A zonas kredītiestādes galvojumu;

▼B

- 10) aktīvi, kas ir prasījumi, kuru termiņš ir viens gads vai mazāk, kas nodrošināti ar skaidri izteiktu B zonas kredītiestādes galvojumu;
 - 11) aktīvi, kas atbilstīgi kompetento iestāžu prasībām nodrošināti ar EIB vai daudzpusēju attīstības banku vērtspapīriem;
 - 12) skaidras naudas posteņi iekasēšanas procesā;
- c) 50 % svērums
- 1) aizdevumi, kas atbilstīgi kompetento iestāžu prasībām ir pilnīgi nodrošināti ar tāda mājokļa hipotēku, kuru aizdevumaņēmējs aizņem vai izīrē/iznomā vai aizņems vai izīrēs/iznomās nākotnē, un aizdevumi sakarā ar mājokļa īpašumu, ko aizdevumaņēmējs aizņem vai izīrē/iznomā vai aizņems vai izīrēs/iznomās nākotnē, kuri atbilstīgi kompetento iestāžu prasībām ir pilnīgi nodrošināti ar daļām Somijas Māju būves sabiedrībās, kas darbojas saskaņā ar Somijas 1991. gada Māju būves sabiedrību likumu vai vēlāku līdzvērtīgu likumu;
- ”ar hipotēkām nodrošināti vērtspapīri”, ko var pielīdzināt pirmajā daļā vai 62. panta 1. punktā minētajiem aizdevumiem, ja kompetentās iestādes, ņemot vērā katrā dalībvalstī spēkā esošo tiesisko regulējumu, uzskata, ka kredītriska ziņā tie ir līdzvērtīgi. Neierobežojot vērtspapīru veidus, uz ko var attiekties šis 1. punkts un kas var atbilst tā prasībām, ”ar hipotēkām nodrošināti vērtspapīri” var ietvert instrumentus, uz ko attiecas pielikuma B sadaļas 1. punkta a) un b) apakšpunkts Padomes Direktīvā 93/22/EEK ⁽¹⁾. Kompetentajām iestādēm jo īpaši jāpārlicinās, ka:
- i) šādi vērtspapīri pilnīgi un tieši ir nodrošināti ar hipotēku kopumu, kam ir tāds pats veids kā pirmajā daļā vai 62. panta 1. punktā definētajiem un kuri darbojas pilnā apjomā, kad tiek izdoti šie ar hipotēkām nodrošinātie vērtspapīri;
 - ii) vai nu tieši ieguldītajiem ar hipotēkām nodrošinātos vērtspapīros, vai arī viņu vārdā uzticības personai vai pilnvarotam pārstāvim ir pieņemamas prioritāras tiesības uz garantētajiem hipotēku aktīviem atbilstīgi viņu turēto vērtspapīru proporcijai.
- 2) priekšsamaksa un uzkrātie ieņēmumi: uz šiem aktīviem attiecas otrai pusei atbilstīgais svērums, kad kredītiestāde to var noteikt saskaņā ar Direktīvu 86/635/EEK. Pretējā gadījumā, kad tā nespēj noteikt attiecīgo otru pusi, tā piemēro vienotas likmes 50 % svērumu;
- d) 100 % svērums
- 1) aktīvi, kas ir prasījumi pret B zonas valstu valdībām un centrālām bankām, izņemot gadījumus, kad tie izteikti un finansēti aizdevumaņēmēja valsts valūtā;
 - 2) aktīvi, kas ir prasījumi pret B zonas reģionālajām vai vietējām varas iestādēm;
 - 3) aktīvi, kas ir prasījumi pret B zonas kredītiestādēm, kuru termiņš ir vairāk nekā gads;
 - 4) aktīvi, kas ir prasījumi pret A zonas vai B zonas ārpusbanku nozarēm;
 - 5) materiāli aktīvi Direktīvas 86/635/EEK 4. panta 10. punkta nozīmē;
 - 6) akciju, daļu vai citu kredītiestāžu pašu kapitāla elementu portfeli, kas nav atskaitīti no kredītētājas iestādes pašu kapitāla;
 - 7) visi pārējie aktīvi, izņemot tos, kas atskaitīti no pašu kapitāla.
2. Turpmāk aprakstīto kārtību piemēro ārpusbilances posteņiem, uz ko neattiecas 3. punkts. Vispirms tos grupē pēc riska pakāpēm, kas izklāstītas II pielikumā. Pilna riska posteņus ņem vērā pēc to pilnās vērtības, no vidēja riska posteņu vērtības ņem vērā 50 % no vērtības un

(1) Padomes Direktīva 93/22/EEK (1993. gada 10. maijs) par ieguldījumu pakalpojumiem vērtspapīru jomā (OV L 141, 11.6.1993., 27. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/9/EK (OV L 84, 26.3.1997., 22. lpp.).

▼B

no par vidējo zemāka riska posteņu vērtības ņem vērā 20 % no vērtības, turpretim zema riska posteņu vērtību pielīdzina nullei. Otrajā posmā ārpusbilances vērtības, kas koriģētas, kā aprakstīts iepriekš, reizina ar svērumiem, kas piešķirti attiecīgajām otrām pusēm saskaņā ar noteikumiem, kuri aktīvu posteņiem paredzēti 1. punktā un 44. pantā. Aktīvu pārdošanas un atpirkšanas līgumu un nākotnes pirkumu par tūlītēju samaksu gadījumā izmanto konkrētajiem aktīviem atbilstīgos svērumus un nevis darījumu otras puses svērumus. Neiemaksāta kapitāla daļai, kas parakstīta Eiropas Investīciju fondā, piemēro 20 % svērumu.

3. III pielikumā izklāstītās metodes piemēro ārpusbilances posteņiem, kas uzskaitīti IV pielikumā, izņemot:

- līgumus, ko tirgo atzītās biržās,
- ārvalstu valūtas līgumus (izņemot līgumus attiecībā uz zeltu) ar sākotnējo termiņu ne vairāk kā 14 kalendāra dienas.

Līdz 2006. gada 31. decembrim dalībvalstu kompetentās iestādes no III pielikumā izklāstīto metožu piemērošanas var atbrīvot ārpusbiržas līgumus, kurus ieskaitījusi ieskaita iestāde, ja šī iepriekš minētā iestāde veic pienākumus, kas likumā paredzēti darījuma otrai pusei, un visi dalībnieki pilnīgi un ik dienu sedz risku, ko tie rada šai ieskaita iestādei, tādējādi nodrošinot aizsardzību, kas aptver faktiskos riska darījumus un potenciālos riska darījumus nākotnē. Kompetentās iestādes jāpārliedina par to, ka šis nodrošinājums sniedz aizsardzību, kas ir līdzvērtīga tādai aizsardzībai, kuru sniedz nodrošinājums, kas atbilst 1. punkta a) apakšpunkta 7. punktā paredzētajiem nosacījumiem, un ka nepastāv tāda iespēja, ka risks, ko uzkrāj ieskaita iestāde, varētu nepārsniegt nodrošinājuma tirgus vērtību. Dalībvalstis dara zināmu Komisijai, kā tās izmanto šīs izvēles tiesības.

4. Ja ārpusbilances posteņi nodrošināti ar skaidri izteiktiem galvojumiem, tos sver tā, it kā tie būtu nolikti uz galvotāja, nevis faktiskās otrās puses rēķina. Kad iespējama risks, ko rada ārpusbilances darījumi, atbilstīgi kompetento iestāžu prasībām ir pilnīgi nodrošināts ar jebkuru aktīvu posteņi, kas atzīts par nodrošinājumu 1. punkta a) apakšpunkta 7. punktā un b) apakšpunkta 11. punktā, piemēro 0 % vai 20 % svērumu atkarībā no konkrētā nodrošinājuma.

50 % svērumu dalībvalstis var piemērot ārpusbilances posteņiem, kas ir galvojumi vai garantijas, kuri aizstāj kredītu un kuri atbilstīgi kompetento iestāžu prasībām ir pilnīgi nodrošināti ar hipotēkām, kas atbilst nosacījumiem 1. punkta c) apakšpunkta 1. punktā, ja vien attiecīgajam galvotājam ir tiesas tiesības uz šo nodrošinājumu.

5. Kad uz aktīva vai ārpusbilances posteņiem attiecinā kādu mazāku svērumu tādēļ, ka pastāv kompetentajām iestādēm pieņemams noteikts galvojums vai nodrošinājums, mazāko svērumu piemēro tikai tai daļai, par kuru ir galvojums vai kura ir pilnīgi nodrošināta.

44. pants

Dalībvalstu reģionālo un vietējo varas iestāžu prasījumu svērumi

1. Neatkarīgi no 43. panta 1. punkta b) apakšpunkta prasībām dalībvalstis var noteikt 0 % svērumu attiecībā uz savām reģionālajām un vietējām varas iestādēm, ja riska ziņā nepastāv atšķirības starp prasījumiem pret tām un valstu valdībām, jo reģionālajām un vietējām varas iestādēm ir tiesības gūt ienākumus un pastāv īpaša institucionāla kārtība, kuras uzdevums ir mazināt iespējas nepildīt saistības, ko uzņēmušās minētās iestādes. Nulles svērumu, kas noteikts saskaņā ar šiem kritērijiem, piemēro prasījumiem pret šīm reģionālajām un vietējām varas iestādēm un ārpusbilances posteņiem, ko tur uz šo iestāžu rēķina, un prasījumiem pret trešām personām, un ārpusbilances posteņiem uz trešu personu rēķina, par ko galvo minētās reģionālās vai vietējās varas iestādes vai kas atbilstīgi kompetento iestāžu prasībām ir nodrošināti ar vērtspapīriem, kurus izdevušas šīs reģionālās vai vietējās varas iestādes.

2. Dalībvalstis paziņo Komisijai, ja tās uzskata, ka, ņemot vērā kritērijus, kas noteikti 1. punktā, pamatots ir nulles svērumu. Komisija izplata minēto informāciju tālāk. Citas dalībvalstis kredītiestādēm, kas ir to kompetento iestāžu uzraudzībā, var dot iespēju piemērot nulles svērumu,

▼B

ja tās sadarbojas ar attiecīgajām reģionālajām vai vietējām varas iestādēm vai tām ir prasījumi, par ko galvojušas šīs iestādes, tostarp ar nodrošinājumu, izmantojot vērtspapīrus.

*45. pants***Citi svērumi**

1. Ciktāl tas nav pretrunā 44. panta 1.punktam, dalībvalstis var piemērot 20 % svērumu aktīvu posteņiem, kas atbilstīgi kompetento iestāžu prasībām ir nodrošināti ar A zonas reģionālo vai vietējo varas iestāžu izdotiem vērtspapīriem, ar A zonas kredītiestādēm, kas nav kredītētāja iestāde, iesniegtu depozītu vai šādu kredītiestāžu izdotu depozīta sertifikātu vai līdzīgu instrumentu.

2. Dalībvalstis var piemērot 10 % svērumu prasījumiem pret iestādēm, kas savās dalībvalstīs specializējas starpbanku un valsts parāda tirgos un uz ko attiecas kompetento iestāžu cieša uzraudzība, ja minētie aktīvu posteņi ir atbilstīgi kompetento iestāžu prasībām pilnīgi nodrošināti ar tādu aktīvu posteņu kopumu, kuri minēti 43. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā un kuras kompetentās iestādes atzinušas par pietiekamu nodrošinājumu.

3. Dalībvalstis Komisijai dara zināmus visus pasākumus, kas veikti saskaņā ar 1. un 2. punktu, un šādu pasākumu pamatojumu. Komisija minēto informāciju paziņo citām dalībvalstīm. Komisija periodiski izskata minēto pasākumu ietekmi, lai nodrošinātu, ka tie nerada konkurences traucējumus.

*46. pants***Pārvaldes struktūras un bezpeļņas uzņēmumi**

Šīs direktīvas 43. panta 1. punkta b) apakšpunktā kompetentās iestādes reģionālo un vietējo varas iestāžu jēdzienā var ietvert bezpeļņas pārvaldes iestādes, kas ir pakļautas reģionālajām vai vietējām varas iestādēm, vai tās iestādes, kas pēc kompetento iestāžu atzinuma pilda tādus pašus uzdevumus kā reģionālās un vietējās varas iestādes.

Kompetentās iestādes reģionālo un vietējo varas iestāžu jēdzienā var ietvert arī baznīcas un reliģiskas apvienības, kas ir publisko tiesību subjekti, ciktāl tās iekasē nodevas saskaņā ar likumu, kas tām piešķir šādas tiesības. Tomēr šajā gadījumā 44. pantā paredzēto izvēles iespēju nepiemēro.

*47. pants***Maksāspējas koeficienta līmenis**

1. Kredītiestādēm jānodrošina, ka 40. pantā noteiktais koeficients ir vismaz 8 % līmenī.

2. Neatkarīgi no 1. punkta kompetentās iestādes, ja tās to uzskata par vajadzīgu, var paredzēt augstākus minimālos koeficientus.

3. Ja koeficients kļūst mazāks par 8 %, kompetentās iestādes nodrošina, ka attiecīgā kredītiestāde veic vajadzīgos pasākumus, lai iespējami drīz atjaunotu koeficientu līdz noteiktajam minimumam.

*3. iedaļa****Liela riska darījumi****48. pants***Ziņošana par liela riska darījumiem**

1. Kredītiestādes riska darījumu ar kādu klientu vai saistītu klientu grupu uzskata par liela riska darījumu, ja tā vērtība ir 10 % vai vairāk no tās pašu kapitāla.

▼B

2. Kredītiestāde ziņo kompetentajām iestādēm par katru liela riska darījumu 1. punkta nozīmē. Dalībvalstis nosaka, ka ziņojumus tās sniedz pēc saviem ieskatiem saskaņā ar vienu no šīm divām metodēm:

- ziņo par liela riska darījumiem vismaz reizi gadā, kā arī gada gaitā ziņo par visiem jaunajiem liela riska darījumiem un par visu esošo liela riska darījumu palielināšanos par vismaz 20 % salīdzinājumā ar iepriekšējo ziņojumu,
- ziņo par visiem liela riska darījumiem vismaz četras reizes gadā.

3. Par riska darījumiem, kas ir atbrīvoti saskaņā ar 49. panta 7. punkta a), b), c), d), f), g) un h) apakšpunktu, tomēr nav jāziņo, kā noteikts 2. punktā. Šā panta 2. punkta otrajā ievilkumā noteikto ziņošanas biežumu var samazināt līdz divām reizēm gadā attiecībā uz 49. panta 7. punkta e) un i) apakšpunktā, kā arī 8., 9. un 10. punktā minētajiem riska darījumiem.

4. Kompetentās iestādes prasa, lai katrai kredītiestādei būtu pareiza vadības un grāmatvedības organizācija un atbilstīgi iekšējās kontroles mehānismi, lai noteiktu un uzskaitītu visus liela riska darījumus un to turpmākās izmaiņas, kā noteikts un prasīts šajā direktīvā, kā arī lai pārbaudītu šos riska darījumus, ņemot vērā katras kredītiestādes politiku attiecībā uz riska darījumiem.

Ja kredītiestāde piemēro 3. punktu, tai vismaz gadu pēc notikuma, uz ko pamatojas atbrīvojums, jāglabā dokumentācija par pamatojumu, lai kompetentās iestādes var konstatēt, vai atbrīvojums bijis pamatots.

49. pants

Liela riska darījumu ierobežojumi

1. Kredītiestāde nedrīkst veikt riska darījumu ar kādu klientu vai saistītu klientu grupu, ja šāda darījuma vērtība pārsniedz 25 % no tās pašu kapitāla.

2. Ja klients vai saistītu klientu grupa ir kredītiestādes mātes uzņēmums vai meitas uzņēmums un/vai viens vai vairāki šā mātes uzņēmuma meitas uzņēmumi, tad 1. punktā minēto procentuālo daļu samazina līdz 20 %. Dalībvalstis tomēr var no 20 % ierobežojuma atbrīvot riska darījumus ar šādiem klientiem, ja tās nodrošina šādu riska darījumu īpašu pārbaudību, izmantojot citus pasākumus vai procedūras. Tās informē Komisiju un ►MS Eiropas Banku komiteja ◄ jautājumos par šādu pasākumu vai procedūru saturu.

3. Kredītiestādes liela riska darījumu kopapjoms nedrīkst pārsniegt 800 % pašu kapitāla.

4. Dalībvalstis var piemērot stingrākus ierobežojumus nekā 1., 2. un 3. punktā noteiktie.

5. Kredītiestādei attiecībā uz tās riska darījumiem vienmēr jāievēro 1., 2. un 3. punktā noteiktie ierobežojumi. Ja kādā izņēmuma gadījumā riska darījumi pārsniedz minētos ierobežojumus, par to tūlīt ziņo kompetentajām iestādēm, kuras — ja attiecīgie apstākļi to attaisno — var ļaut, lai kredītiestāde noteiktā laikā panāk atbilstību ierobežojumiem.

6. Dalībvalstis var pilnīgi vai daļēji atbrīvot no 1., 2. un 3. punkta piemērošanas riska darījumus, ko kredītiestādes veic ar savu mātes uzņēmumu, citiem šā mātes uzņēmuma meitas uzņēmumiem vai saviem meitas uzņēmumiem, ja uz šiem uzņēmumiem attiecas konsolidētā uzraudzība, kas attiecas arī uz pašu kredītiestādi saskaņā ar šo direktīvu vai saskaņā ar kādā trešā valstī spēkā esošiem līdzvērtīgiem standartiem.

7. Dalībvalstis var pilnīgi vai daļēji atbrīvot no 1., 2. un 3. punkta piemērošanas šādus riska darījumus:

- a) aktīvu posteņus, kas ir prasījumi pret A zonas valstu valdībām un centrālajām bankām;
- b) aktīvu posteņus, kas ir prasījumi pret Eiropas Kopienām;
- c) aktīvu posteņus, kas ir prasījumi, kurus pilnībā garantē A zonas dalībvalstu valdības, centrālās bankas vai Eiropas Kopienas;

▼B

- d) citus riska darījumus, kas ir attiecināmi uz A zonas valstu valdībām vai centrālajām bankām, vai uz Eiropas Kopienām, vai arī ko tās garantē;
- e) aktīvu posteņus, kas ir prasījumi pret vai citi riska darījumi ar B zonas valstu valdībām vai centrālajām bankām, kas ir denominēti un, attiecīgos gadījumos, finansēti aizņēmējas valsts valūtā;
- f) aktīvu posteņus un citus riska darījumus, ko atbilstīgi kompetentu iestāžu prasībām nodrošina ar A zonas valstu valdību vai centrālo banku vērtspapīriem vai Eiropas Kopienu vai dalībvalsts reģionālo vai vietējo varas iestāžu emitētiem vērtspapīriem, kam 44. pants maksāspējas noteikšanai paredz nulles svērumu;
- g) aktīvu posteņus un citus riska darījumus, ko atbilstīgi kompetentu iestāžu prasībām nodrošina ar skaidras naudas noguldījumiem aizdevējā iestādē vai kādā kredītiestādē, kas ir aizdevējas iestādes mātes uzņēmums vai meitas uzņēmums;
- h) aktīvu posteņus un citus riska darījumus, ko atbilstīgi kompetentu iestāžu prasībām nodrošina ar depozītu sertifikātiem, kurus izdod aizdevēja iestāde vai kāda kredītiestāde, kas ir aizdevējas iestādes mātes uzņēmums vai meitas uzņēmums, un kuri glabājas kādā no tām;
- i) aktīvu posteņus, kas ir prasījumi pret un citi riska darījumi ar kredītiestādēm, ja to termiņš ir viens gads vai mazāk un ja tie nav šādu iestāžu pašu kapitāls;
- j) aktīvu posteņus, kas ir prasījumi pret un citi riska darījumi ar iestādēm, kas nav kredītiestādes, bet kuras atbilst 45. panta 2. punkta nosacījumiem, ja to termiņš ir viens gads vai mazāk un ja tie ir nodrošināti atbilstīgi minētajam punktam;
- k) tirdzniecības vekselus un citus līdzīgus vekselus, kuru termiņš ir viens gads vai mazāk un kurus parakstījusi cita kredītiestāde;
- l) parāda vērtspapīrus, kas definēti Direktīvas 85/611/EEK 22. panta 4. punktā;
- m) līdz turpmākai koordinācijai — līdzdalību apdrošināšanas sabiedrībās, kas minētas 51. panta 3. punktā, ja tā nepārsniedz 40 % no tās kredītiestādes pašu kapitāla, kura iegādājas šādu līdzdalību;
- n) aktīvu posteņus, kas ir prasījumi pret reģionu kredītiestādēm vai centrālām kredītiestādēm, ar ko aizdevēja iestāde ir saistīta tīklā saskaņā ar normatīvajos aktos paredzētiem noteikumiem un kas saskaņā ar šiem noteikumiem ir atbildīgas par skaidras naudas ieskaita operācijām tīklā;
- o) riska darījumus, ko atbilstīgi kompetento iestāžu prasībām nodrošina ar vērtspapīriem, kuri nav f) apakšpunktā minētie vērtspapīri, ar noteikumu, ka šos vērtspapīrus nav emitējusi pati kredītiestāde, tās mātes uzņēmums vai kāds no abu minēto meitas uzņēmumiem, vai arī attiecīgais klients vai saistīto klientu grupa. Vērtspapīri, ko izmanto kā nodrošinājumu, jānovērtē pēc tirgus cenas, to vērtībai jāpārsniedz garantēto riska darījumu vērtība, un tiem jābūt vai nu kotētiem kādā biržā, vai arī faktiski tirgojamiem un regulāri kotētiem tirgū, kas darbojas atzītu profesionālu mākleru pārziņā un — atbilstīgi kredītiestādes izcelsmes dalībvalsts kompetento iestāžu prasībām — ļauj noteikt objektīvu cenu, lai vienmēr varētu pārbaudīt šo vērtspapīru virsvērtību. Prasītā virsvērtība ir 100 %; tomēr tā ir 150 % akcijām un 50 % obligācijām, ko emitējušas kredītiestādes, dalībvalstu reģionālās vai vietējās varas iestādes, izņemot 44. pantā paredzētās iestādes, un obligācijām, ko emitējusi EIB un daudzpusējas attīstības bankas. Vērtspapīrus, ko izmanto kā nodrošinājumu, nevar iekļaut kredītiestāžu pašu kapitālā;
- p) aizdevumus, ko atbilstīgi kompetento iestāžu prasībām nodrošina ar mājokļa hipotēkām vai ar daļām Somijas Māju būves sabiedrībās, kas darbojas saskaņā ar Somijas 1991. gada Māju būves sabiedrību likumu vai vēlāku līdzvērtīgu likumu, un nomas darījumiem, saskaņā ar kuriem iznomātājs saglabā pilnas īpašumtiesības uz iznomāto mājokli, kamēr nomnieks nav izmantojis izpirkuma tiesības, visos gadījumos nepārsniedzot 50 % attiecīgā mājokļa vērtības. Īpašuma

▼B

vērtību aprēķina atbilstīgi kompetento iestāžu prasībām, pamatojoties uz stingriem vērtēšanas standartiem, kas noteikti ar normatīviem un administratīviem aktiem. Vērtēšanu veic vismaz reizi gadā. Šajā apakšpunktā mājoklis ir mājoklis, kuru aizņēmis apdzīvo vai izīrē vai aizņems vai izīrēs nākotnē;

q) vidēja/zema riska ārpusbilances posteņus, kas ir minēti II pielikumā, — 50 % apjomā;

r) ar kompetento iestāžu atļauju — garantijas, kas nav aizdevumu garantijas, kas dotas, pamatojoties uz normatīviem aktiem, un ko saviem dalībniekiem dod savstarpējo garantiju sabiedrības ar kredītiestādes statusu atbilstīgi to summas 20 % svērumam.

Dalībvalstis informē Komisiju, ja tās izmanto šo iespēju, lai nodrošinātu, ka nerodas konkurences traucējumi;

s) II pielikumā minētos zema riska ārpusbilances posteņus apjomā, par kādu ar klientu vai saistītu klientu grupu ir panākta vienošanās, saskaņā ar kuru riska darījumus var veikt tikai tad, ja ir noskaidrots, ka tādejādi netiks pārsniegti ierobežojumi, kas jāpiemēro saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu.

8. Šā panta 1., 2. un 3. punkta mērķu īstenošanas nolūkā dalībvalstis var piemērot 20 % svērumu aktīvu posteņiem, kas ir prasījumi pret dalībvalsts reģionu vai vietējām pašvaldības iestādēm, kā arī citiem riska darījumiem, kas ir veikti ar šādām iestādēm vai ko tās ir garantējušas; ievērojot 44. pantā paredzētos nosacījumus, dalībvalstis tomēr var samazināt šo likmi līdz 0 %.

9. Šā panta 1., 2. un 3. punkta mērķu īstenošanas nolūkā dalībvalstis var piemērot 20 % svērumu aktīvu posteņiem, kas ir tādi prasījumi pret un citi tādi riska darījumi ar kredītiestādēm, kuru termiņš pārsniedz vienu gadu, bet nepārsniedz trīs gadus, kā arī 50 % svērumu aktīvu posteņiem, kas ir tādi prasījumi pret kredītiestādēm, kuru termiņš pārsniedz trīs gadus, ar noteikumu, ka pēdējos minētos pārstāv kādas kredītiestādes emitēti parāda dokumenti, ka šie parāda dokumenti pēc kompetento iestāžu atzinuma ir faktiski pārdodami profesionālu mākleru tirgū un ka tos katru dienu kotē šajā tirgū, vai arī ar nosacījumu, ka to emisiju apstiprinājušas kompetentās iestādes emitējošās kredītiestādes izcelsmes dalībvalstī. Šos posteņus nekādā gadījumā nevar iekļaut pašu kapitālā.

10. Atkāpjoties no 7. punkta i) apakšpunkta un 9. punkta, dalībvalstis var piemērot 20 % svērumu aktīvu posteņiem, kas ir prasījumi pret un citi riska darījumi ar kredītiestādēm, neatkarīgi no to termiņa.

11. Ja riska darījumu ar kādu klientu garantē trešā persona vai arī tas ir nodrošināts ar kādas trešās personas emitētiem vērtspapīriem saskaņā ar 7. punkta o) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem, dalībvalstis var:

— uzskatīt, ka riska darījums ir ar trešu personu, nevis klientu, ja riska darījumu tieši un bez nosacījumiem garantē attiecīgā trešā persona atbilstīgi kompetento iestāžu prasībām,

— uzskatīt, ka riska darījums ir ar trešu personu, nevis klientu, ja 7. punkta o) apakšpunktā minēto riska darījumu garantē nodrošinājums saskaņā ar minētajā apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem.

12. Vēlākais, 1999. gada 1. janvārī Padome, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu, pārbauda 7. punkta i) apakšpunktā un 9. un 10. punktā paredzētos starpbanku riska darījumu noteikumus. Padome pēc Komisijas priekšlikuma pieņem lēmumu par visām veicamajām izmaiņām.

50. pants

Liela riska darījumu konsolidēta vai nekonsolidēta uzraudzība

1. Ja kredītiestāde nav ne mātes uzņēmums, ne meitas uzņēmums, tad to pienākumu izpildi, kurus uzliek 48. un 49. pants vai jebkādi citi Kopienas noteikumi, ko piemēro šai nozarei, uzrauga nekonsolidēti.

2. Pārējos gadījumos to pienākumu izpildi, ko uzliek 48. un 49. pants vai jebkādi citi Kopienas noteikumi, ko piemēro šai nozarei, uzrauga konsolidēti saskaņā ar 52. līdz 56. pantu.

▼B

3. Dalībvalstis var atteikties no individuālas vai daļēji konsolidētas uzraudzības attiecībā uz to, kā pienākumus, ko uzliek 48. un 49. pants vai jebkādi citi Kopienas noteikumi, kurus piemēro šai nozarei, izpilda kredītiestāde, uz kuru kā mātes uzņēmumu attiecas konsolidēta uzraudzība, un jebkurš šādas kredītiestādes meitas uzņēmums, kuram jāsaņem tās izdota atļauja, kura uzraudzību tā veic un uz kuru attiecas konsolidēta uzraudzība.

Dalībvalstis var arī atteikties no šādas uzraudzības, ja mātes uzņēmums ir finanšu sabiedrība, kas reģistrēta tajā pašā dalībvalstī, kur kredītiestāde, ar noteikumu, ka uz šo sabiedrību attiecas tā pati uzraudzība, kas attiecas uz kredītiestādēm.

Šā punkta pirmajā un otrajā daļā minētajos gadījumos jāveic pasākumi, lai nodrošinātu pietiekamu riska sadali attiecīgajā grupā.

4. iedaļa

Būtiska līdzdalība ārpus finanšu jomas*51. pants***Ierobežojumi būtiskai līdzdalībai ārpus finanšu jomas**

1. Nevienai kredītiestādei nedrīkst būt būtiska līdzdalība, kas pārsniedz 15 % no pašu kapitāla, uzņēmumā, kas nav ne kredītiestāde, ne finanšu iestāde, ne uzņēmums, kurš veic darbību, kas minēta Direktīvas 86/635/EEK 43. panta 2. punkta f) apakšpunkta otrajā daļā.

2. Kredītiestādes būtiskas līdzdalības kopējais apjoms uzņēmumos, kas nav kredītiestādes, finanšu iestādes vai uzņēmumi, kuri veic darbību, kas minēta Direktīvas 86/635/EEK 43. panta 2. punkta f) apakšpunkta otrajā daļā, nedrīkst pārsniegt 60 % no kredītiestādes pašu kapitāla.

▼M2

3. Dalībvalstis var nepiemērot 1. un 2. punktā noteiktos ierobežojumus attiecībā uz līdzdalību apdrošināšanas uzņēmumos atbilstīgi Direktīvai 73/239/EEK un Direktīvai 79/267/EEK vai pārāpdrošināšanas uzņēmumos atbilstīgi Direktīvai 98/78/EK.

▼B

4. Akcijas, kas ir turējumā uz laiku sakarā ar finansiālās palīdzības operāciju uzņēmuma sanācības vai glābšanas nolūkā vai sakarā ar vērtspapīru emisijas sākotnējo paraksti, vai iestādes vārdā, bet uz citu rēķina, neiekļauj būtiskā līdzdalībā, lai aprēķinātu ierobežojumus, ko nosaka 1. un 2. punkts. Akcijas, kas nav finanšu pamatlīdzekļi Direktīvas 86/635/EEK 35. panta 2. punkta nozīmē, neņem vērā.

5. Šā panta 1. un 2. punktā noteiktos ierobežojumus drīkst pārsniegt tikai izņēmuma gadījumā. Šādos gadījumos kompetentās iestādes tomēr liek kredītiestādei palielināt pašu kapitālu vai veikt citus līdzvērtīgus pasākumus.

6. Dalībvalstis drīkst noteikt, ka kompetentās iestādes nepiemēro 1. un 2. punktā noteiktos ierobežojumus, ja tās nosaka, ka summas, par kādām kredītiestādes būtiskā līdzdalība pārsniedz šos ierobežojumus, 100 % apmērā jāsedz ar pašu kapitālu, ko neiekļauj maksāspējas koeficienta aprēķinā. Ja ir pārsniegti abi 1. un 2. punktā noteiktie ierobežojumi, summa, kas jāsedz ar pašu kapitālu, ir lielākā no pārpalikuma summām.

3. NODAĻA

VIENOTĀ UZRAUDZĪBA

52. pants

Kreditīestāžu konsolidēta uzraudzība

1. Katra kredītiestāde, kuras meitas uzņēmums ir kredītiestāde vai finanšu iestāde vai kurai ir līdzdalība šādās iestādēs, ir pakļauta uzraudzībai, pamatojoties uz tās konsolidēto finanšu stāvokli, ievērojot 54. pantā noteikto apjomu un veidu. Šāda uzraudzība jāveic vismaz 5. un 6. punktā minētajās jomās.

2. Katra kredītiestāde, kuras mātes uzņēmums ir finanšu līdzdalības sabiedrība, jāpakļauj uzraudzībai, pamatojoties uz šīs finanšu līdzdalības sabiedrības konsolidēto finanšu stāvokli, ievērojot 54. pantā noteikto uzraudzības pakāpi un veidu. Šāda uzraudzība jāveic vismaz tajās jomās, kas minētas 5. un 6. punktā. ►M2 Neskarot 54.a panta noteikumus, finanšu līdzdalības sabiedrības finanšu stāvokļa konsolidācija nekādā veidā nenozīmē, ka kompetentajām iestādēm būtu individuāli jāuzrauga finanšu līdzdalības sabiedrība. ◀

3. Dalībvalstis vai kompetentās iestādes, kas atbild par konsolidētas uzraudzības īstenošanu saskaņā ar 53. pantu, turpmāk minētajos atsevišķajos gadījumos var atteikties no kredītiestādes, finanšu iestādes vai banku pakalpojumu palīguzņēmuma, kurš ir meitas uzņēmums vai kurā ir līdzdalība, iekļaušanas konsolidācijā:

- ja uzņēmums, kas būtu jāiekļauj konsolidācijā, atrodas kādā trešā valstī, kur pastāv juridiski šķēršļi nepieciešamās informācijas nodošībai,
- ja pēc kompetentu iestāžu domām uzņēmums, kas būtu jāiekļauj, ir nebūtisks, ņemot vērā kredītiestāžu pārraudzības mērķus, un jebkurā gadījumā, ja iekļaujamā uzņēmuma kopējā bilance ir mazāka par mazāko no šīm divām summām: 10 miljoni eiro vai 1 % no mātes uzņēmuma vai līdzdalību turošā uzņēmuma kopējās bilances. Ja vairāki uzņēmumi atbilst iepriekš minētajiem kritērijiem, tie tomēr jāiekļauj konsolidācijā, ciktāl kopā tie ir būtiski, ņemot vērā iepriekšminētos mērķus, vai
- ja par konsolidētu uzraudzību atbildīgo kompetento iestāžu viedoklis ir tāds, ka iekļaujamā uzņēmuma finanšu stāvokļa konsolidācija būtu neatbilstīga vai maldinoša no kredītiestāžu uzraudzības mērķu viedokļa.

4. Ja kādas dalībvalsts kompetentās iestādes konsolidētā uzraudzībā neietver kādas kredītiestādes meitas uzņēmumu saskaņā ar vienu no 3. punkta otrajā un trešajā ievilkumā minētajiem gadījumiem, tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā atrodas šīs kredītiestādes meitas uzņēmums, var lūgt mātes uzņēmumam informāciju, kas var tām atvieglot šīs kredītiestādes uzraudzību.

5. Saskaņā ar šo pantu un 53. līdz 56. pantu uzrauga maksātspēju un pašu kapitāla pietiekamību, lai segtu tirgus risku, un pārrauga liela riska darījumus. Vajadzības gadījumā dalībvalstis paredz pasākumus, kas vajadzīgi finanšu sabiedrību iekļaušanai konsolidētajā uzraudzībā saskaņā ar 2. punktu.

Šīs direktīvas 51. panta 1. un 2. punktā noteikto ierobežojumu ievērošanu uzrauga un kontrolē, pamatojoties uz kredītiestādes konsolidēto vai subkonsolidēto finanšu stāvokli.

6. Kompetentās iestādes nodrošina, lai visos uzņēmumos, kas iekļauti konsolidētajā uzraudzībā, kura tiek veikta attiecībā uz kādu kredītiestādi, īstenojot 1. un 2. punktu, būtu adekvāti iekšējās kontroles mehānismi, lai sniegtu jebkādus datus un informāciju, kas ir būtiska no konsolidētās uzraudzības viedokļa.

7. Neierobežojot īpašos noteikumus, kas ietverti citās direktīvās, dalībvalstis var atteikties individuāli vai daļēji konsolidēti piemērot 5. punkta noteikumus kredītiestādei, kas kā mātes uzņēmums ir pakļauta konsolidētajai uzraudzībai, un jebkādam šādas kredītiestādes meitas

▼B

uzņēmumam, kas ir pakļauts to atļaujām un uzraudzībai un ir iekļauts tās kredītiestādes konsolidētā uzraudzībā, kas ir mātes uzņēmums. Tāda pati izņēmuma iespēja jāpieļauj, ja mātes uzņēmums ir finanšu līdzdalības sabiedrība, kuras vadība atrodas tajā pašā dalībvalstī, kurā atrodas kredītiestāde, ar noteikumu, ka tas ir pakļauts tādai pašai uzraudzībai kā kredītiestādes un jo īpaši 5. punkta normām.

Abos pirmajā daļā izklāstītajos gadījumos jāveic pasākumi, lai nodrošinātu kapitāla pietiekamu sadali bankas grupā.

Ja kompetentās iestādes šos noteikumus piemēro individuāli šādām kredītiestādēm, pašu kapitāla aprēķināšanai tās var izmantot 3. panta 2. punkta pēdējās daļas noteikumu.

8. Ja kredītiestāde, kuras mātes uzņēmums ir kredītiestāde, ir saņēmusi atļauju un atrodas kādā citā dalībvalstī, kompetentās iestādes, kas piešķir šo atļauju, piemēro šai iestādei 5. punkta noteikumus individuāli vai, ja vajadzīgs, daļēji konsolidēti.

9. Neatkarīgi no 8. punkta kompetentās iestādes, kas atbild par kāda mātes uzņēmuma, kurš atrodas citā dalībvalstī, meitas uzņēmuma atļaušanu, divpusējā līgumā var deleģēt savu atbildību par maksāspējas uzraudzību kompetentajām iestādēm, kas ir atļāvušas un uzrauga mātes uzņēmumu tā, ka tās uzņemas atbildību par meitas uzņēmuma uzraudzību saskaņā ar šo direktīvu. Komisija jāinformē par šādu nolīgumu esamību un to saturu. ►M5 Kompetentā iestāde nosūta šādu informāciju citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm. ◄

10. Dalībvalstis paredz, ka to kompetentās iestādes, kas atbild par konsolidētu uzraudzību, no kādas kredītiestādes vai finanšu līdzdalības sabiedrības meitas uzņēmumiem, kas nav iekļauti konsolidētajā uzraudzībā, var prasīt 55. pantā minēto informāciju.

53. pants

Kompetentās iestādes, kas atbild par konsolidētās uzraudzības īstenošanu

1. Ja mātes uzņēmums ir kredītiestāde, konsolidētā uzraudzība jāveic kompetentajām iestādēm, kas tai izsniedza atļauju, kura paredzēta 4. pantā.

2. Ja kādas kredītiestādes mātes uzņēmums ir finanšu līdzdalības sabiedrība, konsolidētā uzraudzība jāveic tām kompetentajām iestādēm, kas izsniedza šai kredītiestādei atļauju, kas paredzēta 4. pantā.

Tomēr, ja divās vai vairākās dalībvalstīs atļautu kredītiestāžu mātes uzņēmums ir viena un tā pati finanšu līdzdalības sabiedrība, konsolidēto uzraudzību veic tās kredītiestādes kompetentās iestādes, kam atļauja izsniegta dalībvalstī, kurā izveidota finanšu līdzdalības sabiedrība.

Ja dalībvalstī, kur izveidota finanšu līdzdalības sabiedrība, atļauja nav izsniegta nevienai kredītiestādei, kas ir meitas uzņēmums, attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes (tostarp finanšu līdzdalības sabiedrības izveides dalībvalsts kompetentās iestādes) cenšas panākt vienošanos par to, kura no tām veiks konsolidēto uzraudzību. Ja šādas vienošanās nav, konsolidēto uzraudzību veic kompetentās iestādes, kas izsniegušas atļauju kredītiestādei ar lielāko kopējo bilanci; ja šie skaitļi ir vienādi, konsolidēto uzraudzību veic kompetentās iestādes, kas pirmās piešķir 4. pantā paredzēto atļauju.

3. Attiecīgās kompetentās iestādes var ar kopīgu vienošanos atteikties no noteikumiem, kas minēti 2. punkta pirmajā un otrajā daļā.

4. Šā panta 2. punkta trešajā daļā un 3. punktā minētajos nolīgumos jāparedz sadarbības un informācijas nodošanas procedūras, lai varētu sasniegt konsolidētās uzraudzības mērķus.

5. Ja dalībvalstī ir vairāk nekā viena kompetentā iestāde, kas atbild par kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzību, dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai šādas iestādes darbotos koordinēti.

▼B*54. pants***Konsolidācijas veids un apjoms**

1. Kompetentajām iestādēm, kas atbild par konsolidētas uzraudzības veikšanu, uzraudzības nolūkā jāpieprasa visu kredītiestāžu un finanšu iestāžu, kas ir mātes uzņēmuma meitas uzņēmumi, pilna konsolidācija.

Tomēr var paredzēt proporcionālu konsolidāciju, ja pēc kompetentu iestāžu domām tāda mātes uzņēmuma atbildība, kas tur kādu kapitāla daļu, aprobežojas ar šo kapitāla daļu citu akcionāru vai dalībnieku atbildības un to apmierinošās maksāspējas dēļ. Citu akcionāru un dalībnieku atbildība noteikti jākonstatē, ja nepieciešams, ar oficiālām, parakstītām saistībām.

▼M2

Ja uzņēmumi ir saistīti atbilstīgi 12. panta 1. punktam Direktīvā 83/349/EEK, kompetentās iestādes nosaka to, kā veicama konsolidācija.

▼B

2. Kompetentajām iestādēm, kas atbild par konsolidētas uzraudzības veikšanu, uzraudzības nolūkiem jāprasa, lai proporcionāli tiktu konsolidēta līdzdalība kredītiestādēs vai finanšu iestādēs, ko pārvalda kāds konsolidācijā iekļauts uzņēmums, kopā ar vienu vai vairākiem uzņēmumiem, kas nav iekļauti konsolidācijā, ja šo uzņēmumu atbildību ierobežo to turētā līdzdalība.

3. Cita veida līdzdalības vai kapitāla saikņu gadījumos, kas nav minēti 1. un 2. punktā, kompetentajām iestādēm jānosaka, vai un kā ir veicama konsolidācija. Cita starpā tās var pieļaut vai pieprasīt pielīdzināšanas metodes izmantojumu. Tomēr šī metode nenozīmē attiecīgo uzņēmumu iekļaušanu konsolidētajā uzraudzībā.

4. Neierobežojot 1., 2. un 3. punktu, kompetentās iestādes šādos gadījumos nosaka, vai un kā ir veicama konsolidācija:

- ja pēc kompetento iestāžu domām kādai kredītiestādei ir būtiska ietekme vienā vai vairākās kredītiestādēs vai finanšu iestādēs, bet tai nav līdzdalības vai citu kapitāla saikņu šajās iestādēs,
- ja divām vai vairākām kredītiestādēm vai finanšu iestādēm ir viena vadība, kas var nebūt izveidota ar līgumu vai statūtu normām.

▼M2**▼B**

Cita starpā, kompetentās iestādes var atļaut vai prasīt Direktīvas 83/349/EEK 12. pantā paredzētās metodes izmantojumu. Tomēr šī metode nenozīmē attiecīgo uzņēmumu iekļaušanu konsolidētajā uzraudzībā.

5. Ja konsolidētā uzraudzība ir paredzēta, ievērojot 52. panta 1. un 2. punktu, banku pakalpojumu palīguzņēmumus konsolidācijā iekļauj šā panta 1. — 4. punktā minētajos gadījumos un saskaņā ar tur minētajām metodēm.

▼M2*54.a pants***Finanšu līdzdalības sabiedrību vadība**

Dalībvalstis prasa, lai personām, kas faktiski vada finanšu līdzdalības sabiedrības, būtu pietiekami laba reputācija un pietiekama pieredze šo pienākumu veikšanai.

▼B*55. pants***Informācija, kas jāiesniedz jauktas darbības līdzdalības sabiedrībām un to meitas uzņēmumiem**

1. Līdz turpmākai konsolidācijas metožu koordinēšanai dalībvalstis paredz, ka, ja vienas vai vairāku kredītiestāžu mātes uzņēmums ir jauktas darbības līdzdalības sabiedrība, tad kompetentās iestādes, kas

▼ **B**

atbild par šo kredītiestāžu atļaušanu un uzraudzību, vai nu tieši vai caur meitas uzņēmumiem pieprasa, lai jauktas darbības līdzdalības sabiedrība un tās meitas uzņēmumi sniegtu jebkādu informāciju, kas ir būtiska kredītiestāžu — meitas uzņēmumu — uzraudzībai.

2. Dalībvalstis paredz, ka kompetentās iestādes var veikt pārbaudes uz vietas vai uzdot to veikšanu ārējiem inspektoriem, lai pārbaudītu informāciju, kas saņemta no jauktas darbības līdzdalības sabiedrībām un to meitas uzņēmumiem. Ja jauktās darbības līdzdalības sabiedrība vai kāds no tās meitas uzņēmumiem ir apdrošināšanas sabiedrība, tad var izmantot arī 56. panta 4. punktā noteikto kārtību. Ja jauktas darbības līdzdalības sabiedrība vai kāds no tās meitas uzņēmumiem atrodas kādā dalībvalstī, kas nav kredītiestādes — meitas uzņēmuma — atrašanās dalībvalsts, tad informācijas pārbaude uz vietas jāveic saskaņā ar 56. panta 7. punktā noteikto kārtību.

▼ **M2***55.a pants***Grupās iekšējie darījumi ar jauktas darbības līdzdalības sabiedrībām**

Neskarot šīs direktīvas V daļas 2. nodaļas 3. iedaļas noteikumus, dalībvalstis nosaka, ka gadījumos, kad vienas vai vairāku kredītiestāžu mātesuzņēmums ir jauktas darbības līdzdalības sabiedrība, kompetentās iestādes, kas ir atbildīgas par šo kredītiestāžu uzraudzību, vispārēji uzrauga darījumus, ko tās veic ar jauktas darbības līdzdalības sabiedrību un tās meitasuzņēmumiem.

Kompetentās iestādes liek kredītiestādēm ieviest piemērotas riska vadības procedūras un iekšējās kontroles mehānismus, tostarp pareizas administratīvās un grāmatvedības procedūras, lai atbilstīgi noteiktu, novērtētu, novērotu un kontrolētu darījumus ar jauktas darbības līdzdalības sabiedrību, kas ir to mātesuzņēmums, un tās meitasuzņēmumiem. Kompetentās iestādes kredītiestādēm liek ziņot par visiem nozīmīgiem darījumiem ar šīm vienībām, izņemot gadījumus, kas minēti 48. pantā. Kompetentās iestādes kontrolē šīs procedūras un nozīmīgos darījumus.

Ja šie grupas iekšējie darījumi apdraud kredītiestādes finanšu stāvokli, par iestādes uzraudzību atbildīgā kompetentā iestāde veic atbilstīgus pasākumus.

▼ **B***56. pants***Pasākumi konsolidētās uzraudzības atvieglināšanai**

1. Saskaņā ar 52. līdz 55. pantu un šo pantu dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka nav juridisku šķēršļu, kas neļauj konsolidētajā uzraudzībā ietvertajiem uzņēmumiem, jauktas darbības līdzdalības sabiedrībām un to meitas uzņēmumiem vai 52. panta 10. punktā minētajiem meitas uzņēmumiem savstarpēji nodot informāciju, kas ir nozīmīga uzraudzībā.

2. Ja mātes uzņēmums un kāds no tā meitas uzņēmumiem, kas ir kredītiestāde, atrodas dažādās dalībvalstīs, katras dalībvalsts kompetentās iestādēs savstarpēji paziņo visu svarīgo informāciju, kas var ļaut vai palīdzēt veikt konsolidētu uzraudzību.

Ja mātes uzņēmuma atrašanās vietas dalībvalsts kompetentās iestādes pašas neveic konsolidētu uzraudzību saskaņā ar 53. pantu, kompetentās iestādes, kas atbild par šādas uzraudzības veikšanu, var lūgt, lai tās pieprasa no mātes uzņēmuma jebkādu informāciju, kas var būt nepieciešama konsolidētajai uzraudzībai, un nosūta to atbildīgajām kompetentajām iestādēm.

3. Dalībvalstis atļauj kompetentajām iestādēm savstarpēji nodot 2. punktā minēto informāciju, zinot, ka finanšu līdzdalības sabiedrību, finanšu iestāžu vai banku pakalpojumu palīguzņēmumu gadījumā informācijas ievākšana vai turēšana nekādā veidā nenozīmē, ka kompetentajām iestādēm jāpilda uzraudzības funkcijas attiecībā pret šīm iestādēm vai uzņēmumiem vieniem pašiem.

▼B

Tāpat arī dalībvalstis atļauj to kompetentajām iestādēm apmainīties ar 55. pantā minēto informāciju, zinot, ka informācijas ievākšana vai turēšana nekādā veidā nenozīmē, ka kompetentās iestādes veic uzraudzības funkcijas attiecībā uz jauktās darbības līdzdalības sabiedrību un tās meitas uzņēmumiem, kas nav kredītiestādes vai 52. panta 10. punktā minētie meitas uzņēmumi.

4. Ja kredītiestāde, finanšu līdzdalības sabiedrība vai jauktas darbības līdzdalības sabiedrība kontrolē vienu vai vairākus meitas uzņēmumus, kas ir apdrošināšanas sabiedrības vai citi uzņēmumi, kas sniedz ieguldījumu pakalpojumus, kuriem ir vajadzīga atļauja, tad kompetentās iestādes cieši sadarbojas ar iestādēm, kuras pilda publisko tiesību uzdevumu uzraudzīt apdrošināšanas sabiedrības un citus ieguldījumu pakalpojumu uzņēmumus. Neierobežojot attiecīgo iestāžu kompetenci, šīs iestādes savstarpēji sniedz jebkādu informāciju, kas var vienkāršot to uzdevumu un ļaut veikt uzraugamo uzņēmumu darbības un finanšu stāvokļa pārraudzību.

5. Uz informāciju, kas saņemta saskaņā ar konsolidēto uzraudzību, un, jo īpaši, uz jebkādu informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, kas ir paredzēta šajā direktīvā, attiecas 30. pantā definētais dienesta noslēpums.

6. Kompetentās iestādes, kas atbild par konsolidēto uzraudzību, izveido 52. panta 2. punktā minēto finanšu līdzdalības sabiedrību sarakstus. Šos sarakstus iesniedz pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisijai.

7. Ja, piemērojot šo direktīvu, kādas dalībvalsts kompetentās iestādes atsevišķos gadījumos vēlas pārbaudīt informāciju par kādu kredītiestādi, finanšu līdzdalības sabiedrību, finanšu iestādi, banku pakalpojumu palīguzņēmumu, jauktas darbības līdzdalības sabiedrību, 55. pantā paredzētu meitas uzņēmumu vai 52. panta 10. punktā paredzētu meitas uzņēmumu, kas atrodas kādā citā dalībvalstī, tad tām jālūdz šīs citas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, lai tās veiktu šādu pārbaudi. Iestādēm, kas saņem šādu lūgumu, savas kompetences ietvaros jāreaģē uz to, pašām veicot pārbaudi vai ļaujot to darīt iestādēm, kas izteikušas šādu lūgumu, vai kādam revidentam vai ekspertam. ►M2 Kompetentā iestāde, kas lūgumu izteikusi, pēc savas vēlēšanās var piedalīties pārbaudē, ja tā pati pārbaudi neveic. ◄

8. Dalībvalstis paredz, ka, neierobežojot to krimināltiesību normas, attiecībā uz finanšu līdzdalības sabiedrībām un jauktas darbības līdzdalības sabiedrībām vai to faktiskajiem vadītājiem, kas pārkāpj normatīvos un administratīvos aktus, kuri pieņemti, lai īstenotu 52. līdz 55. pantu un šo pantu, var uzlikt sodu vai noteikt pasākumus, kas paredzēti šādu pārkāpumu vai to cēloņu novēršanai. Atsevišķos gadījumos šādiem pasākumiem var būt nepieciešama tiesas iejaukšanās. Kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai nodrošinātu iepriekš minēto sodu vai pasākumu vēlamo rezultātu, jo īpaši, ja kādas finanšu līdzdalības sabiedrības vai jauktas darbības līdzdalības sabiedrības atrašanās vieta nesakrīt ar galvenā biroja atrašanās vietu.

▼M2

56.a pants

Mātesuzņēmumi trešās valstīs

Ja uz kredītiestādi, kuras mātesuzņēmums ir kredītiestāde vai finanšu līdzdalības sabiedrība ar galveno biroju ārpus Kopienas, neattiecas konsolidēta uzraudzība atbilstīgi 52. pantam, kompetentās iestādes pārbauda, vai uz kredītiestādi attiecas trešās valsts kompetentas iestādes konsolidēta uzraudzība, kas ir līdzvērtīga tai uzraudzībai, kuru paredz 52. pantā izstrādātie principi. Pārbaudi pēc lūguma, ko iesniedzis mātesuzņēmums vai kāda regulēta vienība, kas ir saņēmusi licenci Kopienā, vai pēc savas ierosmes veic tā kompetentā iestāde, kura būtu atbildīga par konsolidēto uzraudzību, ja būtu piemērojama ceturtdaļa. Šī kompetentā iestāde apspriežas ar pārējām attiecīgajām kompetentajām iestādēm.

▼ **M2**

► **M5** Komisija var lūgt Eiropas Banku komiteju ◀ sniegt vispārējas pamatnostādnes attiecībā uz to, vai trešo valstu kompetento iestāžu konsolidētās uzraudzības režīms varētu sasniegt šajā nodaļā noteiktos konsolidētās uzraudzības mērķus attiecībā uz kredītiestādēm, kuru mātesuzņēmuma galvenais birojs atrodas ārpus Kopienas. Komiteja pastāvīgi pārskata šīs pamatnostādnes un ievēro izmaiņas šo kompetento iestāžu veiktajā konsolidētās uzraudzības režīmā.

Kompetentā iestāde, kas veic otrajā daļā paredzēto pārbaudi, ņem vērā minētās pamatnostādnes. Šim nolūkam kompetentā iestāde pirms lēmuma pieņemšanas apspriežas ar minēto komiteju.

Ja līdzvērtīgā uzraudzība nepastāv, dalībvalstis kredītiestādei pēc analoģijas piemēro 52. panta noteikumus.

Alternatīvai dalībvalstis atļauj savām kompetentajām iestādēm piemērot citas piemērotas uzraudzības metodes, ar ko sasniedz kredītiestāžu konsolidētās uzraudzības mērķus. Kompetentajai iestādei, kas būtu atbildīga par konsolidēto uzraudzību, pēc apspriešanās ar pārējām attiecīgajām kompetentajām iestādēm šīs metodes jāapstiprina. Kompetentās iestādes var, jo īpaši, noteikt, ka jāizveido finanšu līdzdalības sabiedrība ar galveno biroju Kopienā, un piemērot noteikumus par konsolidētu uzraudzību šīs finanšu līdzdalības sabiedrības stāvoklim kopumā. Ar šīm metodēm jāsasniedz šajā nodaļā noteiktie konsolidētās uzraudzības mērķi, un par tām jāpaziņo pārējām iesaistītajām kompetentajām iestādēm un Komisijai.

▼ **M5**▼ **B**

VII SADAĻA

IZPILDPILNVARAS

60. pants

Tehniski pielāgojumi

1. Attiecībā uz pašu kapitālu, neierobežojot 34. panta 3. punkta otrajā daļā minēto ziņojumu, tehniskos pielāgojumus pieņem saskaņā ar 2. punktā noteikto kārtību, kad tie attiecas uz:

- definīciju skaidrojumiem, lai šīs direktīvas īstenošanā ņemtu vērā finanšu tirgu attīstību,
- definīciju skaidrojumu, lai nodrošinātu šīs direktīvas vienādu piemērošanu visā Kopienā,
- definīcijās lietotās terminoloģijas saskaņošanu un definīciju izstrādi atbilstīgi turpmākiem aktiem par kredītiestādēm un jautājumiem, kas ar to saistīti.
- "A zonas" definīciju 1. panta 14. punktā,
- "daudzpusēju attīstības banku" definīciju 1. panta 19. punktā,
- 5. pantā noteiktā sākumkapitāla apjoma grozījumu, ņemot vērā pārmaiņas ekonomikas un monetārajā jomā,
- 18. un 19. pantā minētā un I pielikumā izklāstītā saraksta paplašināšanu vai tajā lietotās terminoloģijas labojumiem, ņemot vērā pārmaiņas finanšu tirgos,
- jomām, kurās kompetentajām iestādēm jāapmainās ar ziņām, kas uzskaitītas 28. pantā;
- 43. pantā uzskaitīto aktīvu definīciju grozījumiem, lai ņemtu vērā finanšu tirgu attīstību,
- II un IV pielikuma ārpusbilances posteņu sarakstiem un klasifikāciju, un to noteikumiem, aprēķinot koeficientu, kas aprakstīts 42., 43. un 44. pantā un III pielikumā,

▼B

- 47. pantā paredzētā minimālā koeficienta vai 43. pantā paredzētā svēruma pagaidu samazinājumu, lai ņemtu vērā īpašus apstākļus,
- 49. panta 5. — 10. punktā paredzēto atbrīvojumu precizēšanu.

▼M5

2. Komisijai palīdz Eiropas Banku komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2004/10/EK ⁽¹⁾(še turpmāk "Komiteja").

Ja ir norāde uz šo punktu, tad piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir trīs mēneši.

Komiteja pieņem savu reglamentu.

▼B

VIII SADAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

1. NODAĻA

PĀREJAS PERIODA NOTEIKUMI

61. pants

Pārejas noteikumi attiecībā uz 36. pantu

Dānija var ļaut savām hipotekārajām kredītiestādēm, kas ir izveidotas kā kooperatīvas sabiedrības vai fondi līdz 1990. gada 1. janvārim un pārveidotas par akciju sabiedrībām, turpināt iekļaut pašu kapitālā tās biedru, proti, aizņēmēju, solidāras saistības, kā minēts 36. panta 1. punktā, prasījumus pret tiem pielīdzinot šādām solidārām saistībām, ievērojot šādus ierobežojumus:

- a) par aizņēmēju solidāro saistību daļas aprēķināšanas pamatu izmanto 34. panta 2. punkta 1. un 2. apakšpunktā minēto posteņu kopsummu, no kuras atņem 34. panta 2. punkta 9., 10. un 11. apakšpunktā minētos posteņus;
- b) aprēķināšanas pamats 1991. gada 1. janvārī vai, ja pārveidošana notiek vēlāk, pārveidošanas dienā, ir maksimālais aprēķināšanas pamats. Aprēķināšanas pamats nekad nedrīkst pārsniegt maksimālo aprēķināšanas pamatu;
- c) sākot ar 1997. gada 1. janvāri, no maksimālā aprēķināšanas pamata atņem pusi no ieņēmumiem no visa jaunā kapitāla emisijas, kas izdara pēc šīs dienas, kā noteikts 34. panta 2. punkta 1. apakšpunktā; un
- d) maksimālā aizņēmēju solidāro saistību summa, ko iekļauj pašu kapitālā, nekad nedrīkst pārsniegt:
 - 1991. un 1992. gadā — 50 %,
 - 1993. un 1994. gadā — 45 %,
 - 1995. un 1996. gadā — 40 %,
 - 1997. gadā — 35 %,
 - 1998. gadā — 30 %,
 - 1999. gadā — 20 %,
 - 2000. gadā — 10 % un
 - pēc 2001. gada 1. janvāra — 0 % no aprēķināšanas pamata.

62. pants

Pārejas noteikumi attiecībā uz 43. pantu

1. Līdz 2006. gada 31. decembrim dalībvalstu kompetentās iestādes var atļaut savām kredītiestādēm piemērot 50 % riska svērumu aizdevumiem, kas atbilstīgi šo iestāžu prasībām ir pilnīgi nodrošināti ar hipo-

⁽¹⁾ OV L 3, 7.1.2004., 36. lpp.;

▼B

tēkām uz birojiem vai uz daudzējādi lietojamām komerciālām telpām, kas atrodas to dalībvalstu teritorijās, kuras atļauj 50 % riska svērumu ar šādiem nosacījumiem:

- i) 50 % riska svērumu piemēro aizņēmuma daļai, kas nepārsniedz robežu, kura aprēķināta saskaņā ar a) vai b) apakšpunktu:

- a) 50 % no attiecīgā nekustamā īpašuma tirgus vērtības.

Nekustamā īpašuma tirgus vērtība jāaprēķina diviem neatkarīgiem vērtētājiem, kas izdara neatkarīgus novērtējumus aizdevuma sniegšanas laikā. Aizdevumam jābalstās uz zemāko no abiem vērtējumiem.

Nekustamo īpašumu viens vērtētājs pārvērtē vismaz reizi gadā. Aizdevumiem, kas nav lielāki par 1 miljonu eiro un 5 % no kredītiestādes pašu līdzekļiem, nekustamo īpašumu viens vērtētājs pārvērtē vismaz vienu reizi trijos gados;

- b) 50 % no īpašuma tirgus vērtības vai 60 % no hipotekārās vērtības, atkarībā no tā, kura ir mazāka — dalībvalstīs, kas likumos vai noteikumos definējušas stingrus hipotekārās vērtības novērtēšanas kritērijus.

Hipotekārā vērtība ir nekustamā īpašuma vērtība, ko noteicis vērtētājs, kurš pietiekami novērtē īpašuma pārdošanas iespējas nākotnē, ņemot vērā noturīgus ilgtermiņa aspektus, parastos un vietējos tirgus nosacījumus, īpašuma pašreizējo izmantojumu un citu tā iespējamu izmantojumu. Hipotekārās vērtības noteikšanā neņem vērā spekulatīvus elementus. Hipotekāro vērtību dokumentē pārredzamā un skaidrā veidā.

Hipotekāro vērtību un jo īpaši pamatā esošos pieņēmumus, kas attiecas uz attiecīgā tirgus attīstību, pārvērtē vismaz reizi trijos gados vai tad, ja tirgus piedzīvo vairāk nekā 10 % kritumu.

Aprēķinos, kas paredzēti a) un b) apakšpunktā, "tirgus vērtība" ir cena, par kādu īpašumu varētu pārdot ar privātu līgumu starp labprātīgu pārdevēju un neatkarīgu pircēju novērtēšanas dienā, pieņemot, ka nekustamais īpašums ir publiski izlikts tirgū, ka tirgus nosacījumi ļauj to tiesiskā kārtā pārdot un ka pārdošanas sarunām, ņemot vērā nekustamā īpašuma veidu, ir pieejams normāls laika posms;

- ii) 100 % riska svērumu piemēro aizdevuma daļai, kas ir lielāka par i) apakšpunktā noteiktajām robežām;

- iii) nekustamais īpašums īpašniekam jāaizņem vai jāizīrē/ jāiznomā.

Pirmā daļa nekavē kompetentās iestādes dalībvalstī, kura savā teritorijā piemēro augstāku riska svērumu, atļaut ar iepriekš definētajiem nosacījumiem šā veida aizdevumiem piemērot 50 % riska svērumu to dalībvalstu teritorijās, kas atļauj 50 % riska svērumu.

Dalībvalstu kompetentās iestādes var atļaut savām kredītiestādēm piemērot 50 % riska svērumu aizdevumiem, kas ir spēkā 2000. gada 21. jūlijā, ar noteikumu, ka tiek izpildīti šajā daļā uzskaitītie nosacījumi. Šajā gadījumā īpašumu novērtē saskaņā ar iepriekš izklāstītajiem vērtējuma kritērijiem ne vēlāk kā 2003. gada 21. jūlijā.

Aizdevumiem, kas piešķirti pirms 2006. gada 31. decembra, 50 % riska svērums paliek piemērojams līdz to termiņam, ja kredītiestādei jāievēro līguma noteikumi.

Līdz 2006. gada 31. decembrim dalībvalstu kompetentās iestādes var arī atļaut savām kredītiestādēm piemērot 50 % riska svērumu aizdevumu daļai, kas atbilstīgi šo iestāžu prasībām ir pilnīgi nodrošināta ar daļām Somijas Māju būves sabiedrībās, kuras darbojas saskaņā ar 1991. gada Somijas Māju būves sabiedrību likumu vai vēlāku līdzvērtīgu likumu, ar noteikumu, ka ir izpildīti šajā daļā izklāstītie nosacījumi.

Dalībvalstis dara zināmu Komisijai, kā tās izmanto šo daļu.

2. Dalībvalstis var piemērot 50 % riska svērumu nekustamā īpašuma izpirkumnomas darījumiem, kas noslēgti pirms 2006. gada 31. decembra un attiecas uz komercdarbībai izmantojamiem aktīviem, kuri atrodas galvenā biroja valstī un kuras reglamentē tiesību normas, kas paredz, ka

▼B

iznomātājs saglabā pilnas īpašuma tiesības uz aktīvu, līdz nomnieks īsteno savas pirkuma tiesības. Dalībvalstis dara zināmu Komisijai, kā tās izmanto šo daļu.

3. Direktīvas 43. panta 3. punkts neiespaido to, kā kompetentās iestādes atzīst divpusējus pārjaunojuma līgumus, kas noslēgti attiecībā uz:

- Beļģiju, pirms 1996. gada 23. aprīļa,
- Dāniju, pirms 1996. gada 1. jūnija,
- Vāciju, pirms 1996. gada 30. oktobra,
- Grieķiju, pirms 1997. gada 27. marta,
- Spāniju, pirms 1997. gada 7. janvāra,
- Franciju, pirms 1996. gada 30. maija,
- Īriju, pirms 1996. gada 27. jūnija,
- Itāliju, pirms 1996. gada 30. jūlija,
- Luksemburgu, pirms 1996. gada 29. maija,
- Nīderlandi, pirms 1996. gada 1. jūlija,
- Austriju, pirms 1996. gada 30. decembra,
- Portugāli, pirms 1997. gada 15. janvāra,
- Somiju, pirms 1996. gada 21. augusta,
- Zviedriju, pirms 1996. gada 1. jūnija,
- Apvienoto Karalisti, pirms 1996. gada 30. aprīļa.

63. pants

Pārejas noteikumi attiecībā uz 47. pantu

1. Kredītiestādei, kuras minimālais koeficients 1991. gada 1. janvārī nerasniedza 8 %, kas paredzēti 47. panta 1. punktā, pakāpeniski secīgos posmos jāsasniedz minētais līmenis. Tā nedrīkst ļaut, ka koeficients kļūst mazāks par sasniegto līmeni, pirms mērķis ir sasniegts. Jebkurām svārstībām vajadzētu būt īslaicīgām, un to iemesli jādara zināmi kompetentajām iestādēm.

2. Lai novērstu nopietnus traucējumus savu tirgu darbībā, uz laiku, kas nav vairāk kā pieci gadi pēc 1993. gada 1. janvāra, dalībvalstis, ja tās uzskata to par vajadzīgu, var paredzēt 10 % svērumu obligācijām, kas definētas Direktīvas 85/611/EEK 22. panta 4. punktā, un apstiprināt to kredītiestādēm. Šādas atkāpes paziņo Komisijai.

3. Ne vairāk kā septiņus gadus ilgā laika posmā pēc 1993. gada 1. janvāra 47. panta 1. punktu nepiemēro Grieķijas Lauksaimniecības bankai. Tomēr tai secīgos posmos jāsasniedz 47. panta 1. punktā paredzētais līmenis saskaņā ar metodi, kas aprakstīta šā panta 1. punktā.

64. pants

Pārejas noteikumi attiecībā uz 49. pantu

1. Ja 1993. gada 5. februārī kāda kredītiestāde jau ir veikusi riska darījumu vai riska darījumus, kas pārsniedz liela riska darījumu ierobežojumu vai liela riska darījumu kopapjoma ierobežojumu, kas noteikts 49. pantā, tad kompetentās iestādes prasa attiecīgajai kredītiestādei veikt pasākumus, lai nodrošinātu šā riska darījuma vai šo riska darījumu atbilstību 49. pantā noteiktajiem ierobežojumiem.

2. Procesu, kura mērķis ir nodrošināt šāda riska darījuma vai riska darījumu atbilstību atļautajiem ierobežojumiem, izstrādā, pieņem, īsteno un pabeidz laikā, ko kompetentās iestādes uzskata par atbilstīgu pareizas pārvaldības un godīgas konkurences principam. Kompetentās iestādes informē Komisiju ►M5 ————— ◄ jautājumos par apstiprināto vispārīgā procesa grafiku.

▼B

3. Kredītiestāde nedrīkst pieņemt nevienu pasākumu, kas varētu radīt 1. punktā minēto riska darījumu apjoma pieaugumu, salīdzinot ar līmeni, kādu šie riska darījumi sasniedza 1993. gada 5. februārī.
4. Saskaņā ar 2. pantu piemērojamais termiņš beidzas ne vēlāk kā 2001. gada 31. decembrī. Riska darījumus ar garāku termiņu, attiecībā uz kuriem aizdevējai iestādei jāievēro līgumu noteikumi, var turpināt līdz to termiņa beigām.
5. Dalībvalstis līdz 1998. gada 31. decembrim var paaugstināt 49. panta 1. punktā noteikto ierobežojumu līdz 40 %, bet 49. panta 2. punktā noteikto ierobežojumu līdz 30 %. Šādos gadījumos, ievērojot 1. — 4. punktu, termiņš, kurā nodrošina minētā laika posma beigās esošo riska darījumu atbilstību 49. pantā noteiktajiem ierobežojumiem, beidzas 2001. gada 31. decembrī.
6. Kredītiestādēm, kuru pašu kapitāls nepārsniedz 7 miljonus eiro, un vienīgi šādām iestādēm dalībvalstis var 5. punktā noteikto termiņu pagarināt par pieciem gadiem. Dalībvalstis, kas izmanto šajā punktā paredzēto iespēju, veic pasākumus, lai novērstu konkurences traucējumus, un par to informē Komisiju ► **M5** ————— ◀ jautājumus.
7. Šā panta 5. un 6. punktā minētajos gadījumos riska darījumu var uzskatīt par liela riska darījumu, ja tā vērtība ir 15 % vai vairāk no pašu kapitāla.
8. Līdz 2001. gada 31. decembrim dalībvalstis var ziņot par liela riska darījumiem divas reizes gadā, nevis kā noteikts 48. panta 2. punkta otrajā ievilkumā.
9. Dalībvalstis var pilnīgi vai daļēji atbrīvot no 49. panta 1., 2. un 3. punkta piemērojuma kādas kredītiestādes riska darījumus, kuri ir pirms 2002. gada 1. janvāra radušies hipotekārie aizdevumi, kā tie definēti 62. panta 1. punktā, kā arī pirms 2002. gada 1. janvāra noslēgti īpašuma izpirkumnomas darījumi, kā tie definēti 62. panta 2. punktā, un abos gadījumos nepārsniedzot 50 % no attiecīgā īpašuma vērtības.
- Tas pats attiecas uz aizdevumiem, kas atbilstīgi kompetento iestāžu prasībām ir pilnīgi nodrošināti ar daļām Somijas Māju būves sabiedrībās, kas darbojas saskaņā ar Somijas 1991. gada Māju būves sabiedrību likumu vai vēlāku līdzvērtīgu likumu, kuri ir līdzīgi pirmajā daļā minētajiem hipotekārajiem aizdevumiem.

65. pants

Pārejas noteikumi attiecībā uz 51. pantu

Kredītiestādēm, kas 1993. gada 1. janvārī pārsniedza 51. panta 1. un 2. punktā noteiktās robežas, līdz 2003. gada 1. janvārim jāpanāk atbilstība tām.

2. NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

66. pants

Komisijas informācija

Dalībvalstis dara zināmus Komisijai savu normatīvo un administratīvo aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

67. pants

Atceltās direktīvas

1. Ar V pielikuma A daļā norādītajām direktīvām grozītās direktīvas 73/183/EEK, 77/780/EEK, 89/299/EEK, 89/646/EEK, 89/647/EEK, 92/30/EEK un 92/121/EEK tiek atceltas, neierobežojot dalībvalstu pienākumu ievērot to minēto direktīvu pārņemšanas termiņus, kuras uzskaitītas V pielikuma B daļā.

▼B

2. Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās būtu jālasa saskaņā ar korelācijas tabulu VI pielikumā.

68. pants

Īstenošana

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

69. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

▼B*I PIELIKUMS***DARBĪBAS, UZ KURĀM ATTIECAS SAVSTARPĒJĀ ATZĪŠANA**

1. Noguldījumu vai citu atmaksājamu līdzekļu pieņemšana
2. Kreditēšana ⁽¹⁾
3. Finanšu noma
4. Norēķina pakalpojumi
5. Maksāšanas līdzekļu emisija un administrēšana (piem., kredītkartes, ceļojumu čeki un banku pārveduma vekseļi)
6. Garantijas un saistības
7. Darījumi uz pašu rēķina vai klientu rēķina ar:
 - a) naudas tirgus instrumentiem (čeki, vekseļiem, depozīta sertifikātiem utt.),
 - b) ārvalstu valūtu,
 - c) standartizētiem nākotnes finanšu un iespēju darījumiem,
 - d) maiņas kursa un procentu likmes instrumentiem,
 - e) pārvedamiem vērtspapīriem
8. Dalība vērtspapīru emisijā un ar šādu emisiju saistīto pakalpojumu sniegšana
9. Uzņēmumu konsultēšana par kapitāla struktūru, darbības stratēģiju un ar to saistītiem jautājumiem un padomi un pakalpojumi saistībā ar uzņēmējdarbību apvienošanu un uzņēmumu pirkšanu
10. Starpniecība naudas tirgus darījumos
11. Portfeļa pārvaldība un konsultācijas
12. Vērtspapīru glabāšana un pārvaldīšana
13. Kredītinformācijas pakalpojumi
14. Glabāšanas pakalpojumi

▼M4

Uz pakalpojumiem un darbībām, kas paredzētas A un B iedaļā Eiropas Parlamenta un Padomes ... Direktīvā 2004/39/EK ⁽²⁾ par finanšu instrumentu tirgiem ⁽³⁾, ja tie attiecas uz minētās direktīvas I pielikuma C iedaļā paredzētajiem finanšu instrumentiem, attiecas savstarpēja atzīšana saskaņā ar šo direktīvu.

⁽¹⁾ Tostarp:

- patēriņa kredīts,
- hipotekārais kredīts,
- faktoringa ar vai bez regresa tiesībām,
- tirdzniecības darījumu finansēšana (tostarp eksporta bezregresa finansēšana).

⁽²⁾ Publikāciju birojs iekļauj atsauci uz šo direktīvu.

⁽³⁾ OV L

II PIELIKUMS

ĀRPUSBILANCES POSTEŅU KLASIFIKĀCIJA

Pilns risks:

- galvojumi, kas aizstāj kredītu,
- pieņemtie vekseļi,
- indosamenti uz vekseļiem, uz kuriem nav citas kredītiestādes nosaukuma,
- darījumi ar regresa tiesībām,
- neatsaucami rezerves akreditīvi, kas aizstāj kredītu,
- aktīvi, kas iegādāti saskaņā ar līgumiem par nākotnes pirkumu par tūlītēju samaksu,
- līgumi par noguldījumu izvietojumu noteiktā datumā nākotnē ar noteiktu procentu likmi,
- daļēji samaksāto akciju un vērtspapīru nesamaksātā daļa,
- pārējie pilna riska posteņi.

Vidējs risks:

- izdoti un apstiprināti akreditīvi (skat. arī par vidējo zemāks risks),
- garantijas un nodrošinājums (tostarp publisko pasūtījumu galvojums, izpildījuma nodrošinājums, muitas un nodokļu galvojumi) un galvojumi, kas neaizstāj kredītu,
- aktīvu pārdošanas un atpiršanas līgumi, kas definēti Direktīvas 86/635/EEK 12. panta 3. un 5. punktā;
- neatsaucami rezerves akreditīvi, kas neaizstāj kredītu,
- neizmantoti kredīti (kreditēšanas, vērtspapīru pirkuma, galvojuma vai akcepta kredītu līgumu saistības), kuru sākotnējais termiņš ir vairāk nekā viens gads,
- parāda vērtspapīru izdošanas līdzekļi (*NIF* — *note issuance facilities*) un atjaunojami vērtspapīru laidiena sākotnējās parakstes līdzekļi nolūkā tos pārdot (*RUF* — *revolving underwriting facilities*),
- pārējie vidēja riska posteņi.

Par vidējo zemāks risks:

- akreditīvi, kam par nodrošinājumu ir attiecīgās preces, un citas pašlikvidācijas operācijas,
- pārējie par vidējo zemāka riska posteņi.

Zems risks:

- neizmantoti kredīti (kreditēšanas, vērtspapīru pirkuma, galvojuma vai pārvedu vekseļu saistības) ar sākotnējo termiņu, kas nav ilgāks par vai ir vienāds ar vienu gadu, vai tādi, kurus jebkurā laikā bez nosacījumiem un paziņošanas var atcelt,
- pārējie zema riska posteņi.

Dalībvalstis apņemas informēt Komisiju, tiklīdz tās ir vienojušās par kāda jauna ārpusbilances posteņa iekļaušanu katras riska kategorijas jebkurā no pēdējiem ievilkumiem. Kad 60. pantā paredzētā procedūra pabeigta, veic šādu posteņu galīgo klasificēšanu Kopienas līmenī.

III PIELIKUMS

NOTEIKUMI, KURUS PIEMĒRO ĀRPUSBILANCES POSTE-
ŅIEM

1. METODES IZVĒLE

Lai novērtētu kredītrisku, kas saistīts ar IV pielikuma 1. un 2. punktā uzskaitītajiem līgumiem, kredītiestādes ar kompetento iestāžu piekrišanu var izvēlēties vienu no turpmāk izklāstītajām metodēm. Kredītiestādēm, kam jāievēro noteikumi Direktīvas 93/6/EEK ⁽¹⁾ 6. panta 1. punktā, jāizmanto pirmā turpmāk izklāstītā metode. Lai novērtētu kredītrisku, kas saistīts ar IV pielikuma 3. punktā uzskaitītajiem līgumiem, kredītiestādēm jāizmanto pirmā turpmāk izklāstītā metode.

2. METODES

1. metode: novērtēšana pēc tirgus cenas

A posms: nosakot līgumiem faktiskās tirgus cenas, visiem līgumiem iegūst faktiskās aizstāšanas izmaksas ar pozitīvām vērtībām.

B posms: lai iegūtu iespējamā nākotnes kredītriska lielumu ⁽²⁾, nosacītās pamatsummas vai pamatā esošās vērtības reizina ar šādiem procentiem:

1. TABULA ^(a) ^(b)

Atlicis līdz termiņa beigām ^(c)	Procentu likmju līgumi:	Līgumi par ārvalstu valūtas maiņas likmēm un zeltu	Līgumi par akcijām	Līgumi par dārgmetāliem, izņemot zeltu	Līgumi par citām precēm, kas nav dārgmetāli
Viens gads vai mazāk	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Vairāk nekā viens gads, mazāk nekā pieci gadi	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Vairāk nekā pieci gadi	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

^(a) Līgumus, kas neatbilst šajā tabulā norādītajām piecām kategorijām, pielīdzina līgumiem par citām precēm, kas nav dārgmetāli.

^(b) Līgumiem ar vairākām pamatsummas maiņām procenti jāreizina ar to atlikušo maksājumu skaitu, kuri vēl nav nokārtoti saskaņā ar līgumu.

^(c) Līgumiem, kas paredz atlikušo kredītu nokārtošanu saskaņā ar norādītajām maksājuma dienām un kam noteikumi tiek pielāgoti tā, ka līguma tirgus vērtība šajās norādītajās dienās ir nulle, atlikušais laiks līdz termiņa beigām ir vienāds ar laiku līdz dienai, kad tiks izdarīta nākošā pielāgošana. Procentu likmes līgumiem, kuri atbilst šiem kritērijiem un kuru laiks līdz termiņa beigām ir vairāk nekā viens gads, procenti nav zemāks par 0,5 %.

Lai aprēķinātu nākotnes kredītrisku saskaņā ar B posmu, kompetentās iestādes var atļaut kredītiestādēm līdz 2006. gada 31. decembrim piemērot turpmāk norādītos procentus, nevis tos, kas paredzēti 1. tabulā, ja vien iestādes izmanto izvēles tiesības, kas paredzētas Direktīvas 93/6/EEK 11.a pantā līgumiem IV pielikuma 3. punkta b) un c) apakšpunkta nozīmē:

1.a TABULA

Atlicis līdz termiņa beigām	Dārgmetāli, (izņemot zeltu)	Parastie metāli	Lauksaimniecības produkti (softs)	Citas preces, tostarp enerģija
Viens gads vai mazāk	2 %	2,5 %	3 %	4 %

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 93/6/EEK (1993. gada 15. marts) par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību (OV L 141, 11.6.1993., 1. lpp.). Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 98/33/EK (OV L 204, 21.7.1998., 29. lpp.).

⁽²⁾ Izņemot vienas valūtas mijmaiņas darījumus ar "mainīgu/mainīgu" procentu likmi, kurām var aprēķināt vienīgi faktiskās aizstāšanas izmaksas.

▼B

Atlicis līdz termiņa beigām	Dārgmetāli, (izņemot zeltu)	Parastie metāli	Lauksaimniecības produkti (softs)	Citas preces, tostarp enerģija
Vairāk nekā viens gads, mazāk nekā pieci gadi	5 %	4 %	5 %	6 %
Vairāk nekā pieci gadi	7,5 %	8 %	9 %	10 %

C posms: pašreizējo aizstāšanas izmaksu summu un iespējamo nākotnes kredītrisku reizina ar riska svērumiem, kas attiecināti uz attiecīgajām otrām pusēm 43. pantā.

2. metode: "sākotnējā riska" metode

A posms: katra finanšu instrumenta nosacīto pamatsummu reizina ar šādiem procentiem:

2. TABULA

Sākotnējais termiņš ⁽¹⁾	Procentu likmju līgumi:	Līgumi par ārvalstu valūtas maiņas likmēm un zeltu
Viens gads vai mazāk	0,5 %	2 %
Vairāk nekā viens gads, bet ne vairāk kā divi gadi	1 %	5 %
Papildu summa par katru papildu gadu	1 %	3 %

⁽¹⁾ Procentu likmju līgumu gadījumā kredītiestādes var ar savu kompetento iestāžu piekrišanu izvēlēties vai nu sākotnējo, vai atlikušo termiņu.

B posms: tā iegūto sākotnējo risku reizina ar riska svērumiem, kas atbilstīgi 43. pantam sadalīti starp attiecīgajām līgumslēdzējām pusēm.

Attiecībā uz 1. un 2. metodi kompetentajām iestādēm jāgādā, lai nosacītā summa, kas jāņem vērā, būtu pienācīgs kritērijs līguma riska novērtēšanai. Kad, piemēram, līgums paredz daudzskārtīgas naudas plūsmas, nosacītā summa jākorrigē, lai ņemtu vērā to, kā tas iespaido minētā līguma riska struktūru.

3. SAVSTARPĒJO PRASĪJUMU LĪGUMISKĀ DZĒŠANA (PĀRJAUNOJUMA LĪGUMI UN CITAS VIENOŠANĀS PAR SAVSTARPĒJO PRASĪJUMU DZĒŠANU)

a) Savstarpējo prasījumu dzēšanas veidi, ko kompetentās iestādes var atzīt

Šajā 3. punktā "līgumslēdzēja puse" ir subjekts (tostarp fiziskas personas), kam ir tiesības slēgt vienošanos par savstarpējo prasījumu līgumisku dzēšanu.

Kompetentās iestādes var atzīt par risku mazinošiem šādus savstarpējo prasījumu līgumiskās dzēšanas veidus:

- divpusējus pārjaunojuma līgumus starp kredītiestādi un otru līgumslēdzēju pusi, saskaņā ar kuriem savstarpējās prasības un saistības tiek automātiski apvienotas tā, ka šis pārjaunojums nosaka tikai vienu neto summu katru reizi, kad pārjaunojumu piemēro, un tādējādi rada tikai vienu juridiski saistošu jaunu līgumu, kas atceļ iepriekšējos līgumus;
- citas divpusējas vienošanās par savstarpējo prasījumu dzēšanu starp kredītiestādi un otru līgumslēdzēju pusi.

b) Atzīšanas nosacījumi

Kompetentās iestādes savstarpējo prasījumu līgumisko dzēšanu var atzīt par risku mazinošu vienīgi ar šādiem nosacījumiem:

- starp kredītiestādi un otru līgumslēdzēju pusi ir vajadzīga tāda vienošanās par savstarpējo prasījumu līgumisko dzēšanu, kas rada tikai vienu juridisko saistību, kura attiecībā uz visiem darījumiem

▼B

miem, ko tā skar, darbojas tā, ka gadījumā, ja līgumslēdzēja puse pārtrauc darbību maksātnespējas, bankrota, likvidācijas vai citu līdzīgu apstākļu dēļ, kredītiestādei būtu prasījums vai saistības maksāt vienīgi to atsevišķo darījumu pozitīvo vai negatīvo neto summu, kurus skar attiecīgā vienošanās, novērtējot pēc tirgus cenas;

- ii) kredītiestādei jādara kompetentām iestādēm pieejami rakstiski un pamatoti juridiski atzinumi, no kuriem izriet, ka juridisku strīdu gadījumā saskaņā ar turpmāk norādītiem tiesību aktiem kompetentās tiesu un administratīvās iestādes i) punktā aprakstītajos gadījumos konstatētu, ka kredītiestādes prasījumi un saistības ir vienīgi neto summa, kā aprakstīts i) punktā, saskaņā ar:
 - tās valsts likumiem, kuras jurisdikcijā ir attiecīgā līgumslēdzēja puse, un, ja ir iesaistīta uzņēmuma ārvalstu filiāle, arī tās valsts likumiem, kuras jurisdikcijā ir minētā filiāle,
 - likumiem, kas reglamentē attiecīgos atsevišķos darījumus, un
 - likumiem, kas reglamentē līgumus vai vienošanās, kas vajadzīgas, lai īstenotu savstarpējo prasījumu līgumisku dzēšanu;
- iii) kredītiestādēm jābūt izstrādātām procedūrām, kā nodrošināt to, ka savstarpējo prasījumu līgumiskās dzēšanas tiesiskā spēkā esamība tiek pastāvīgi uzraudzīta, ņemot vērā attiecīgo likumu iespējamās izmaiņas.

Kompetentajām iestādēm, vajadzības gadījumā pēc apspriešanās ar citām attiecīgām kompetentām iestādēm, jābūt pārliecinātām, ka savstarpējo prasījumu līgumiskā dzēšana tiesiski ir spēkā saskaņā ar katras attiecīgās jurisdikcijas likumiem. Ja kāda no kompetentajām iestādēm šajā sakarā nav pārliecināta, tad vienošanos par savstarpējo prasījumu līgumisko dzēšanu neatzīt par risku mazinošu nevienai no līgumslēdzējām pusēm.

Kompetentās iestādes var pieņemt pamatotus juridiskus atzinumus, kas sagatavoti katram savstarpējo prasījumu līgumiskās dzēšanas veidam.

Par risku mazinošu nevar atzīt līgumu, kurā ir noteikums, kas atļauj maksātnespējīgai līgumslēdzējai pusei veikt vienīgi ierobežotus maksājumus vai vispār neveikt maksājumus maksātnespējīgajam, pat ja maksātnespējīgais ir neto kreditors (atbrīvojumaklauzula).

Kompetentās iestādes par tādām, kas mazina risku, var atzīt vienošanās par līgumisku dzēšanu, kas aptver ārvalstu valūtas maiņas kursa līgumus ar sākotnējo termiņu 14 kalendāra dienas vai mazāk, pārdotus iespēju līgumus vai citus līdzīgus ārpusbilances posteņus, uz ko neattiecas šis pielikums, tāpēc ka tie nerada nekādu kredītrisku, vai arī tāpēc ka risks, ko tie rada, ir neliels. Gadījumā, kad atbilstīgi šo līgumu pozitīvai vai negatīvai tirgus vērtībai to iekļaušana citā līgumiskās dzēšanas nolīgumā var izraisīt kapitāla normatīvu palielināšanos vai samazināšanos, kompetentajām iestādēm jāuzliek par pienākumu kredītiestādēm vienādi piemērot vienu un to pašu metodi.

c) Atzīšanas sekas

i) *Pārjaunojuma līgumi*

Svērumu var attiecināt uz pārjaunojuma līgumos noteiktajām vienīgajām neto summām, nevis attiecīgajām bruto summām. Tā, piemērojot 1. metodi,

- A posmā faktiskās aizstāšanas izmaksas, un
- B posmā nosacītās pamatsummas vai pamatā esošās vērtības

var aprēķināt, ņemot vērā pārjaunojuma līgumu. Piemērojot 2. metodi, A posmā nosacīto pamatsummu var aprēķināt, ņemot vērā pārjaunojuma līgumu; jāpiemēro 2. tabulā dotie procenti.

ii) *Citas vienošanās par savstarpējo prasījumu dzēšanu*

Piemērojot 1. metodi:

▼B

- A posmā to līgumu faktiskās aizstāšanas izmaksas, uz kuriem attiecas vienošanās par savstarpējo prasījumu dzēšanu, var aprēķināt, ņemot vērā faktiskās hipotētiskās tīrās aizstāšanas izmaksas, kas izriet no attiecīgās vienošanās; kad dzēšana rada tīro saistību kredītiestādei, kas aprēķina tīrās aizstāšanas izmaksas, uzskata, ka faktiskās aizstāšanas izmaksas ir vienādas ar nulli,
- B posmā rādītāju, kas izsaka varbūtējo nākotnes kredītrisku visiem līgumiem, kas iekļauti dzēšanas nolīgumā, var samazināt saskaņā ar šādu vienādību:

$$PCE_{red} = 0,4 * PCE_{gross} + 0,6 * NGR * PCE_{gross}$$

kur

- PCE_{red} = varbūtējā nākotnes kredītriska samazinātais rādītājs visiem līgumiem ar konkrētu līgumslēdzēju pusi, kuri ir iekļauti tiesiski spēkā esošā divpusējā nolīgumā par dzēšanu,
- PCE_{gross} = varbūtējā nākotnes kredītriska rādītāju kopsumma visiem līgumiem ar konkrētu līgumslēdzēju pusi, kuri ir iekļauti tiesiski spēkā esošā divpusējā nolīgumā par dzēšanu un aprēķināti, reizinot nosacītās pamatsummas ar 1. tabulā paredzētajiem procentiem,
- NGR = "neto/bruto attiecības koeficients": pēc kompetento iestāžu izvēles:
 - i) vai nu nošķirts aprēķins: koeficients, kas noteikts pēc tīrajām aizstāšanas izmaksām visiem līgumiem, kas iekļauti tiesiski spēkā esošā divpusējā nolīgumā par dzēšanu ar konkrētu līgumslēdzēju pusi (skaitītājs), un bruto aizstāšanas izmaksām visiem līgumiem, kas iekļauti tiesiski spēkā esošā divpusējā nolīgumā par dzēšanu ar konkrētu līgumslēdzēju pusi (saucējs); vai
 - ii) kopējs aprēķins: koeficients, kas noteikts pēc summas, kura iegūta, summējot divpusēji aprēķinātas tīrās aizstāšanas izmaksas visām līgumslēdzējām pusēm, ņemot vērā līgumus, kas iekļauti tiesiski spēkā esošos nolīgumos par dzēšanu (skaitītājs), un bruto aizstāšanas izmaksām visiem līgumiem, kas iekļauti tiesiski spēkā esošos nolīgumos par dzēšanu (saucējs).

Ja dalībvalstis dod kredītiestādēm tiesības izvēlēties metodi, izvēlēta metode jāpieņem konsekventi.

Varbūtējā nākotnes kredītriska aprēķinam saskaņā ar formulu iepriekš pilnīgi atbilstīgus līgumus, kas ir iekļauti nolīgumā par dzēšanu, var ņemt vērā kā vienu līgumu ar nosacītu pamatsummu, kas ir vienāda ar tīrajiem ieņēmumiem. Pilnīgi atbilstīgi līgumi ir ārvalstu valūtas maiņas nākotnes līgumi vai līdzīgi līgumi, kuros nosacītā pamatsumma ir vienāda ar naudas plūsmu, ja to termiņš ir viens un tas pats datums un ja tie pilnīgi vai daļēji izteikti vienā un tajā pašā valūtā.

Piemērojot 2. metodi, A posmā:

▼ **B**

- pilnīgi atbilstīgus līgumus, kas iekļauti nolīgumā par dzēšanu, var ņemt vērā kā vienu līgumu ar nosacītu pamatsummu, kas ir vienāda ar tīrajiem ieņēmumiem; nosacīto pamatsummu daudzumus reizina ar procentiem, kas doti 2. tabulā,
- visiem pārējiem līgumiem, uz ko attiecas vienošanās par savstarpējo prasījumu dzēšanu, piemērojamos procentus var samazināt, kā norādīts 3. tabulā.

3. TABULA

Sākotnējais termiņš ⁽¹⁾	Procentu likmju līgumi:	Ārvalstu valūtas līgumi
Viens gads vai mazāk	0,35 %	1,50 %
Ilgāk par vienu gadu, bet ne ilgāk par diviem gadiem	0,75 %	3,75 %
Papildu summa par katru papildu gadu	0,75 %	2,25 %

⁽¹⁾ Procentu likmju līgumu gadījumā kredītiestādes var ar savu kompetento iestāžu piekrišanu izvēlēties vai nu sākotnējo, vai atlikušo termiņu.

IV PIELIKUMS

ĀRPUSBILANCES POSTEŅU KLASIFIKĀCIJA

1. Procentu likmju līgumi:

- a) vienas valūtas procentu likmes mijmaiņas līgumi;
- b) pamata mijmaiņas līgumi;
- c) nestandartizēti procentu likmes nākotnes līgumi;
- d) standartizēti procentu likmes nākotnes līgumi;
- e) nopirkti procentu likmes iespēju līgumi;
- f) citi līdzīgi līgumi.

2. Ārvalstu valūtas maiņas līgumi un līgumi par zeltu:

- a) procentu likmes mijmaiņas darījumi dažādās valūtās;
- b) ārvalstu valūtas maiņas nākotnes līgumi;
- c) standartizēti nākotnes līgumi par valūtu;
- d) nopirkti valūtas iespēju līgumi;
- e) citi līdzīgi līgumi;
- f) iepriekš a) līdz e) apakšpunktā minētajiem līgumiem līdzīgi līgumi par zeltu.

3. Pielikuma 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā un 2. punkta a) līdz d) apakšpunktā minētajiem līgumiem līdzīgi līgumi par citiem atsauces elementiem vai indeksiem:

- a) līgumi par akcijām;
- b) līgumi par dārgmetāliem, izņemot zeltu;
- c) līgumi par citām precēm, kas nav dārgmetāli;
- d) citi līdzīgi līgumi.

V PIELIKUMS

A DAĻA

ATCELTĀS DIREKTĪVAS AR TO SECĪGIEM GROZĪJUMIEM

(minētas 67. pantā)

Padomes Direktīva 73/183/EEK

Padomes Direktīva 77/780/EEK

Padomes Direktīva 85/345/EEK

Padomes Direktīva 86/137/EEK

Padomes Direktīva 86/524/EEK

Padomes Direktīva 89/646/EEK

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/26/EK

vienīgi 1. panta pirmais ievilkums; 2. panta 1. punkta pirmais ievilkums un 2. punkta pirmais ievilkums; 3. panta 2. punkts, 4. panta 2., 3. un 4. punkts, saistībā ar norādēm uz Direktīvu 77/780/EEK, un 6. punkts, kā arī 5. panta pirmais ievilkums

Padomes Direktīva 96/13/EK

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/33/EK

Padomes Direktīva 89/299/EEK

Padomes Direktīva 91/633/EEK

Padomes Direktīva 92/16/EEK

Padomes Direktīva 92/30/EEK

Padomes Direktīva 89/646/EEK

Padomes Direktīva 92/30/EEK

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/26/EK

vienīgi 1. panta pirmais ievilkums

Padomes Direktīva 89/647/EEK

Komisijas Direktīva 91/31/EEK

Padomes Direktīva 92/30/EEK

Komisijas Direktīva 94/7/EK

Komisijas Direktīva 95/15/EK

Komisijas Direktīva 95/67/EK

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/10/EK

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/32/EK

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/33/EK (2. pants)

Padomes Direktīva 92/30/EEK

Padomes Direktīva 92/121/EEK

B DAĻA
IEVIEŠANAS TERMIŅI
(minēti 67. pantā)

<i>Direktīva</i>	<i>Ieviešanas termiņš</i>
73/183/EEK (OV L 194, 16.7.1973., 1. lpp.)	2.1.1975. ⁽¹⁾
77/780/EEK (OV L 322, 17.12.1977., 30. lpp.)	15.12.1979.
85/345/EEK (OV L 183, 16.7.1985., 19. lpp.)	15.7.1985.
86/137/EEK (OV L 106, 23.4.1986., 35. lpp.)	—
86/524/EEK (OV L 309, 4.11.1986., 15. lpp.)	31.12.1986.
89/299/EEK (OV L 124, 5.5.1989., 16. lpp.)	1.1.1993.
89/646/EEK (OV L 386, 30.12.1989., 1. lpp.)	6. panta 2. punkts, pārējie noteikumi
	1.1.1990.
	1.1.1993.
89/647/EEK (OV L 386, 30.12.1989., 14. lpp.)	1.1.1991.
91/31/EEK (OV L 17, 23.1.1991., 20. lpp.)	31.3.1991.
91/633/EEK (OV L 339, 11.12.1991., 16. lpp.)	31.12.1992.
92/16/EEK (OV L 75, 31.3.1992., 48. lpp.)	31.12.1992.
92/30/EEK (OV L 110, 28.4.1992., 52. lpp.)	31.12.1992.
92/121/EEK (OV L 29, 5.2.1993., 1. lpp.)	31.12.1993.
94/7/EK (OV L 89, 6.4.1994., 17. lpp.)	25.11.1994.
95/15/EK (OV L 125, 8.6.1995., 23. lpp.)	30.9.1995.
95/26/EK (OV L 168, 18.7.1995., 7. lpp.)	18.7.1996.
95/67/EK (OV L 314, 28.12.1995., 72. lpp.)	1.7.1996.
96/10/EK (OV L 85, 3.4.1996., 17. lpp.)	30.6.1996.
96/13/EK (OV L 66, 16.3.1996., 15. lpp.)	15.4.1996.
98/32/EK (OV L 204, 21.7.1998., 26. lpp.)	21.7.2000.
98/33/EK (OV L 204, 21.7.1998., 29. lpp.)	21.7.2000.

⁽¹⁾ Tomēr attiecībā uz 3. panta 2. punkta g) apakšpunktā minētā ierobežojumu atcelšanu Nīderlandei ir piešķirta atļauja atlikt ieviešanu līdz 1977. gada 2. jūlijam (Skat. Direktīvas 73/183/EEK 8. panta otro daļu).

KORELĀCIJAS TABULA

Šajā direktīvā	Direktīvā 77/780/EEK	Direktīvā 89/299/EEK	Direktīvā 89/646/EEK	Direktīvā 89/647/EEK	Direktīvā 92/30/EEK	Direktīvā 92/121/EEK	Direktīva 96/10/EK
1. panta 1. punkts	1. panta pirmais ievilkums				1. panta pirmais ievilkums	1. panta c) punkts	
1. panta 2. punkts	1. panta otrais ievilkums						
1. panta 3. punkts			1. panta 3. punkts				
1. panta 4. līdz 8. punkts			1. panta 5. līdz 9. punkts				
1. panta 9. punkts					1. panta sestais ievilkums		
1. panta 10. un 11. punkts			1. panta 10. un 11. punkts				
1. panta 12. punkts			1. panta 12. punkts		1. panta septītais ievilkums	1. panta c) punkts	
1. panta 13. punkts			1. panta 13. punkts		1. panta astotais ievilkums	1. panta d) punkts	
1. panta 14. līdz 17. punkts				2. panta 1. punkta otrais līdz piektais ievilkums			
1. panta 18. līdz 20. punkts				2. panta 1. punkta sestais līdz astotais ievilkums			
1. panta 21. līdz 23. punkts					1. panta trešais līdz piektais ievilkums		
1. panta 24. punkts						1. panta h) punkts	
1. panta 25. punkts						1. panta m) punkts	
1. panta 26. punkts	1. panta piektais ievilkums						
1. panta 27. punkts				2. panta 1. punkta devītais ievilkums			

▼B

Šajā direktīvā	Direktīvā 77/780/EEK	Direktīvā 89/299/EEK	Direktīvā 89/646/EEK	Direktīvā 89/647/EEK	Direktīvā 92/30/EEK	Direktīvā 92/121/EEK	Direktīva 96/10/EK
2. panta 1. punkts	2. panta 1. punkts		2. panta 1. punkts	1. panta 1. punkts	2. pants		
2. panta 2. punkts							
2. panta 3. punkts	2. panta 2. punkts						
2. panta 4. punkts	2. panta 3. punkts						
2. panta 5. punkta pirmā, otrā un trešā daļa	2. panta 4. punkta a), b) un c) apakšpunkts						
2. panta 6. punkts			2. panta 3. punkts	1. panta 3. punkts		2. panta 2. punkta b) apakšpunkts	
3. pants			3. pants				
4. pants	3. panta 1. punkts						
5. panta 1. punkta pirmā daļa	3. panta 2. punkta pirmā daļa		4. panta 1. punkts				
5. panta 1. punkta otrā daļa	10. panta 1. punkta trešā daļa						
5. panta 2. punkts			4. panta 2. punkta, pirmais teikums, a), b) un c) apakšpunkts				
			10. panta 1. līdz 5. punkts				
5. panta 3. līdz 7. punkts							
6. panta 1. punkts	3. panta 2. punkta pirmā daļa, trešais ievilkums un otrā daļa						
6. panta 2. punkts	3. panta 2. punkta a) apakšpunkts						
7. panta 1. un 2. punkts			1. panta 10. punkta otrā daļa un 5. panta 1. un 2. punkts				

▼B

Šajā direktīvā	Direktīvā 77/780/EEK	Direktīvā 89/299/EEK	Direktīvā 89/646/EEK	Direktīvā 89/647/EEK	Direktīvā 92/30/EEK	Direktīvā 92/121/EEK	Direktīva 96/10/EK
7. panta 3. punkts	3. panta 2. punkts trešā, ceturtā un piektā daļa						
8. pants	3. panta 4. punkts						
9. pants	3. panta 3. punkta a) apakšpunkts						
10. pants	3. panta 6. punkts						
11. pants	3. panta 7. punkts						
12. pants			7. pants				
13. pants			6. panta 1. punkts				
14. panta 1. punkts	8. panta 1. punkts						
14. panta 2. punkts	8. panta 5. punkts						
15. pants	5. pants						
16. panta 1. līdz 5. punkts			11. panta 1. līdz 5. punkts				
16. panta 6. punkts			1. panta 10. punkta otrā daļa				
17. pants			13. panta 2. punkts				
18. pants			18. panta 1. punkts				
19. pants			18. panta 2. punkts				
20. panta 1. līdz 6. punkts			19. pants				
20. panta 7. punkts			23. panta 1. punkts				
21. panta 1. un 2. punkts			20. pants				
21. panta 3. punkts			23. panta 2. punkts				
22. pants			21. pants				
23. panta 1. punkts			8. pants				
23. panta 2. līdz 7. punkts			9. pants				
24. pants	9. pants						

▼B

Šajā direktīvā	Direktīvā 77/780/EEK	Direktīvā 89/299/EEK	Direktīvā 89/646/EEK	Direktīvā 89/647/EEK	Direktīvā 92/30/EEK	Direktīvā 92/121/EEK	Direktīva 96/10/EK
25. pants					8. pants		
26. pants			13. panta 1. un 3. punkts				
27. pants			14. panta 2. punkts				
28. pants	7. panta 1. punkts						
29. pants			15. pants				
30. panta 1. līdz 5. punkts	12. panta 1. līdz 5. punkts						
30. panta 6. punkts	12. panta 5.a punkts						
30. panta 7. punkts	12. panta 5.b punkts						
30. panta 8. punkts	12. panta 6. punkts						
30. panta 9. punkts	12. panta 7. punkts						
30. panta 10. punkts	12. panta 8. punkts						
31. pants	12.a pants						
32. pants			17. pants				
33. pants	13. pants						
34. panta 1. punkts		1. panta 1. punkts					
34. panta 2. līdz 4. punkts		2. panta 1. līdz 3. punkts					
35. pants		3. pants					
36. pants		4. pants					
37. pants		5. pants					
38. pants		6. panta 1. un 4. punkts					
39. pants		7. pants					
40. pants				3. panta 1. līdz 4. punkts, 7. un 8. punkts			
41. pants				4. pants			

▼B

Šajā direktīvā	Direktīvā 77/780/EEK	Direktīvā 89/299/EEK	Direktīvā 89/646/EEK	Direktīvā 89/647/EEK	Direktīvā 92/30/EEK	Direktīvā 92/121/EEK	Direktīva 96/10/EK
42. pants				5. pants			
43. pants				6. pants			
44. pants				7. pants			
45. pants				8. pants			
46. pants				2. panta 2. punkts			
47. pants				10. pants			
48. pants						3. pants	
49. pants						4. panta 1. punkts līdz 7. punkta r) apakšpunkta otrās daļas pirmajam teikumam un 7. punkta s) apakšpunkts līdz 12. punktam.	
50. pants						5. panta 1. līdz 3. punkts	
51. panta 1. līdz 5. punkts			12. panta 1. līdz 5. punkts				
51. panta 6. punkts			12. panta 8. punkts				
52. panta 1. līdz 7. punkts					3. panta 1. līdz 7. punkts		
52. panta 8. un 9. punkts				3. panta 5. un 6. punkts	3. panta 8. un 9. punkts	5. panta 4. un 5. punkts	
52. panta 10. punkts					3. panta 10. punkts		
53. pants					4. pants		
54. pants					5. pants		
55. pants					6. pants		
56. pants					7. pants		
57. pants	11. pants						
58. pants	3. panta 5. punkts						

▼B

Šajā direktīvā	Direktīvā 77/780/EEK	Direktīvā 89/299/EEK	Direktīvā 89/646/EEK	Direktīvā 89/647/EEK	Direktīvā 92/30/EEK	Direktīvā 92/121/EEK	Direktīva 96/10/EK
59. pants	6. pants	8. pants 4. a pants	22. pants	9. pants		7. pants	2. pants
60. pants				11. panta 4. un 5. punkts			
61. pants							
62. panta 1. un 2. punkts							
62. panta 3. punkts							
63. pants				11. panta 1. līdz 3. punkts			
64. pants						6. panta 1. līdz 9. punkts	
65. pants			12. panta 7. punkts				
66. pants	14. panta 2. punkts	9. panta 2. punkts	24. panta 3. punkts	12. panta 2. punkts			
67. pants	—	—	—	—	—	—	—
68. pants	—	—	—	—	—	—	—
69. pants	—	—	—	—	—	—	—
I pielikums			Pielikums				
II pielikums				I pielikums			
III pielikums				II pielikums			
IV pielikums				III pielikums			
V pielikums	—	—	—	—	—	—	—
VI pielikums	—	—	—	—	—	—	—